

ПОЛИТИКВИН ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
984
6. XI 1970.

СИГУРНО
ЈЕ ПОПИО БУРЕ
РИБЉЕГ
УЉА!

ВИДИШ, ЏОЈ,
ТО ТИ ЈЕ ГУЛИВЕР.
ТАКВОГ САМ БРА-
ТА ОДУВЕК
ЖЕЛЕО!

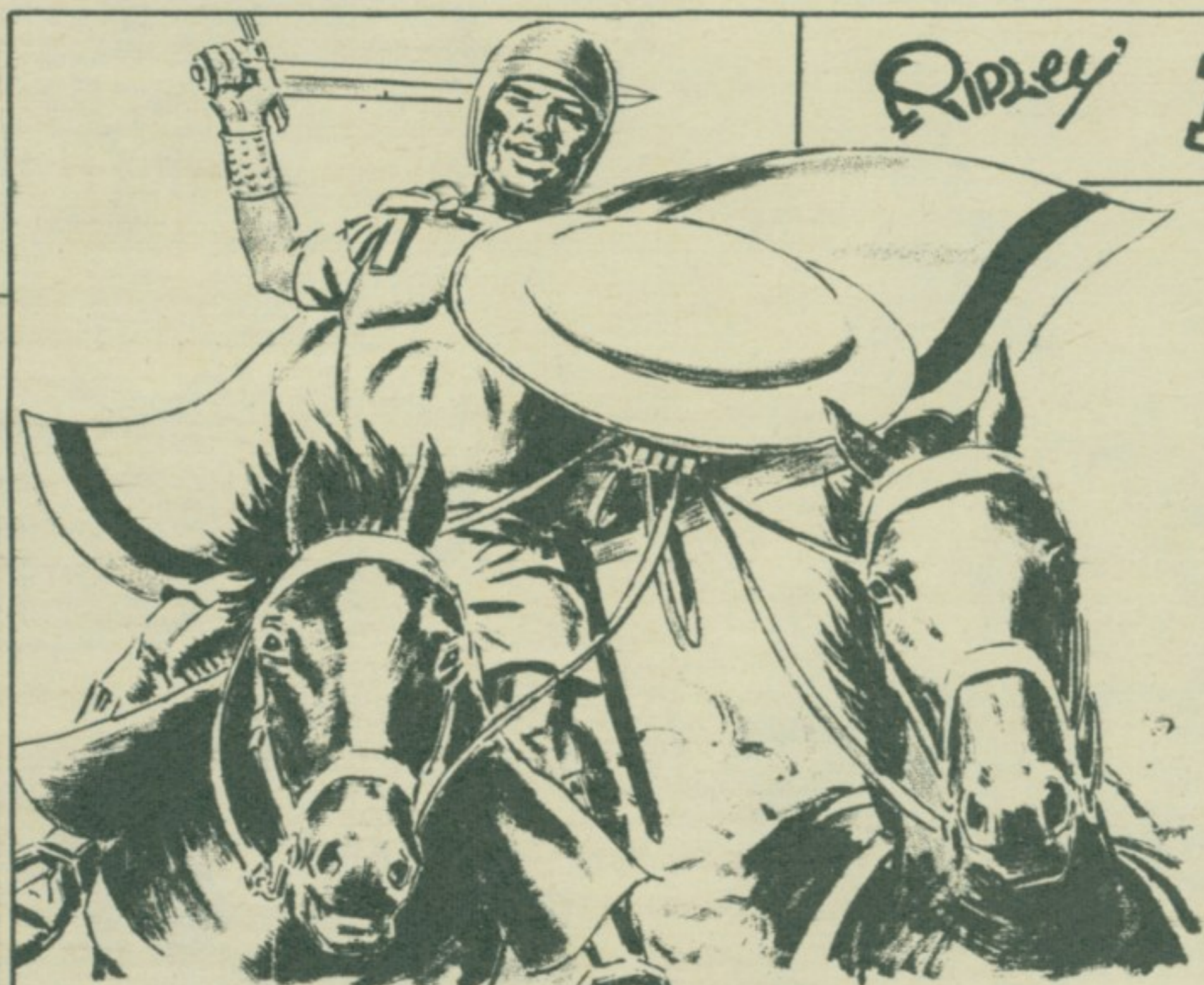
ДОГОДИЛО СЕ...

БУДУЋИ АС. — Седмогодишња Керин Ејвери једини је женски члан оmlадинског клуба аутомобилских тркача у Стафордширу, у Енглеској. Својим специјалним малим тркачким аутомобилом Керин постиже брзину од 100 км на час и у тркама омладинаца редовно заузима једно од прва три места. Керин је први аутомобил добила кад је имала три године и уз помоћ оца, инжењера по занимању, брзо је научила да вози.

КАО ПРАБАКЕ. — Мода макси и миди одеће није заобишла ни децу. У Италији већ око 60 одсто деце између треће и десете године носи хаљинице и капуте до пета или до пола листава. Одеване по последњој моди девојчице изгледају као што су у детињству изгледале њихове прабаке. У Француској је број тако одевене деце нешто мањи. Ипак се сматра да ће ова дугачка мода бити кратког века, бар што се тиче деце.

Ripley

Веровати или не!

КОЊАНИЦИ ИЗ СЕВЕРНЕ АФРИКЕ

КОЈИ СУ СЕ БОРИЛИ У РИМСКОЈ ВОЈСЦИ ИШЛИ СУ У БОЈ ВОДЕЋИ РЕЗЕРВНОГ КОЊА И КАД БИ СЕ КОЊ ПОД ЊИМА УМОРИО ИЛИ БИО УБИЈЕН, ПРЕСКАКАЛИ БИ НА ТОГ ДРУГОГ У ПУНОЈ РАТНОЈ ОПРЕМИ!

ЏОН МОДЛЕЈН

ДВОРАНИН КРАЉА РИЧАРДА II БИО ЈЕ ЗБОГ СВОЈЕ ВЕЛИКЕ СЛИЧНОСТИ СА ЕНГЛЕСКИМ ВЛАДАРОМ ПОГУБЉЕН ЗБОГ РИЧАРДОВОГ СТРАХА ДА БИ СЕ ДВОРАНИН МОГАО ПРЕДСТАВЉАТИ КАО КРАЉ

ТЕЛА ПРЕМИНУЛИХ ДОМОРОДАЦА

СА ИНДОНЕЖАНСКОГ ОСТРВА ТАНИМБАР ПРЕЛЕЖЕ У КОЛИБАМА ПОДИГНУТИМ НА ДРВЕЋУ НЕКОЛИКО МЕСЕЦИ ДОК ОЖАЛОШЉЕНИ СРОДНИЦИ МОЛЕ БОГОВЕ ДА ПОКОЈНИКА ПРИМЕ НА НЕБО

КОЈА ЈЕ ПРЕДСТАВЉАЛА ПРВИ НОВАЦ У СТАРОЈ КИНИ СASTАВНИ ЈЕ ДЕО ЗНАКОВА ЗА РЕЧИ:

寶 貨 貧

"БЛАГО" "НОВАЦ" "СИРОМАШТВО"

ЦВЕТНИ ЧАСОВНИК

У ФРАНКФОРТУ, У АМЕРИЧКОЈ САВЕЗНОЈ ДРЖАВИ КЕНТАКИЈУ, СASTОЈИ СЕ ОД 20.000 ПОСЕБНИХ БИЛЈАКА

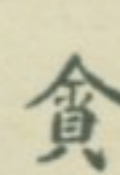
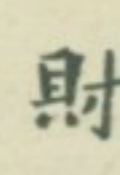
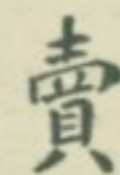
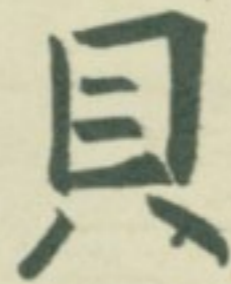

АФРИЧКИ МАЈМУН-ЛАВ

ИМА ТЕЛО МАЈМУНА И ГЛАВУ КОЈА ПОДСЕЋА НА ЛАВА

КИНЕСКИ ПИСМЕНИ ЗНАК

ЗА "ШКОЛКУ"

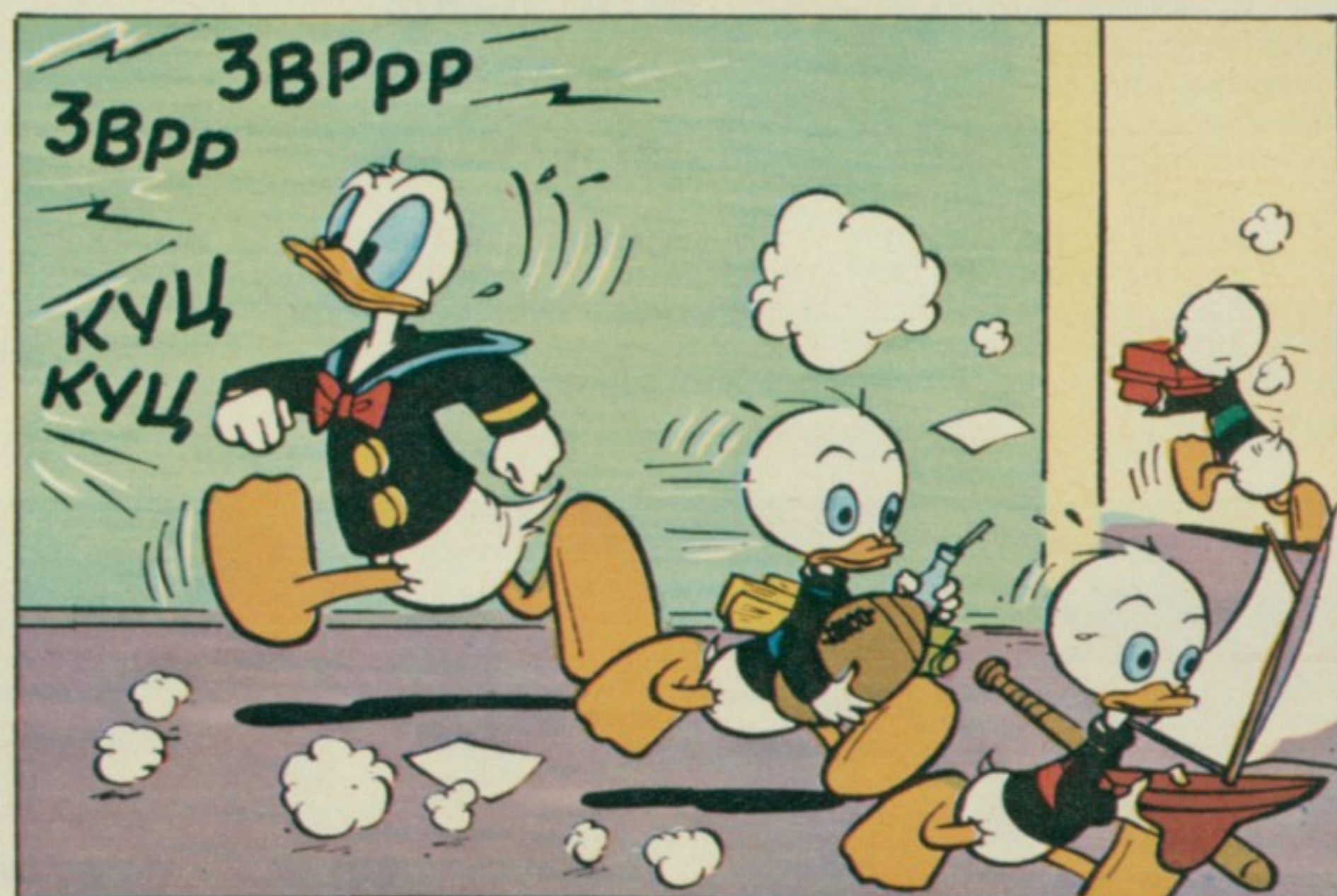
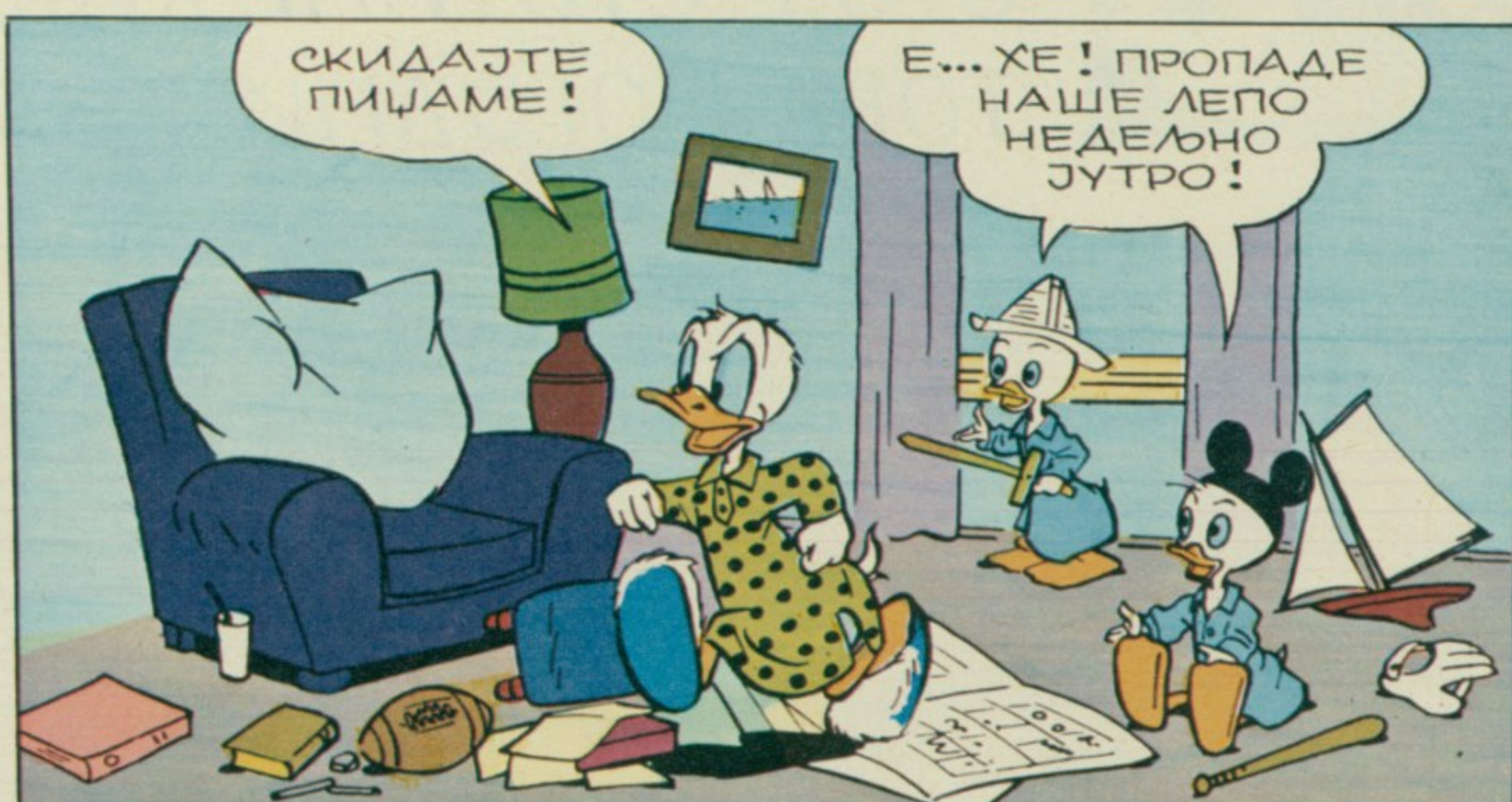
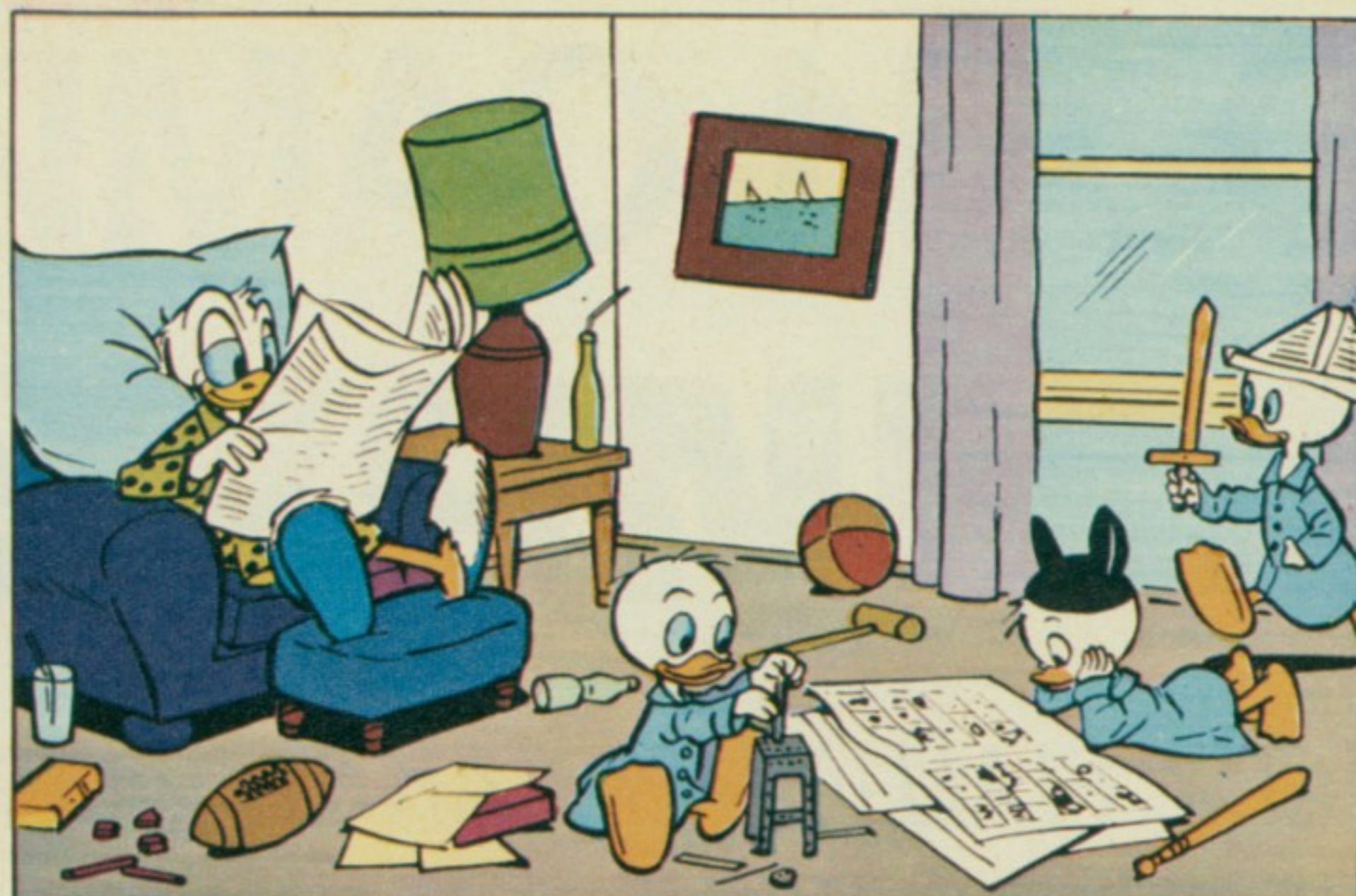

"ПРОДАТИ" "БОГАТСТВО" "КУПИТИ" "ПОХЛЕПА"

WALT
DISNEY

ПАЈА

ПАТАК

ЈЕСМО ЛИ САМИ У СВЕМИРУ?

САМО У НАШОЈ ГАЛАКСИЈИ ПО
СТОЈЕ СТОТИНЕ ХИЉАДА СВЕ-
ТОВА ПОГОДНИХ ЗА ЖИВОТ.

У зору ведро и хладног 8. априла 1960. млади радио-астроном доктор Френк Дрејк и група техничара стигли су у контролну салу препуну електронских апарата смештену испод радиотелескопа високог 28 метара који се уздиже усред једне прерије у Грин Бенку, у западној Вирџинији. Уперили су рефлектор према звезди Тау Цети средње величине у сазвезђу Кита, која се управо помаљала на западној ивици хоризонта назубљеног планинама. Учврстили су механизме тако да прате звезду док прелази небески свод. Дрејк је укључио звучник који ће у контролну салу пренети радио-таласе, оне што их ухвати радио-телескоп, једна цинковска антена. Укључио је и магнетофон који

ће забележити таласе на покретну траку. Око шест ујутру приближио се последњем прекидачу механизма који је требало да аутоматски подеси пријемник тако да хвата једну радио-фреквенцу за другом. С чудним предосећањем у срцу притиснуо га је.

Човек је почео прво важно истраживање у вези с највећим открићем у историји: лорукама из свемира.

Шта крије звездано небо?

Већ одавно се људи питају има ли у свемиру и других бића. Према римском филозофу и песнику Лукрецију, који је живео пре 2000 година, било би крај-

ње невероватно да су ова земља и ово небо једини који су створени". Кинески филозоф Тенг Му мислио је исто тако, а Плутарх се питао да ли је на Месецу могуће становати. Али, читавих 14 векова Птоломејев систем света по коме је Земља непомишно средиште свемира док око ње круже Сунце, звезде и планете, спречавао је да ово питање даље напредује. Тек кад је победило Коперниково учење да се све планете, па и Земља, окрећу око Сунца, и кад је Њутн открио закон гравитације по коме се сва тела привлаче, то је довело Земљу у везу с најудаљенијим звездама, па се у људском уму родила мисао да би природни закони могли да важе не само за Земљу већ и за читав свемир.

Убрзо се и међу филозофима а и од научника мо-

гло чути мишљење да је постојање више светова могуће. Дански филозоф Кристијан Хајгенс, проналазач Сатурнових прстенова, гледајући звездано небо питао се: „Зашто свака од тих звезда не би могла да има пратњу планета као и наше Сунце?“ Бискуп Џон Вилкинс, писац прве енглеске књиге о тајним знацима, верује у могућност постојања једног другог света у коме се може становати. Песник Милтон у „Изгубљеном рају“ каже: „Прилично је невероватно да читав свемир постоји само зато да би Земља могла имати светлост звезда“.

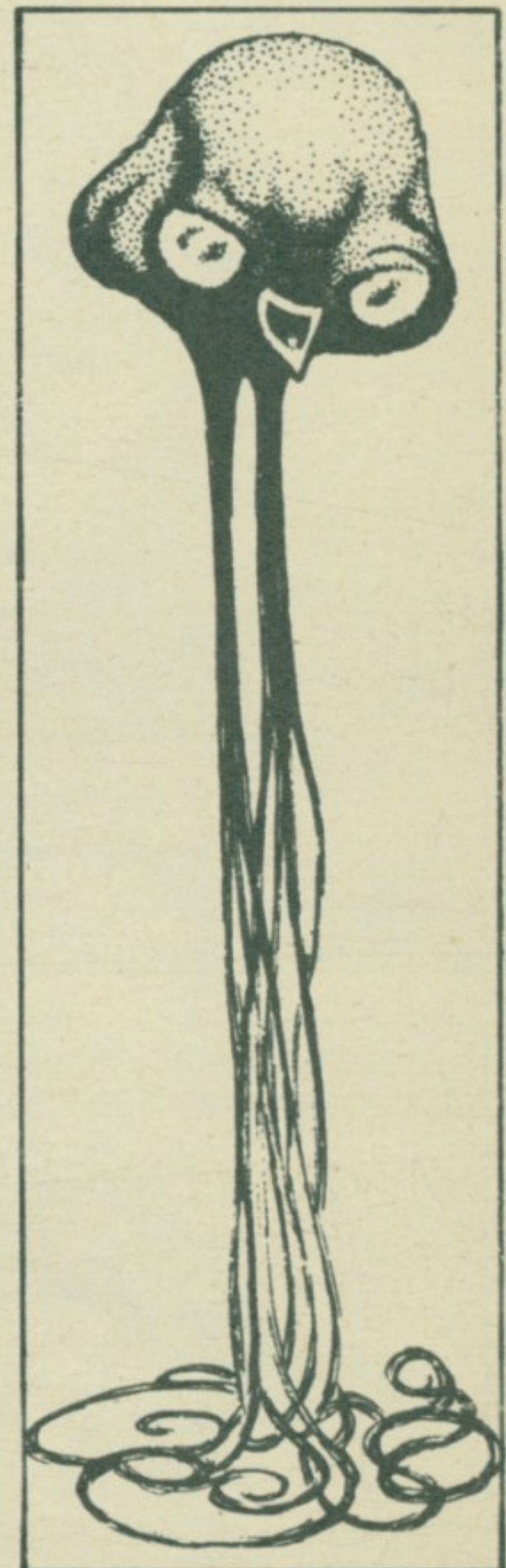
Па ипак, вековима су се ова размишљања заснивала искључиво на машти. И филозофија и религија, које су увек стављале човека у центар пажње, бежале су од сличних претпоставки. Наука није налазила знакове могућег постојања других сунчевих система, а и оно што је сазнавала није говорило у прилог томе да на другим планетама може бити живота. Меркур је био превише топао, Јупитер, Сатурн и друге планете превише хладне. Једино су Венера и Марс пружали извесне могућности.

Канали на Марсу

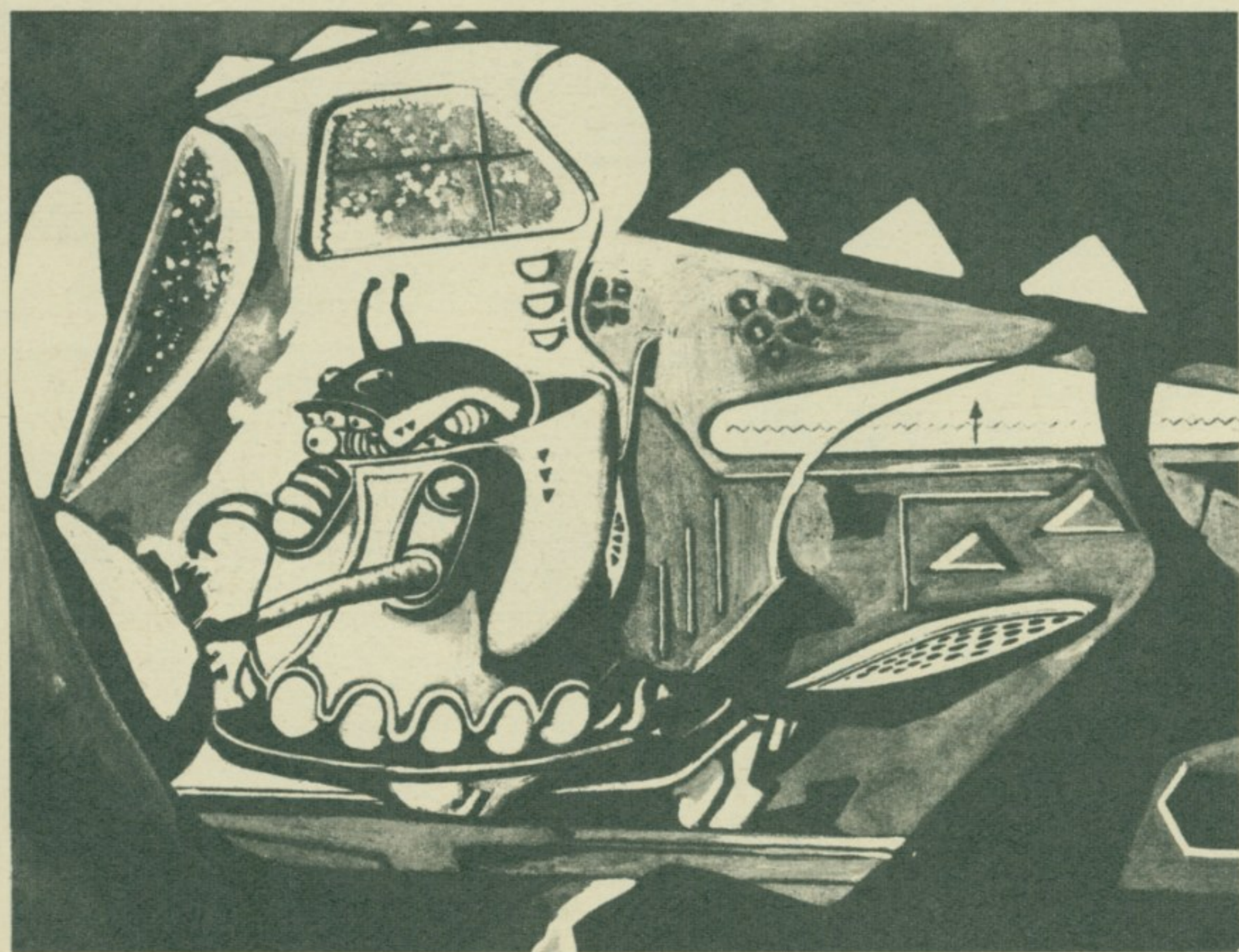
Године 1877. италијански астроном Ђовани Скјапарели „открио“ је такозване Марсове канале. Најбоље објашњење за прецизност којом је изгледало да су направљени било је да су канали дело интелигентних бића. Други астрономи, исто тако угледни, потврдили су постојање канала и поткрепили могућност постојања живота на црвеној планети примећујући да за време пролећа на Марсу неке области као да постају тамније, као да расте вегетација. Ове идеје имале су јак утицај на машту јавности и из

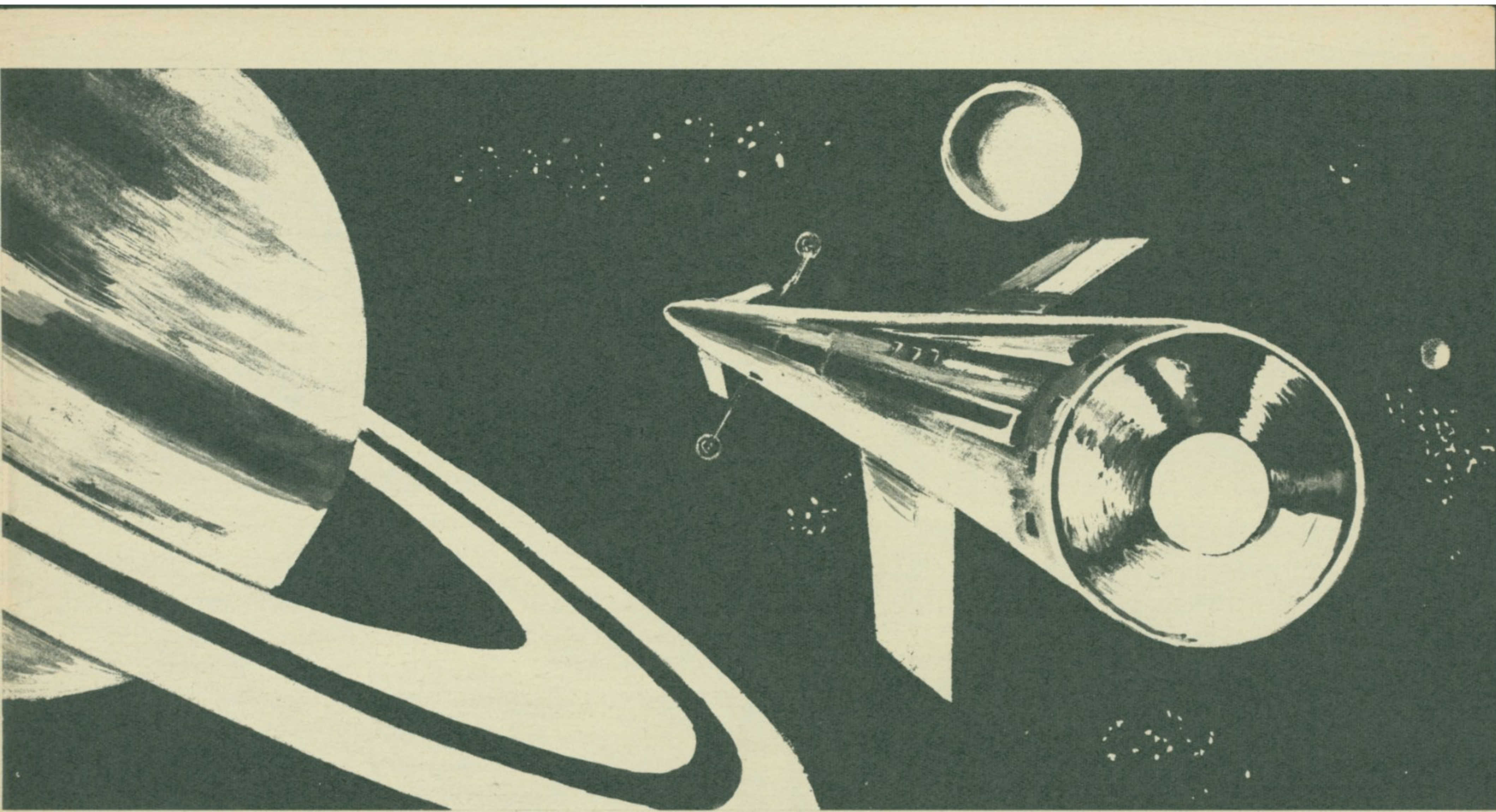
ових малих доказа новинари су испричали читаве романе о становницима Марса

АКО СЕ ЖИВОТ ЗАЧЕО НА ЗЕМЉИ ИЗ ОБИЧНИХ СПОЈЕВА НЕОРГАНСКЕ МАТЕРИЈЕ, ЗАШТО СЕ ТО НЕ БИ МОГЛО ДА ОДИГРА И НА НЕКОЈ ДРУГОЈ, СЛИЧНОЈ ПЛАНЕТИ?

4 НАУЧНИЦИ СМАТРАЈУ ДА У СВЕМИРУ ПОСТОЈЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ РАЗВИЈЕНИЈЕ
ОД ЗЕМАЉСКЕ

РАЗМЕНА САЗНАЊА СА СТАНОВНИЦИМА НЕКЕ ДРУГЕ ПЛАНЕТЕ БИЛА БИ ОД НЕПРОЦЕЊИВЕ ВАЖНОСТИ ЗА НАПРЕДАК ЧОВЕЧАНСТВА

Кад год би се Марс приближио Земљи, а то се догађа сваких 15 или 17 година, интересовање за овај проблем постајало је јаче. Живо се расправљало о томе да ли је могуће да Марсовци покушавају да ступе у контакт са Земљом, па су учињени и неки покушаји за откривање сигнала. Али, ништа се није чуло и убрзо је научно истраживање објаснило да је потпуно невероватно да на Марсу постоје интелигентна жива бића! Планета је превише хладна и воде је премало. После дужих астрономских посматрања, то што је првобитно названо „каналима“ svelo се на неколико слабих линија на Марсовој површини. Што се Венере тиче, чињеница да је вечито увијена у облаке спречавала је сваку могућност откривања трагова живота на њој.

Рађање живота

Посматрање многих звезда показује да су планетарни системи обична појава у свемиру. Разуме се, само они који задовољавају одређене услове били би погодни за живот. Главни услови су, изгледа, једна звезда-мајка, сунце које би било довољно старо и стабилно да дозволи појаву живота, затим планета која би била довољно велика да одржава атмосферу кисеоника и најзад, повољна орбита која би пролазила кроз „настањиву зону“, а то значи кроз област у којој вода остаје у течном стању (не смрзава се и не испарава). Кад се

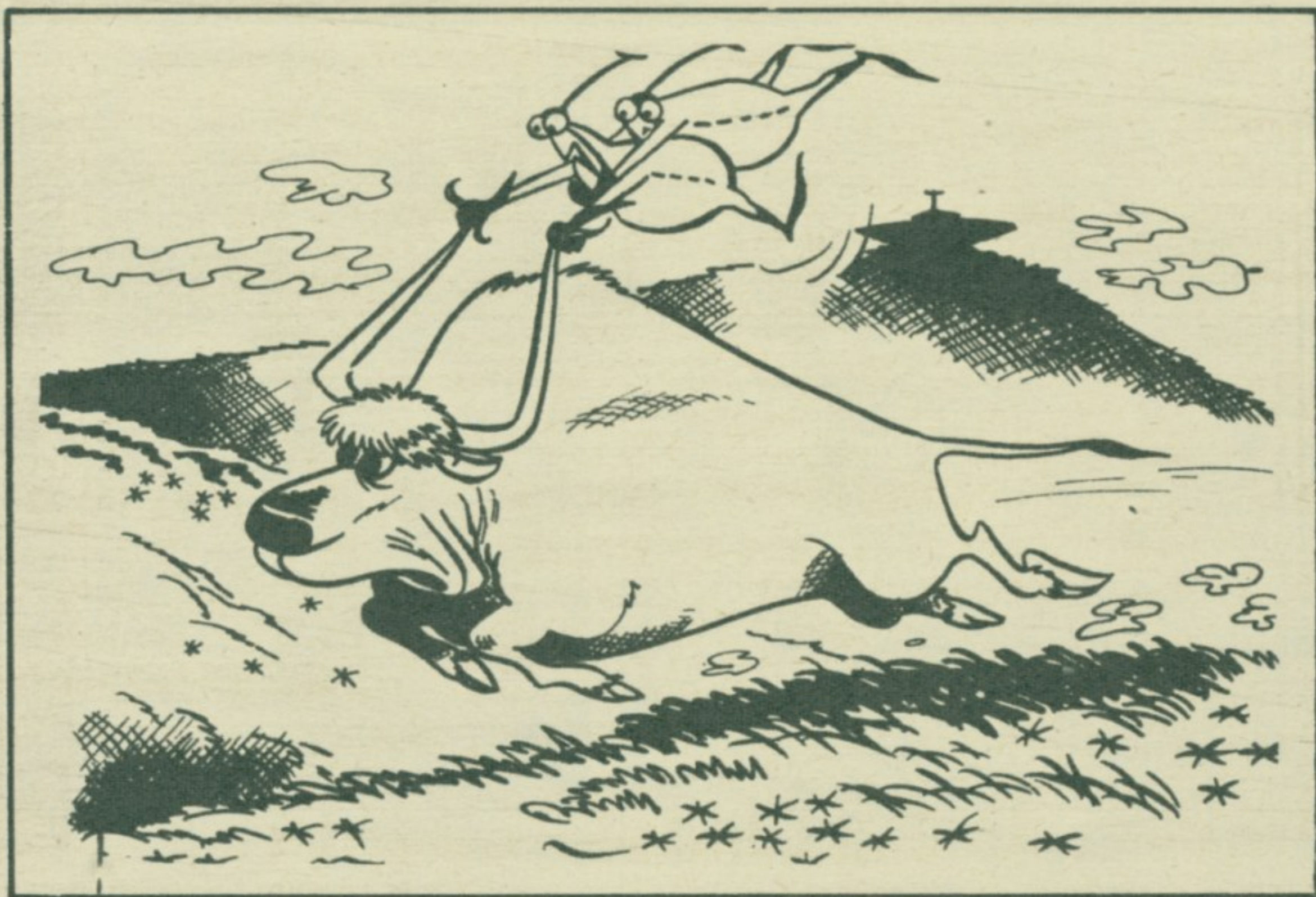
међу звездама које по свој прилици имају своје планете, одбаце оне које из овог или оног разлога нису погодне за живот, њихов број само у нашој галаксији оста

вим бићима. По Дарвину, не колико разасутих молекула који су садржали критичне елементе: водоник, кисеоник, угљеник, азот и фосфор, изложени електричним

дене паре, метана, амонијака и водоника — главне састојке првобитне Земљине атмосфере. Пустио је недељу дана да се ова мешавина врти у једном затвореном

суштинске важности за живот, у беланчевине без којих нема ни човека, ни животиња, ни биљака.

Истовремено су други научници вршили биолошке експерименте с циновским молекулама рибонуклеинске киселине који су на граници живог и неживог, тежећи да докажу да живот може да се роди спонтано из обичних неживих спојева присутних на првобитној Земљи. А ако је то могло да се одигра на нашој планети, што не би и на другима?

— ВОЛАН САМ ПРОНАШАО! ЈОШ САМО КОЧНИЦЕ!

је и даље огроман — на стотине хиљада!

Док су астрономи долазили до ових закључака, биологи су вршили експерименте како би доказали да постоје озбиљне вероватноће о живом свету на овим планетама. Њихов рад почиње у ствари 1828. када је Фридрих Велер успео да од неорганских елемената, добије органски састав уреу (мокраћу) која се налази у жи-

пражњењима у топлим водама младе планете Земље припремили су смешу „способну за још сложеније промене“. Ова претпоставка проверена је озбиљно тек крајем педесетих и почетком шездесетих година овога века.

У једном од најславнијих експеримената свих времена доктор Стенли Милер подвргао је дејству струје високог напона мешавину во-

систему посуда. После првог дана смеша је постала ружичаста, а на крају недеље тамноцрвена. Анализа је показала да се мешавина претворила у органски састав од

Слабо је вероватно да су се на другим местима у космосу развили облици живота исти као на Земљи. По рачуну вероватноће, на половини других планета живот би још могао да буде на једноћелијском стадијуму, а ли зато би се на другој половини живот могао развити изнад још увек примитивног ступња на коме се налази Земља.

Године 1959. док су ова испитивања трајала и наговештавала закључак да има живота и ван наше планете, појавило се једно ново питање: да ли би ове развијеније цивилизације могле покушати да ступе с нама у везу?

Можда нас чекају

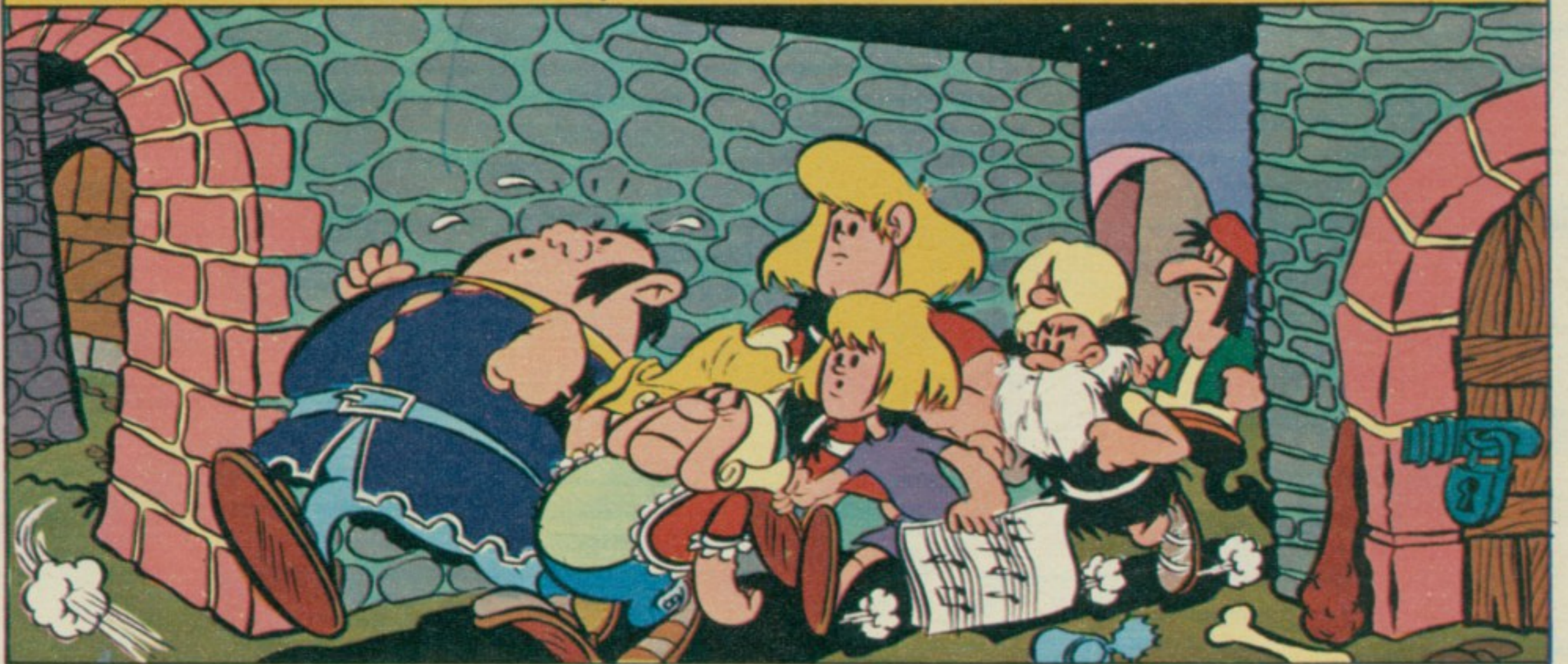
У идућем броју:

КАКО РАЗГОВАРАТИ С БИЋИМА ДРУГИХ ПЛАНЕТА

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ

ЋАКМИЧАРИ СУ КРЕНУЛИ КРОЗ ПОДРУМЕ ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ. ЧЕКАЛЕ СУ ИХ МНОГЕ ЗАМКЕ И ПРЕПРЕКЕ.

КОНКУРС ЗА НАЈБОЉИ ДОМАЋИ СТРИП – РЕЗУЛТАТИ

ВИДЕЋЕТЕ ИХ У ЗАБАВНИКУ

НАГРАДЕ ДОБИЛИ
МИШКО ХРДЛИЧКА
И
ДИМИТРИЈЕ БЛАГОЈЕВИЋ

„Забавник“ је у броју 941. од 9. јануара 1970. у жељи да помогне развој домаћег стрипа, расписао два конкурса: ЗА ПРВУ ИЗЛОЖБУ ДОМАЋЕГ СТРИПА и ОТКУПНИ КОНКУРС ЗА ДОМАЋИ СТРИП СА ТЕМОМ ИЗ НАШЕГ САВРЕМЕНОГ ЖИВОТА. Право учешћа у првом имали су сви југословенски цртачи који су током 1967, 68. и 69. у домаћим листовима објавили стрип (у наставцима,

свесци, киншевица), а други је пружио шансу свима који се баве цртањем стрипова.

Рок пријема био је 1. мај 1970. тако да се објављивање резултата могло очекивати негде у јулу или августу. Међутим, пожар који је задесио редакцију „Забавника“ умногоме је пореметио рад редакције, па су и сви послови око прегледања стрипова и избора најбољих за

каснили. Извињавамо се због тога свим читаоцима, посебно учесницима конкурса, и надамо се да ће наше разлоге уважити.

Жири „Политикиног забавника“ одлучио је да се прва изложба југословенског стрипа ове године не одржи због слабог одзива аутора.

Специјални жири прегледао је све стрипове који су приспели на откупни

конкурс, укупно 35, и одлучио:

I и II награда нису додељене.

III награду, свака у вредности од 500.000 ст. дин., добили су:

МИШКО ХРДЛИЧКА, Куманово, 11. октобра 11/7 (за стрип „Кријумчари“) и

ДИМИТРИЈЕ БЛАГОЈЕВИЋ из Београда, Ул. пролетерских бригада 35 (за стрип „Сироче“)

Жири је одлучио да откупи још три стрипа чији су аутори:

1. ЈАСМИНА ПЕРИШИЋ, Пенезићева 4, Велика Плана („Тајна порушене куле“) — 320.000 ст. д.

2. Инж. ЗЛАТКО ИМБРИОВЧАН и инж. ЈОСИП ПОВРЖЕНИЋ, Копривница („Пицоки“) — 300.000 ст. д.

3. ГРАДИМИР ПРВУЛОВИЋ—ГАЦА, село Дреновац, пошта Минићево (РТ-Крчајевци) — 140.000 ст. д.

ТРИ СЦЕНЕ ИЗ СТРИПА „СИРОЧЕ“ ДИМИТРИЈА БЛАГОЈЕВИЋА, СТУДЕНТА ИЗ БЕОГРАДА (III награда)

СЦЕНА ИЗ АВАНТУРИСТИЧКОГ СТРИПА „КРИЈУМЧАРИ“ МИШКА ХРДЛИЧКЕ КОЈИ ЈЕ ДОБИО III НАГРАДУ

СТРИП ЈАСМИНЕ ПЕРИШИЋ „ТАЈНА ПОРУШЕНЕ КУЛЕ“ ОТКУПЉЕН ЈЕ И БИЋЕ ОБЈАВЉЕН У „ЗАБАВНИКУ“ КАО И СВИ НАГРАЂЕНИ СТРИПОВИ.

ИНЖЕЊЕРИ ИЗ КОПРИВНИЦЕ ЗЛАТКО ИМБРИОВЧАН И ЈОСИП ПОВРЖЕНИЋ ПОСЛАЛИ СУ ВЕСЕО СТРИП „ПИЦОКИ“ КОЈИ ЈЕ ОТКУПЉЕН

ПРЕНОС СА УЗБУДЉИВЕ ФУДБАЛСКЕ УТАКМИЦЕ „МРШАВИ ПРОТИВ ДЕБЕЛИХ“ У ОТКУПЉЕНОМ СТРИПУ РТ — КРЧАЈЕВЦИ ГРАДИМИРА ПРВУЛОВИЋА-ГАЦЕ

НАЈБОЉИ

ЈЕДАН ЈЕ ОД НАЈБОЉИХ ГОЛМАНА СВЕТА СВИХ ВРЕМЕНА. У 41. ГОД. БРАНИО ЈЕ ГОЛ ЕКИПЕ СССР У МЕКСИКУ НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ!

СОВЈЕТСКИ ГОЛМАН **ЛАВ ЈАШИН** ДОБИТНИК "ЗЛАТНЕ ЛОПТЕ" ЛИСТА "ФРАНС ФУДБАЛ" 1963, ЧЛАН ЕКИПЕ СВЕТА И ЕВРОПЕ.

ФРАНЦ БЕКЕНБАУЕР (24 ГОД), ЧЛАН БАЈЕРНА ИЗ МИНХЕНА И ЗАПАДНОЕ - МАКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ. ИЗАБРАН ЈЕ АНКЕТОМ НАЈПОЗНАТИЈИХ НОВИНАРА ЕВРОПЕ У НАЈБОЉИ ТИМ СВЕТА У ГОСЛАРАТНОМ ПЕРИОДУ.

КАПИТЕН МАНЧЕСТЕР ЈУНАЈТЕДА И ЕНГЛЕСКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ, ПРВАКА СВЕТА ЗА 1966. НАЈБОЉИ ФУДБАЛЕР ЕВРОПЕ 1966. - **БОБИ ЧАРЛТОН**.

БРАЗИЛСКИ ФУДБАЛСКИ АС **ПЕЛЕ**, СВАКАКО ЈЕДАН ОД НАЈВЕЋИХ ФУДБАЛЕРА СВЕТА СВИХ ВРЕМЕНА. ИМА ТРИ ЗЛАТНЕ МЕДАЉЕ СВЕТСКОГ ПРВАКА. ДАО ПРЕКО ХИЉАДУ ГОЛОВА ЗА КЛУБ И РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ. ИМА 30 ГОДИНА. ИЗВАНРЕДАН ДРИБЛЕР, ШУТЕР И ОРГАНИЗАТОР ИГРЕ. КАО СПОРТИСТА ВЕОМА ЈЕ СКРОМАН, СРДАЧАН И НЕПОСРЕДАН. ОМИЉЕН СВУДА У СВЕТУ ЗБОГ СВОЈЕ ИЗУЗЕТНЕ ВЕШТИНЕ И ФЕР ИГРЕ.

ДРАГУТИН ЦАЈИЋ ЈЕ ВЕЋ НЕКОЛИКО ГОДИНА НАЈБОЉИ ЈУГОСЛОВЕНСКИ ФУДБАЛЕР. ГОДИНЕ 1968. БИО ЈЕ НА ЛИСТИ "ФРАНС ФУДБАЛА" ТРЕЋИ У ЕВРОПИ, А 1969. ПРОГЛАШЕН ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ СПОРТИСТУ ГОДИНЕ. ЧЛАН ЈЕ ЦРВЕНЕ ЗВЕЗДЕ, КАПИТЕН СВОГ ТИМА И ДРЖАВНЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ.

ЛУИЃИ (ЋИЋИ) РИВА ЧЛАН ИТАЛИЈАНСКОГ ШАМПИОНА КАМБАРИЈА, ЈЕДАН ОД НАЈСКУПЉИХ ЕВРОПСКИХ ФУДБАЛЕРА: РАЧУНА СЕ ДА ДАНАС ВРЕДИ ПРЕКО ДВА МИЛИОНА ДОЛАРА! ПРОЗВАЛИ СУ ГА "ФУДБАЛЕР ЗЛАТНИХ ГОЛОВА".

НА СВЕТУ

БАКИНТО ФАКЕТИ, ЈЕДАН ОД НАЈБОЉИХ ОДБРАМБЕНИХ ИГРАЦА У ЕВРОПИ. БЕК ИНТЕРА И ИТАЛИЈАНСКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ. ЊЕГОВ ТИМ БИО ЈЕ ТРИ ПУТА ПРВАК ИТАЛИЈЕ, ДВА ПУТА ПОБЕДНИК КУПА ЕВРОПЕ, ДВАПУТ КЛУПСКИ ПРВАК СВЕТА.

ТИМ БАНИЈА РИВЕРЕ ОСВОЈИО ЈЕ ТИТУЛУ СВЕТСКОГ ФУДБАЛСКОГ ПРВАКА. БАНИ ЈЕ ЧЛАН МИЛАНА ВЕЋ 10 ГОД. КАПИТЕН ЈЕ КЛУБА И ДРЖАВНОГ ТИМА.

ЕДУАРДО АНДРАДЕ ТОСТАО (23 Г.) ФУДБАЛЕР КОЈИ ЈЕ ПО ПОПУЛАРНОСТИ ГОТОВО ДОСТИГАО ПЕЛЕА. ИГРАО ЈЕ У МЕКСИКУ НА ПРВЕНСТВУ СВЕТА И БИО ЈЕДАН ОД НАЈБОЉИХ У ЕКИПИ ПРВАКА СВЕТА БРАЗИЛА. У КВАЛИФИКАЦИЈАМА ДАО 10 ОД 22 БРАЗИЛСКА ГОЛА.

ГЕРД МИЛЕР ЈЕ НАЈСЛАВНИЈЕ ИМЕ ЗАПАДНОНЕМАЦКОГ ФУДБАЛА. НАЈБОЉИ ГОЛГЕТЕР НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ У МЕКСИКУ ОВЕ ГОДИНЕ. „ГОЛ-ТО ЈЕ МОЈ ЈЕДИНИ ЦИЉ“, КАЖЕ ГЕРД МИЛЕР.

ВЕЛИКИ ФУДБАЛЕР УВЕ ЗЕЛЕР НАЛАЗИ СЕ ПРИ КРАЈУ СПОРТСКЕ КАРИЈЕРЕ, ИМА 34 ГОДИНЕ.

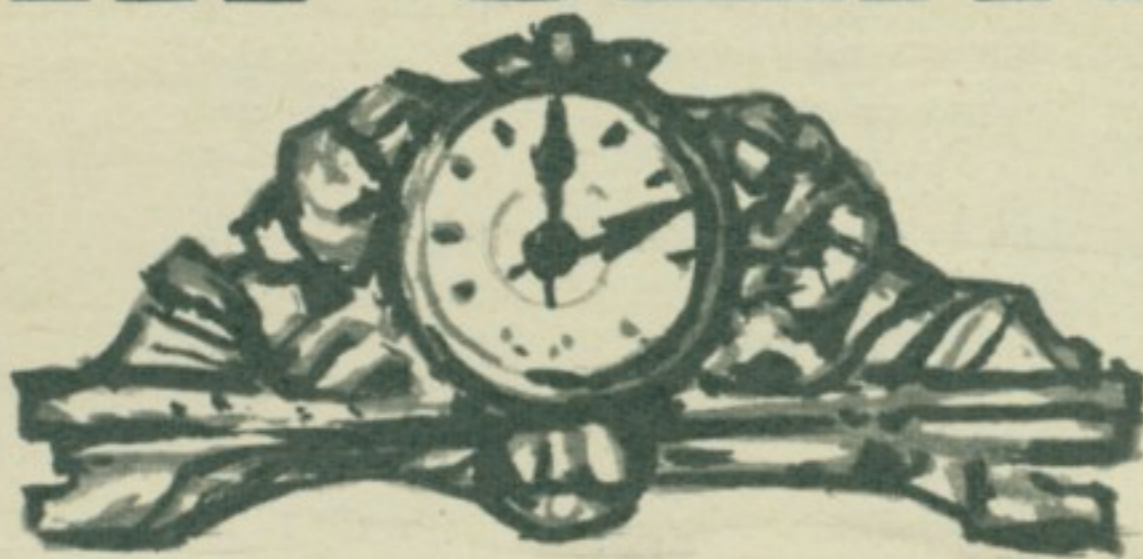
МНОГО ЈЕ ДОПРИНЕО УСПЕСИМА ЗАПАДНОНЕМАЦКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ У 1970 Г. ИГРАО ЈЕ НА ЧЕТИРИ СВЕТСКА ПРВЕНСТВА, ОД 1958. ДО 1970!

АЛБЕРТ ШЕСТЕРЊЕВ (28 Г.) ЧЛАН КЛУБА СОВЈЕТСКЕ АРМИЈЕ. БИО ЈЕ И ЧЛАН ЕКИПЕ СВЕТА У МЕЧУ ПРОТИВ БРАЗИЛА. ВРЛО ЈЕ БРЗ: 100 М ТРЧИ ЗА 11,1 СЕК.

ЈЕДАН ОД НАЈПОПУЛАРНИЈИХ ФУДБАЛЕРА НЕ САМО У ЕНГЛЕСКОЈ ВЕЋ И У ЕВРОПИ СВАКАКО ЈЕ **ЎОРЏ БЕСТ**, ИГРАЧ МАНЧЕСТЕР ЈУНАЈТЕДА. УВЕК У ЦЕНТРУ ПАЖЊЕ, АЛИ НЕ САМО ЗБОГ СВОЈЕ ДУГЕ КОСЕ ВЕЋ И ЗБОГ ОДЛИЧНЕ ИГРЕ И МНОШТВА ГОЛОВА КОЈЕ ЈЕ ПОСТИГАО. ГОДИНЕ 1968. ПРОГЛАШЕН ЈЕ ЗА ЕВРОПСКОГ ФУДБАЛЕРА БРОЈ 1 У АНКЕТИ „ФРАНС ФУДБАЛА“.

КАД ФИЛОЗОФ ПРОДАЈЕ САТОВЕ

САТОВЕ

ЈОШ ПРЕ ДВЕ СТОТИНЕ ГОДИНА ВОЛТЕР ЈЕ ПРАВИО ТАКО УСПЕЛЕ РЕКЛАМЕ ДА НИ ДО ДАНАС НИКО НИЈЕ УСПЕО ДА ИХ НАДМАШИ

Кад је Волтер стигао у Женеви 1754. године и кушио велико имање у близини, био је то веома богат град, али град у коме није било мира: политичким метежима и бунама пробуреног грађанског слоја никад није било краја.

Није познато како се догодило да се и Волтер умеша у бурна политичка збивања и то на страни незадовољника који су устали против старог и назадног режима, али је та сарадња довела, 1770. године, до прогнанства педесеторице грађана. У очајању, ови су се људи обратили Волтеру за помоћ. Он се ни тренутка није двоумио: примио их је заједно с породицама на своја имања.

Убрзо, међутим, искрсло је питање: како исхранити 50 породица. Волтер је био имућан, али ипак не довољно. Невоља га је тада натерала да се лати организовања једног од највећих привредних подухвата XVIII века! Окупио је око себе прогнаннике, ставио им на располагање одлично опремљене радионице и алат и почео да производи сатове. Али произведену робу требало је и продати. Волтер се бацио на нов посао. Имао је пријатеље и јаке везе у целом свету. За неколико дана упутио је стотине писама на све стране. Тако је велики француски филозоф, писац и историчар, један од најслободомислијих умова ондашње Европе, постао велики трговац сатовима.

РЕКЛАМНА БОМБА

У овај подухват Волтер је уложио сву своју неизмерну моћ убеђивања и покре-

нуо своје силне организаторске снаге. Прво писмо написао је војвоткињи Де Шоазел. Оно је гласило:

„Фернеј 11. маја 1770. године. Дозвољавам себи слободу да госпођи Војвоткињи пошаљем шест сатова које смо произвели у Фернеју. Ми их сматрамо за врло укусно израђене и врло добре... Наши сатови стају свега 11 лујева по комаду. Чак и најраскошнији, украшени дијамантима, не стају више од 47 лујева. Сви ти сатови били би бар за трећину скупљи у Паризу. Ми радимо на најрационалнији могући начин и заслужујемо подршку господина министра.“

Утицај жена на француском двору био је веома велики. Стога није чудно што је војвоткиња Де Шоазел успела да наговори свог супруга, краљевог министра, да изађе у сусрет Волтеру. И ускоро је Фернеј славио свој први велики успех: пошиљка часописа одлично је примљена у Паризу.

Волтер је био изврстан дипломата. Тако је на дан Светог Луја, празника француских краљева, организовао велику свечаност. Није штедео напора да свуда и на сваком месту хвали своје штићенике.

Није требало дуго чекати дејство ове рекламне бомбе. Француски двор први није могао да се оглуши о потребе тако верних поданика који су уз то производили прва ремек-дела. Убрзо су у Фернеј стигле прве веће поруџбине.

Али, Волтер је наставио свој посао рекламног агента: обратио се свим амбасадорима Француске у иностранству и замолио их за нове поруџбине. Увек би на крају додао гордо и самоуверено: „Војвода од Шоа-

зела штити и помаже нашу колонију, ми имамо благонаклоност краља и министарства“.

ПИСМО КАТАРИНИ ВЕЛИКОЈ

Оваква писма су засула све земље Европе и њихов успех је био огроман. Једини који је пружио отпор Волтеровом победоносном трговачком походу кроз Европу био је римски кардинал Бернис, који није заборављао да је филозоф због својих смелих мисли искључен из цркве.

Волтер се није устезао да пошаље пословно писмо чак ни руској царици Катрини Великој, а кад је од ње добио знатне поруџбине, проширио је своје везе чак до Пекина. Док су поруке француског двора биле доста замашне али плаћање споро и нередовно, царица Катарина је плаћала увек на време и до последњег гроша.

Пратећи преписку Волтера, „трговца сатовима“, не можемо а да се не дивимо вештини којом је искоришћавао сваку прилику да направи добар посао. Као да се целог живота бавио трговином, а не књижевношћу и филозофијом! Петнаестог октобра 1770. године, писао је војводи од Аржанта ла: „Честитам војводи на вештини с којом је успео да успостави мир у Тунису. Како су француски сатови врло цењени у тој земљи, а пошто су јевтинији од енглеских, фабрика у Фернеју нуди војводи своје услуге“.

Кад је војвода од Артоа унук Луја XV и касније краљ Шарл X, требало да се ожени, Ришелје је савето-

вао Волтеру да се обрати грофици Дибари, која је желела да за ту прилику набави погодан свадбени поклоп.

Волтер је писао: „Дозвољавам себи слободу да вам пошаљем мустре сатова произведених на моме имању у Фернеју. Овај јединствени сат, који је направљен пред мојим очима и богато украшен дијамантима, свакако ће вас изненадити и усхитити. Па ипак, његова цена износи само 8.000 франака“.

НАЈБОЉИ И НАЈЈЕВТИНИЈИ

Тако је Волтер долазио до нових муштерија и његова мала колонија је живела срећна и задовољна. На жалост, потрошачи онога времена нису били нимало ревностни у плаћању. Чак и за оне који су дуговали већ шест месеци и више, филозоф је налазио овакве дипломатске речи опомене: „Уметници моје колоније који су вам испоручили на ваш захтев сат украшен дијамантима бацају се пред ваше ноге. Кад будете урадили све своје послове, молим вас да будете тако љубазни и сетите се мојих јадних избеглица“. Ако би ова дипломатска опомена остала без успеха, Волтер је постајао одлучнији и почињао да прети онако како је само он умео.

Велики филозоф се толико занео овом својом многобројном породицом и њеном привредном активносту да су га назвали „Фернејски патријарх“. Толико је на сва уста и у свакој прилици хвалио и препоручи-

вао своје штићенике да је неколико година сва његова активност била везана за њих.

Добар трговац мора да се разуме у робу коју продаје. Временом је Волтер постао одличан познавалац механизма сатова. Чак је постао и загрижен часовничар о чему сведочи писмо грофу од Рошфора:

„Врло сам срећан што сте задовољни мојим сатом. Ипак, страхујем да услед кратке времена није довољно добро регулисан. Али, то је крајње осетљив и прецизан посао. Свака вештина има своју тајну!“

Волтер је непрестано указивао на јевтинићу својих сатова. Добро је знао да робу не продаје само њен квалитет, већ и цена. Успео је да издејствује да његово село буде ослобођено пореза и добио од краљевске поште попуст. Захваљујући томе, сатови из Фернеја су, и поред свог одличног квалитета, били најјевтинији у Европи.

Тако су Волтерове избеглице биле претрпане поруџбинама и индустрија сатова у Фернеју је цветала из године у годину. Годишњи обрт је износио 500.000 франака, што у данашњем новцу премашује износ од неколико милијарди.

☆☆☆

После Волтерове смрти часовничари из Фернеја који су постали чувени у целом свету вратили су се у Женеви. Некадашњи изгнаници сада су дочекани као победници. Трговачке везе које су са собом донели биле су од пресудног значаја за швајцарску индустрију сатова, а самим тим и будућност овог лепог града.

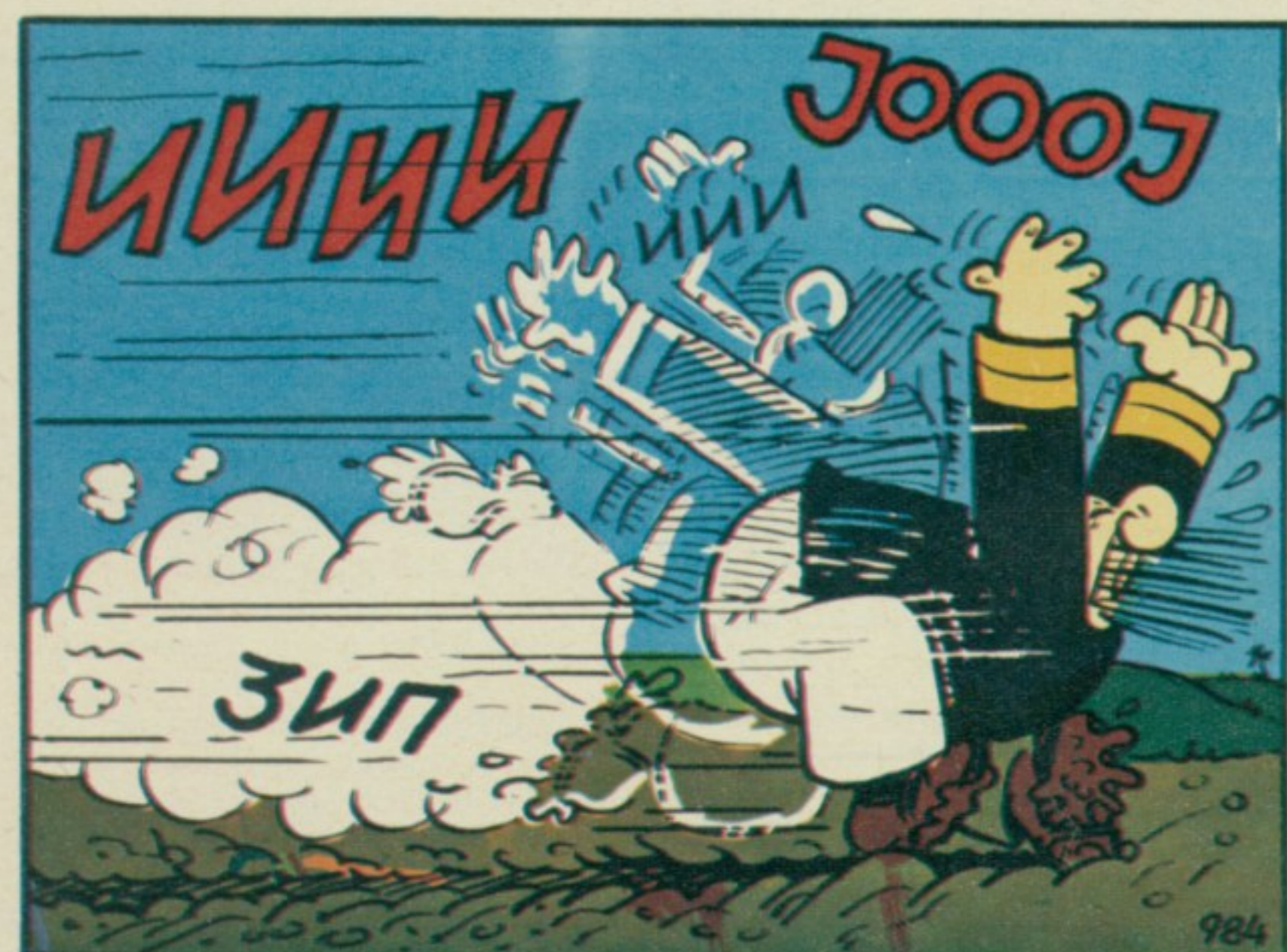
И. З.

ВОЈВОТКИЊА ЈЕ БИЛА ОДУШЕВЉЕНА РАСКОШНИМ САТОМ КОЈИ ЈЕ УЗ ТО ОДЛИЧНО РАДИО И БИО ЗА ТРЕЋИНУ ЈЕВТИНИЈИ НЕГО ДА ЈЕ ПРОИЗВЕДЕН У ПАРИЗУ

БИМ И БУМ

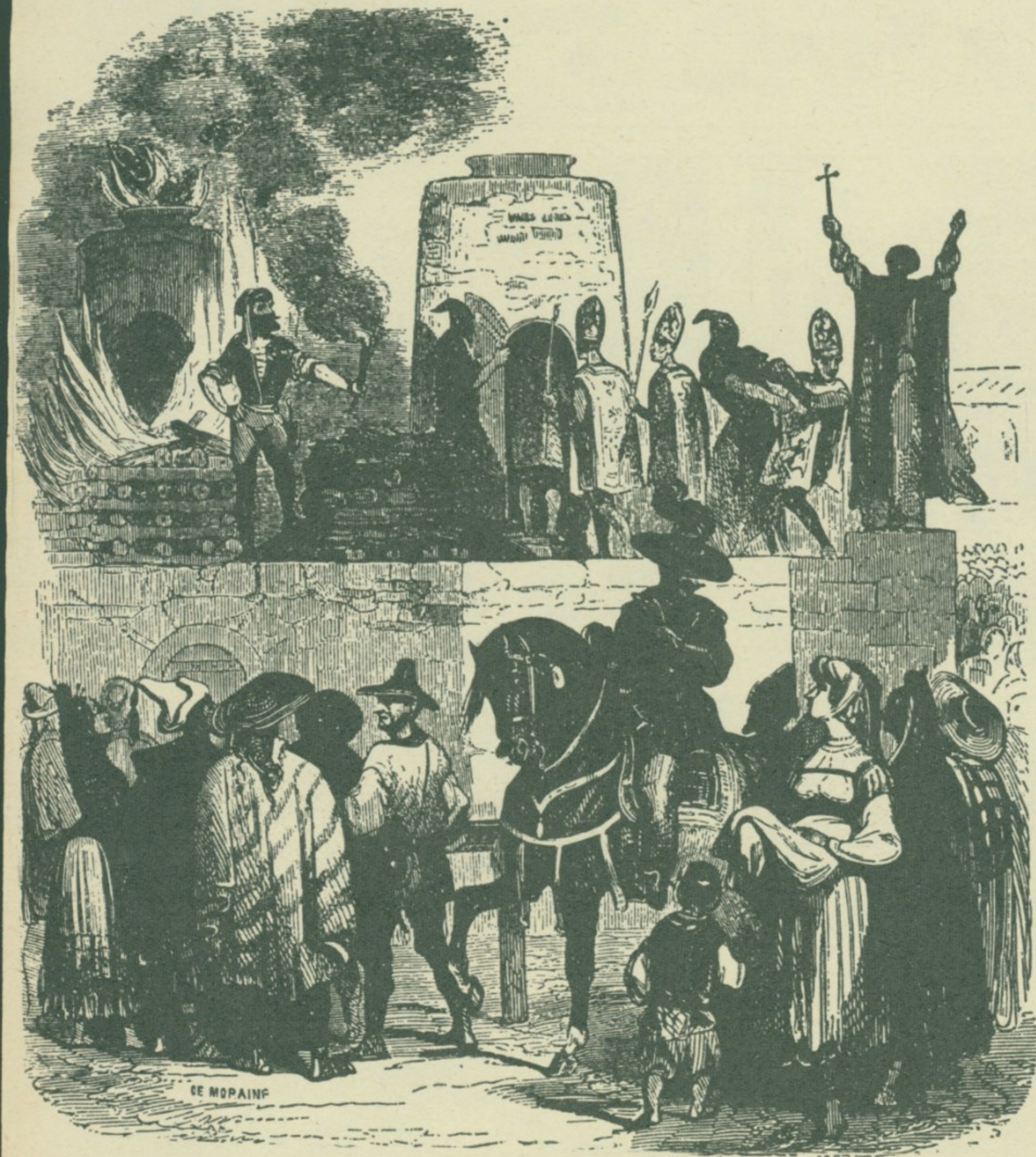
JOE MUSIAL

2. ШПАНИЈА ПОД ЗЕЛЕНИМ КРСТОМ

ПРИРУЧНИК ЗА МУЧЕЊЕ

Свршаним мукама инквизиција је од ошуженог извлачила признање да је говорио нешто прошив цркве, њаје или Свећој писма

У СЕВИЉИ СУ ЗА СПАЉИВАЊЕ ЛИЦА КОЈА ЈЕ ОСУДИО ЦРКВЕНИ СУД НАПРАВИЛИ НАРОЧИТЕ ПЕЋИ ОД ЦИГАЛА. ТАКО СЕ УМИРАЛО У ЈОШ ВЕЋИМ МУКАМА.

Пошто је ухапшен под оптужбом да не верује у бога према прави-

лима цркве, несрећни човек морао је то и да призна. Ако то не би учинио, инквизитор је почињао да га мучи.

ОВДЕ ДОНОСИМО ИЗВОДЕ ИЗ ЈЕДНОГ ПРИРУЧНИКА ЗА ИНКВИЗИТОРЕ ОБЈАВЉЕНОГ У РИМУ 1639. ГОДИНЕ. КЊИГА ТАЧНО ПРОПИСУЈЕ КАКО СЕ ОБАВЉАЈУ ИСПИТИВАЊА И МУЧЕЊА.

СВЕТИ АРСЕНАЛ ИЛИ ПРИРУЧНИК СВЕТЕ ИНКВИЗИЦИЈЕ

(проширено издање)

Која је власт
инквизитора

Инквизитор је непосредни Папин изасланик. Има задатак да упозна и реши случајеве који се тичу Вере и Цркве. Пошто он замењује Папу и представља Његову блажену личност, власт му је велика а достојанство суверено.

Упозорења корисна
судијама Свете
Инквизиције

Судија када испитује окривљене мора имати строго и страшно лице, али не сме никада да се разбесни.

Мучења треба почети од најсумњивијих, а ако су сви подједнако сумњиви а постоје мушкарац и жена, треба почети са женом као бојажљивијом и несталнијом, а ако су сви мушкарци онда од најмањег и најслабијег.

За доказ злочина против католичке вере пред Светом Службом Инквизиције признаје се сведочење оца против сина и сина против оца, жене против мужа, мужа против жене, слуге против господара и господара против слуге.

Против кога Света
Служба Инквизиције
води поступак

Против оних који криво верују (јеретика), против оних који штите овакве кривце, против чаробњаштва, чаролија, опчињавања и врачања, против верске псовке, против увреда и пружања отпора Инквизицији.

О јеретцима

Јеретици су они који говоре, уче, проповедају или пишу ствари против: Светог писма, против правила Свете вере, против Светих црквених тајни, церемонија и ритуала, или њиховог обављања, против одлука Светог сабора и одредаба Папе, против врховне Папине власти.

О чаробњацима,
вештицама, врачарама
и сличним

Пошто таквих људи има у изобиљу у многим местима Италије и изван ње, добро је бити марљив у борби против њих и зато треба знати да се под ове

називе свде сви они који су створили уговор са Баволом, за себе или за друге.

Начин испитивања
мучењем

Ако окривљени буде порицао да је, на пример, псовао или вређао Свете слике, мора бити мучен. Довешће га на место за испитивање. Водиће се записник у присуству славног и светог господина бискупа (име ако је бискуп присутан) и апостолског поштованог оца Инквизитора, итд.

О начину мучења
конопцем

Господа присутна саслушању пошто су констатовала тврдоглавост и упорност саслушанога, одлучили су да га треба мучити конопцем.

Наредили су зато да он буде одведен на место за мучење и ту буде свучен, везан и обешен о конопац. Док су га

НАСЛОВНА СТРАНА „ПРИРУЧНИКА“ ИНКВИЗИЦИЈЕ У КОМЕ СЕ ПРОПИСУЈЕ КАКО СЕ ОПТУЖЕНИ МУЧЕ

свлачили, везивали и вешали на конопац љубазно су га Господа упозорила и очински охрабрила да коначно, у пуној слободи, каже истину и одрекне се своје тврдоглавости. А онда су Господа, видећи да приведени потпуно одбија да призна истину, наредила да буде подигнут горе.

И он је тако у ваздуху почео да урла и говори, или је ћутао. Упитан да ли је ширио наведене јеретичке псовке и да ли је газио слике, одговорио је, итд. (Све се ово бележи у записник). Судије се старају да записничар забележи не само све одговоре окривљеног него и све покрете које буде учинио, и све речи које буде изговорио приликом мучења, па и све уздахе, узвице, све јечаје и сузе које буде испустио.

МУЧЕЊЕ КОНОПЦЕМ. СУЂЕЊЕ И МУЧЕЊЕ БИЛО ЈЕ ТАЈНО, ОПТУЖЕНИ НИЈЕ ЗНАО КО СУ СВЕДОЦИ А АДВОКАТ ГА ЈЕ САМО НАГОВАРАО ДА ПРИЗНА.

О начину мучења ватром

Приведени је више пута од Господа добронамерно упозорен да слободно призна истину и када су Господа видела да приведени неће да призна истину, наредили су да буде подвргнут мучењу ватром.

Обнажена су му стопала и намазана свињском машћу и везан је близу ватре чврстим ланцима. Пошто је издржао ово мучење, почео је из свег гласа да урла: Јаој, итд.

Господа, видећи да приведени и даље неће ништа да каже, наредили су да се исти даље овако не мучи.

Начин мучења шкрипцем

А онда Господа, видећи да се на други начин не може добити истина, одлучују да окривљени буде мучен шкрипцем.

Подвргнут је том мучењу. Опружен је на земљи и обнажена му је пета на десној ноzi и смештена између две кошке од гвозђа. Пошто је целат стегао гвозђе, приведени је почео да урла на сав глас итд.

Упитан је да ли је псовао итд. Ако окривљени не призна, завршиће се испитивање на тај начин.

Начин мучења трскама

А онда Господа наређују да исти буде подвргнут мучењу трскама. Везане су му руке напред, а између сваког прста стављена је трска. Док му је целат снажно стезао прсте, он је почео да виче на сав глас, итд.

Начин шибача деце која морају имати више од девет година

Господа нареде да приведени треба да буде доведен на мучилиште и тамо свучен и везан конопцем с рукама напред да би могао бити ишибан. Тада Господа нареде да целат ишиба окривљеног.

И он, док су га шибали, почео је да урла: „Јаој“, итд.

Пресуда против лакше сумњивог кривца

Осуђујемо те да на празнични дан клечиш пред главним црквеним вратима откривене главе, са упаљеном свећом у руци и исписаном кривицом, за време док се служи главна служба и у цркви има највише људи. А за покајање саветујемо ти да што пре посетиш пешице цркву ту и ту, да три године молиш једном недељно круницу Блажене девице Марије, и да у току од три године четири пута годишње исповедаш своје грехе свештенику и по његовој дозволи да се причешћујеш на четири главна празника: Рођења, Васкрсења нашег Господа Исуса Христа, на Свете Духове и на Све Свете.

Пресуда против кривца који је озбиљно оптужен за јерес

Осуђујем те да седам година веслаш на галији и од сада против тебе изричемо у том смислу извршни налог. А за покајање ти наређујемо да за речено време од седам година молиш једном недељно круницу Блажене девице Марије, а сваке недеље пет пута Оченаш. Здравом Марију и Верујем.

Пресуда против јеретика покајника

Осуђујем те да вечно, без икакве наде у помиловање, будеш зазидан у згради Инквизиције где ћеш оплакивати тешку увреду коју си нанео Богу.

Формула за смртну пресуду

Кажемо, изјављујемо, пресуђујемо и одређујемо да си ти из горе наведених разлога непоправљив и упоран јеретик и као таквог те осуђујемо и осуђеног те искључујемо из наше Цркве и предајемо те у руке државних власти.

200 УДАРАЦА БИЧЕМ

Изрицање пресуде онима који су проглашени за мање верске кривце обављано је у палати инквизиције, али онима који су проглашени кривим, за тешке злочине пресуда је изрицана на јавној церемонији и то истовремено већем броју кривоверника, а оптужени су облачени различито да публика по оде лу зна висину њихове кривце.

Прогонство у трајању од једног до два месеца па до доживотног досуђивано је често и могло је искључити окривљеног само из његовог града или села, из читавог округа, а понекад чак из читаве земље.

Бичевање је било досуђи-

вано још чешће. Осуђени на ову казну, наги до појаса, постављани су на магарце, на главу су им стављали капу на којој је била исписана њихова кривица. Онда су вођени улицама док их је целат ударао по леђима кожним бичем, један писар бројао је ударе, а гласник објављивао да је казну одредила инквизиција. Већина осуда на бичевање износила је 200 удараца. Није се водило рачуна ни о годинама ни о полу: у Валенсији су 1607. један старац од 86 година и једна девојчица од 13 година добили по 100 удараца.

Затвор је био најубичајенија од већих казни, а његово трајање кретало се од неколико месеци до доживотног.

Због недостатка затворског простора, а можда и да би се задовољиле потребе државе за радном снагом, инквизиција је кривце понекад осуђивала на рад на галијама.

Најтежа и најстрашнија казна за непоштовање католичке вере била је ломача. Али инквизиција није сама извршавала ову казну: кривоверника је предавала државним властима да га оне спале. Предајући јеретика државној власти, инквизитор је препоручивао да се према њему понашају добро стиво знајући, наравно, да ће га спалити.

ЦЕРЕМОНИЈА ЧИТАЊА ПРЕСУДЕ И СПАЉИВАЊА

Церемонија изрицања пресуде (аутодафе) извођена је у Шпанији са много више пошпе него у самом Риму. Привлачила је огроман број

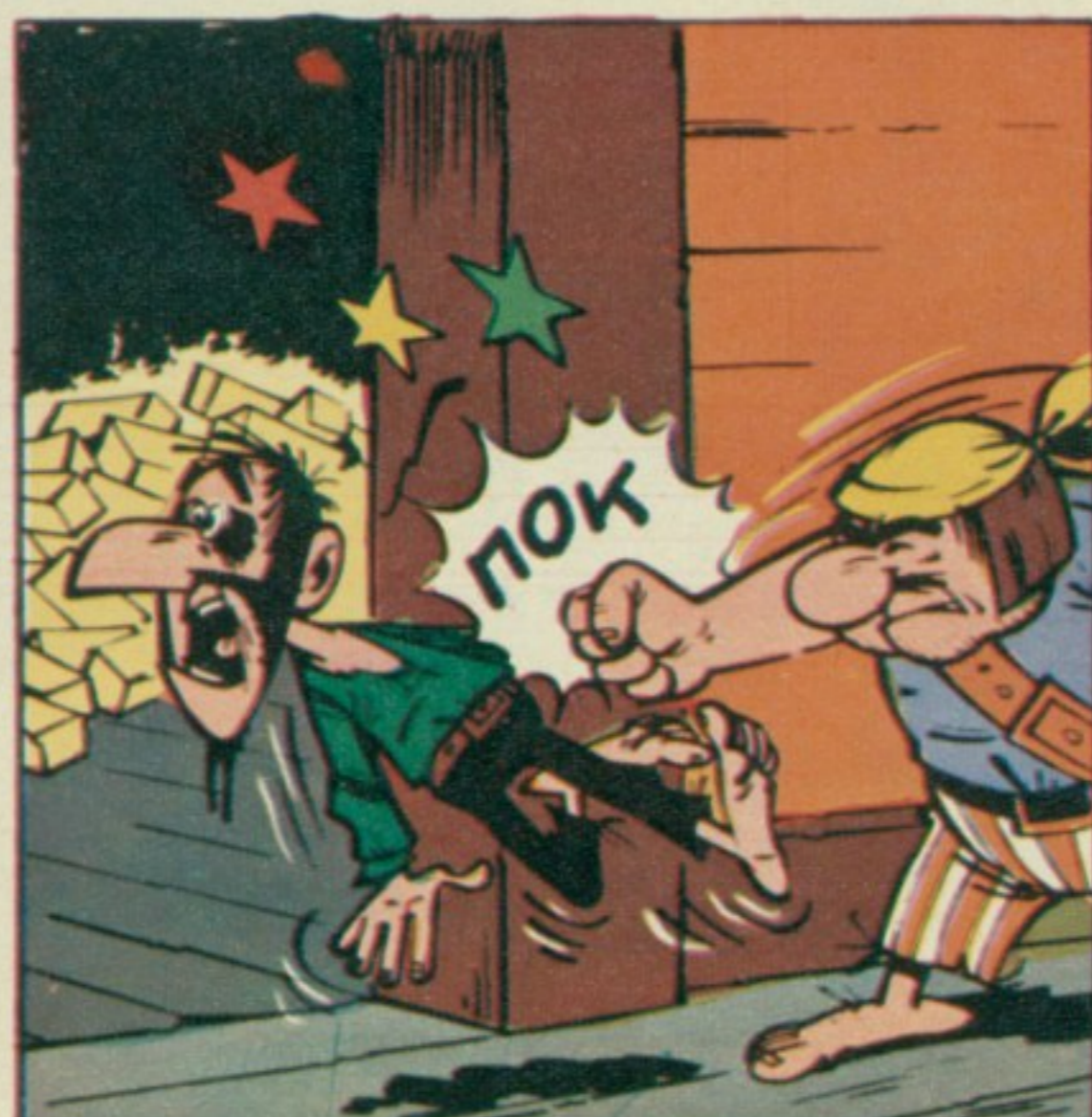
У ИДУЋЕМ БРОЈУ:

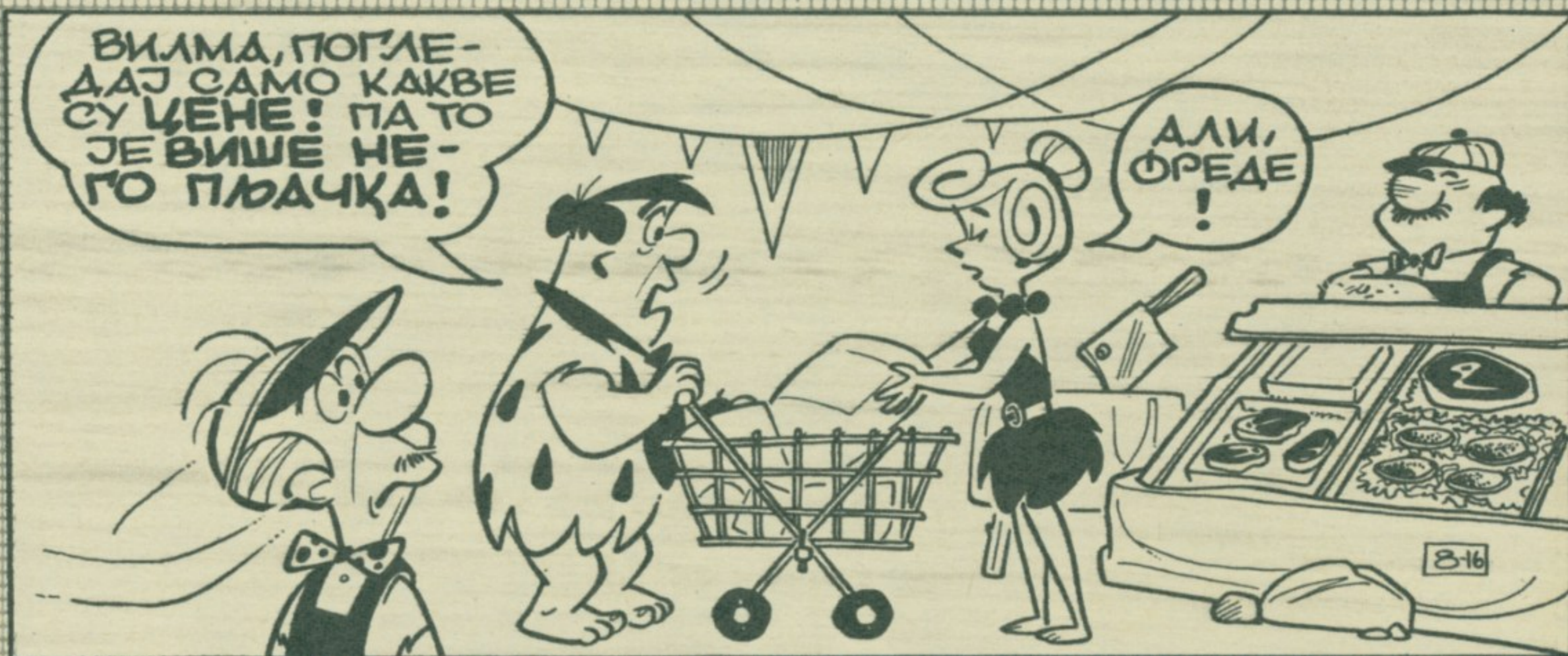
КРАЈ ИНКВИЗИЦИЈЕ

ЦЕЛАТ ЗАГРЕВА ГВОЗЂЕ ЗА МУЧЕЊЕ. НАЈСТРАШНИЈЕ ЈЕ ТО ШТО СУ МНОГИ ИНКВИЗИТОРИ МУЧЕЊИ И СПАЉУЈУЋИ ЉУДЕ БИЛИ ЧВРСТО УВЕРЕНИ ДА ЧИНЕ БОГОУГОДНО ДЕЛО.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

21 КОАЛА — Послу-
жио је као модел
за првог дечијег
меду — играчку.

Живи у Аустралији али је де-
сеткован због крзна и услед
крчења дрвећа којим се хра-
ни. Једе неке врсте еукалип-
туса али само кад у његовом
лишћу има уља. Безопасан је,
љубак, зачуђеног израза. У
једном окоту рађају се до два
младунца који остају у мај-
чиној торби око шест месе-
ци а затим прелазе на њена
леђа и ту удобно живе годи-
ну дана. Када су сувише не-
сташни, мајка их превије пре-
ко колена и добро излупа по
туру. (Торбар).

22 ЈЕЛЕН ЛОПАТАР

— Лепа омања
животиња с белим
пегама која је не-
када била прилично распро-
страњена у Европи и Азији
али је истребљена тако да да-
нас углавном живи по нацио-
налним парковима. Има вели-
ке рогове приличног распона
с безброј парожака а на вр-
ху главних парожака шире се
карактеристичне израстине у
виду шаке или палминог ли-
ста. Храни се разним травама
и зрневљем али му је страст
да гули кору с дрвећа, па би
био веома штетан кад би га
било у већем броју. (Такопр-
сти папкар, преживар).

МАНДРАК: ОПАСНИ ЕКСПЕРИМЕНТ

БАШ ЈЕ ЛЕПО
БИТИ ОПЕТ НА ОД-
МОРУ! АКО ВИДИМО
НЕШТО ИНТЕРЕСАН-
ТНО... ЗАЧУСТАВИ-
ЉЕМО СЕ...

НОК, ВОЗ ТУТЊИ
КРОЗ РАВНИЦУ,
ВЕЉИНА ПУТНИ-
КА СПАВА...

ШТА...
ШТА ЈЕ ОНО?!

И ВОЗ СЕ
НАГЛО
ЗАЧУСТАВИО...

ЗАШТО
ЈЕ
СТАО?

МОРА ДА
ЈЕ НЕШТО
НА ПРУЗИ!
НАДАМ СЕ
ДА НИЈЕ
НЕКА
НЕСРЕЉА!

ОДАВДЕ СЕ
НИШТА НЕ ВИ-
ДИ... ХЕЈ,
ШТА ЈЕ
ОНО?

МАНДРАК ЈЕ ВИ-
ДЕО КАКО ЈЕ НЕКА
ОГРОМНА СЕНКА
СКОЧИЛА И НЕСТАЛА
У ШУМИ...

ШТА
ЈЕ?

НИСАМ
МОГАО ДА
РАЗАЗНАМ!
ХАЈДЕМО ПРЕ-
МА ЛОКОМО-
ТИВИ... ДА
ВИДИМО!

МАК,
ТИ ИЗЛИ
СИ
ШЕЊО
ИЛИ СИ
ЗАДРЕ-
М'О!

МОЖДА
САМ
ЈУД...
АЛ' БИО
САМ
БУДАН!

ЈАСНО САМ
ВИДЕО У
СВЕТЛОСТИ ФА-
РАЈСТАЈАО
ЈЕ НАСРЕД
ПРУГЕ!

"БИО ЈЕ ТО СКАКАВАЦ... ВЕЛИК
КАО КОЊ!"

"НИСАМ МОГАО ДА
ВЕРУЈЕМ
СВОЈИМ ОЧИМА!"

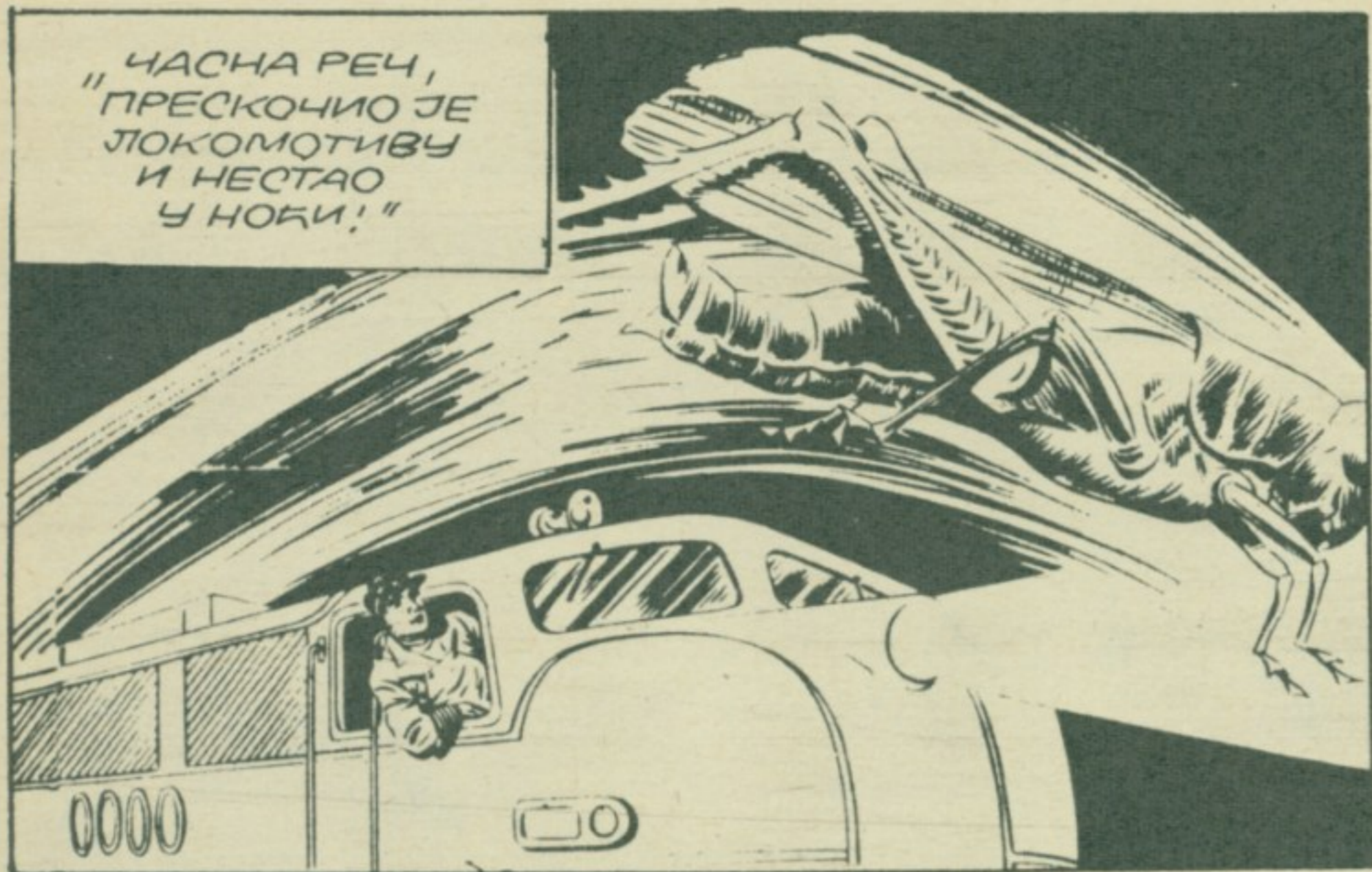

КАКО
СИ
МОГАО
ДА
ВИДИШ
У
МРАКУ?

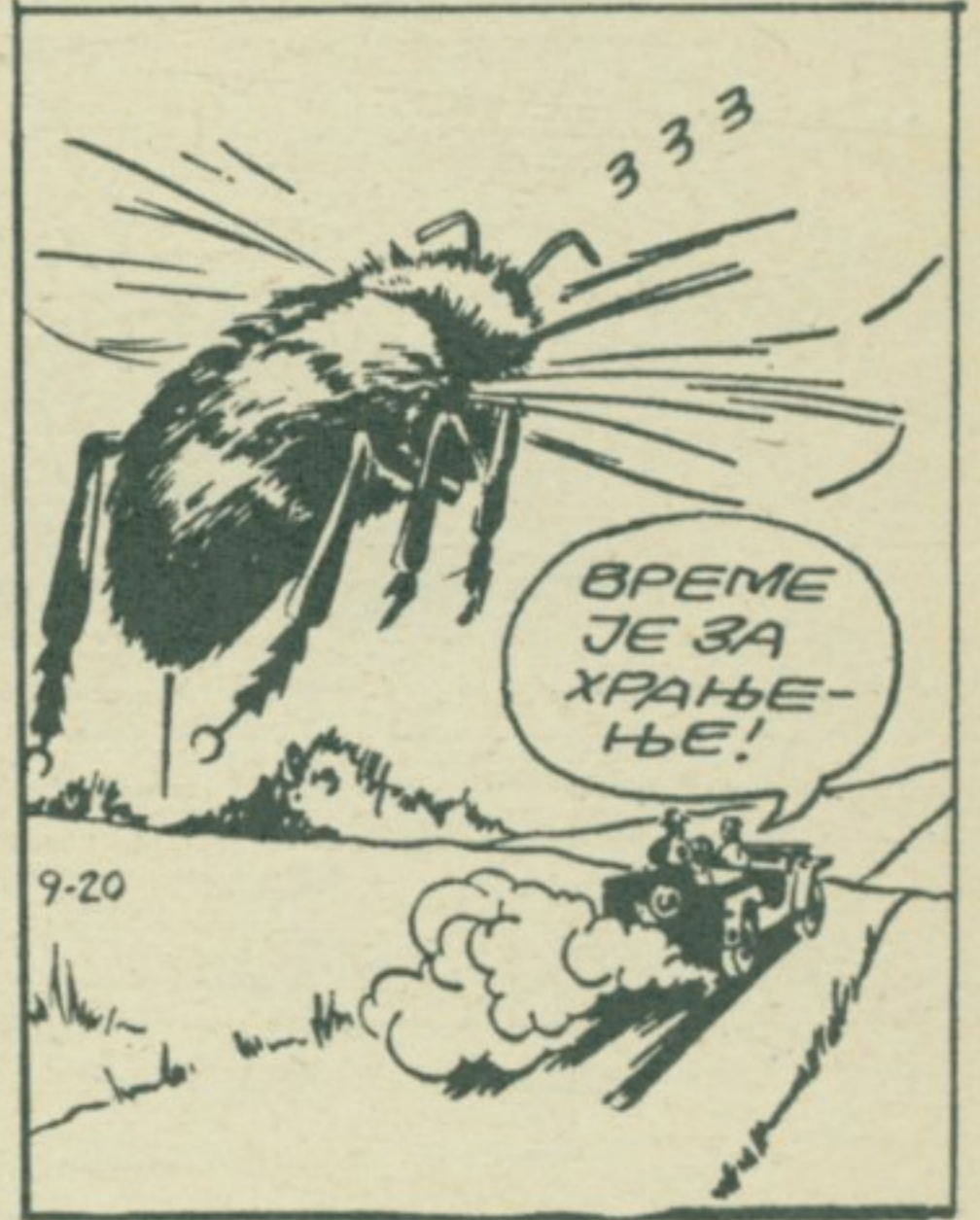
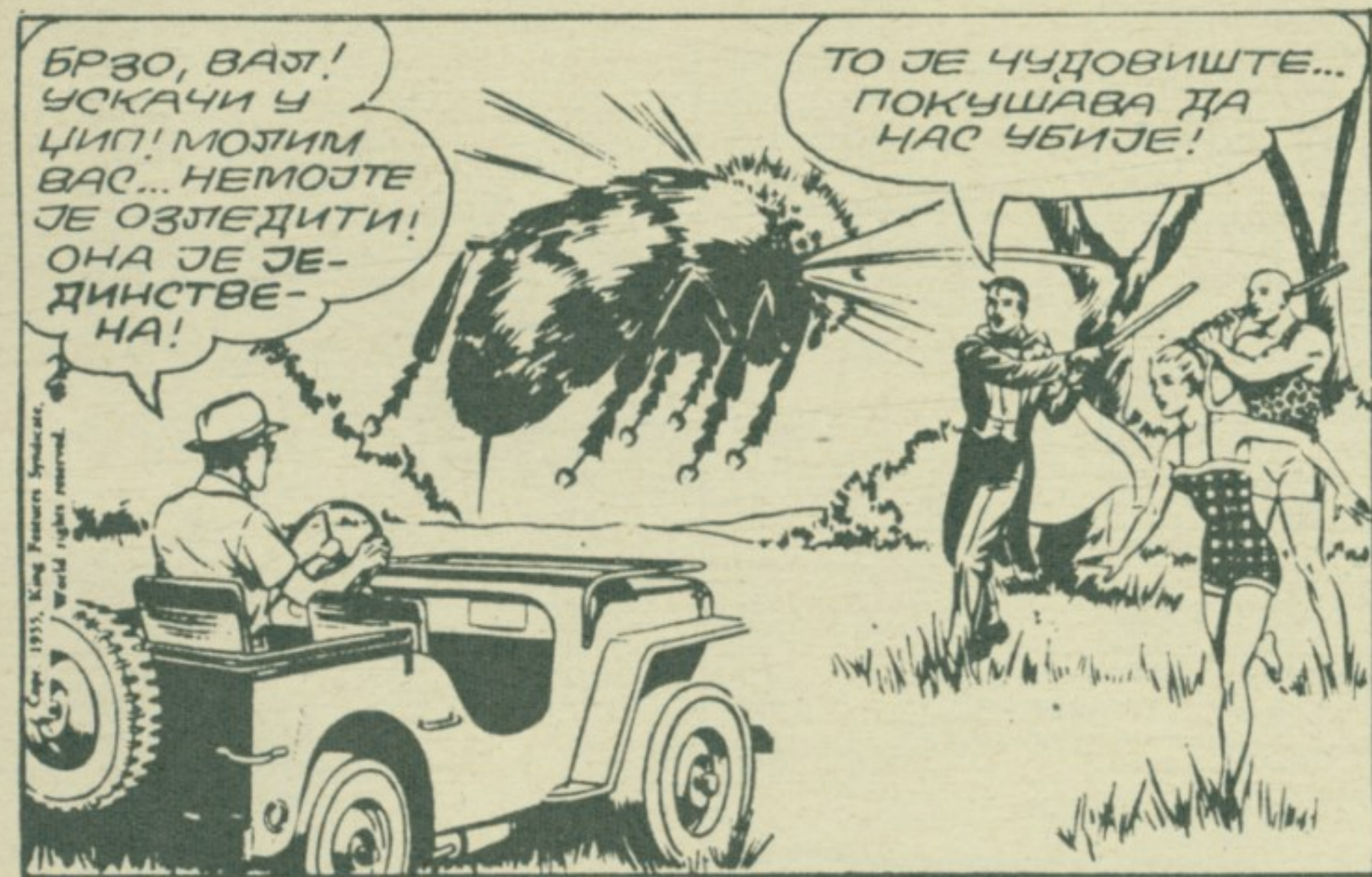
ТО
НИЈЕ СВЕ!
ПОВУКАО
САМ
ВАЗДУ-
ШНУ КО-
НИЦУ...

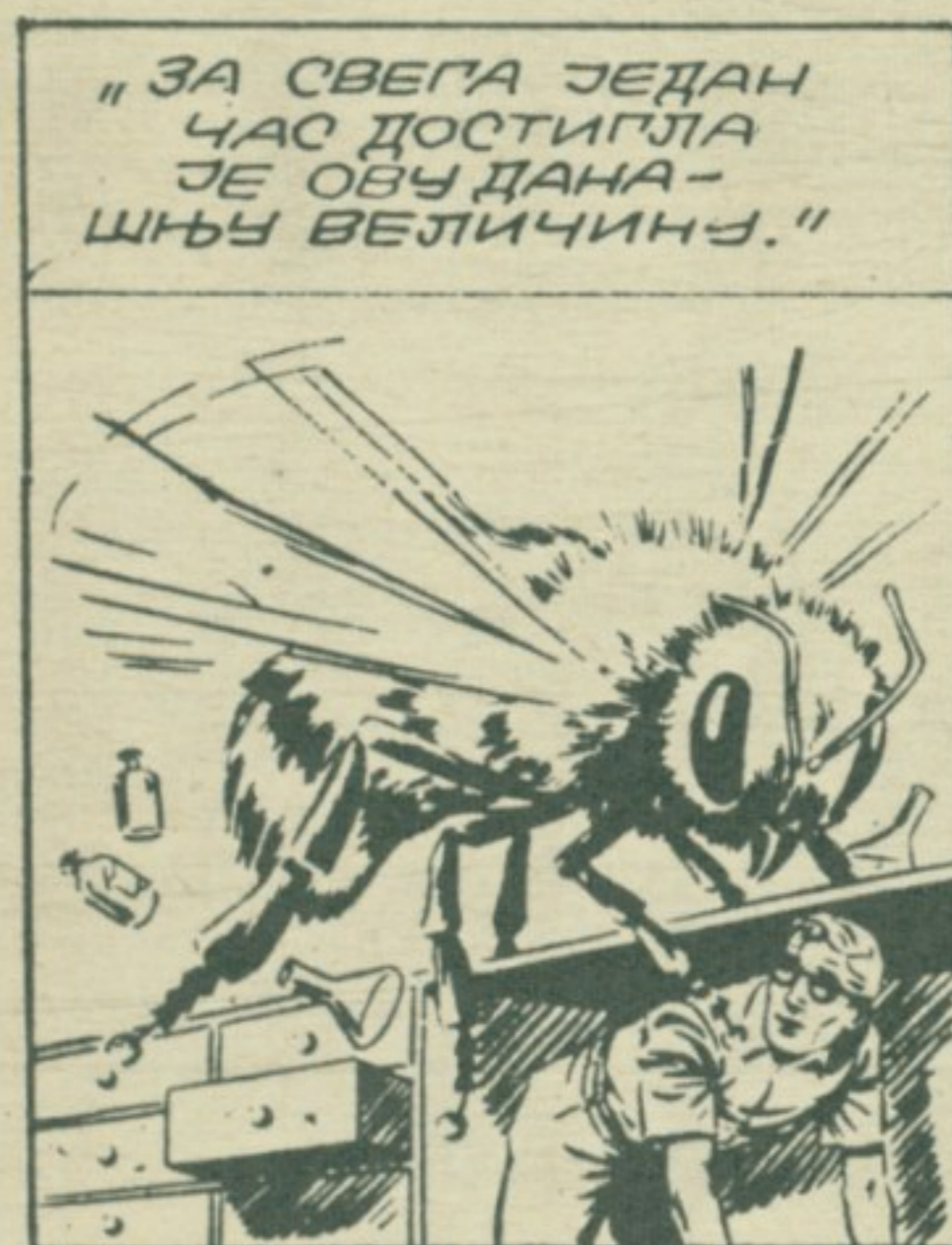

"И ТАДА ЈЕ ТО
ЧУДОВИШТЕ
ПРЕСКОЧИЛО
ЛОКОМОТИВУ!"

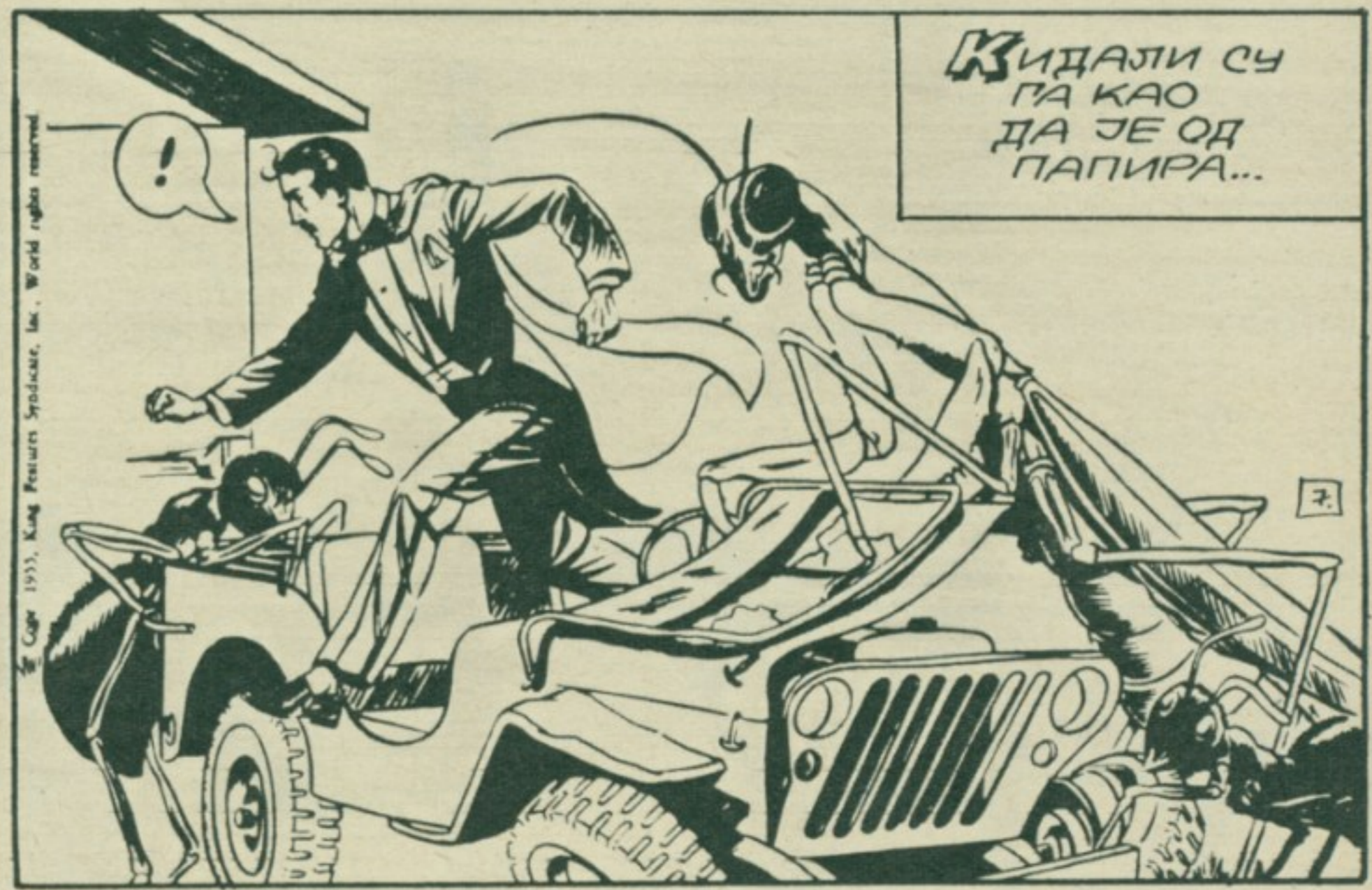
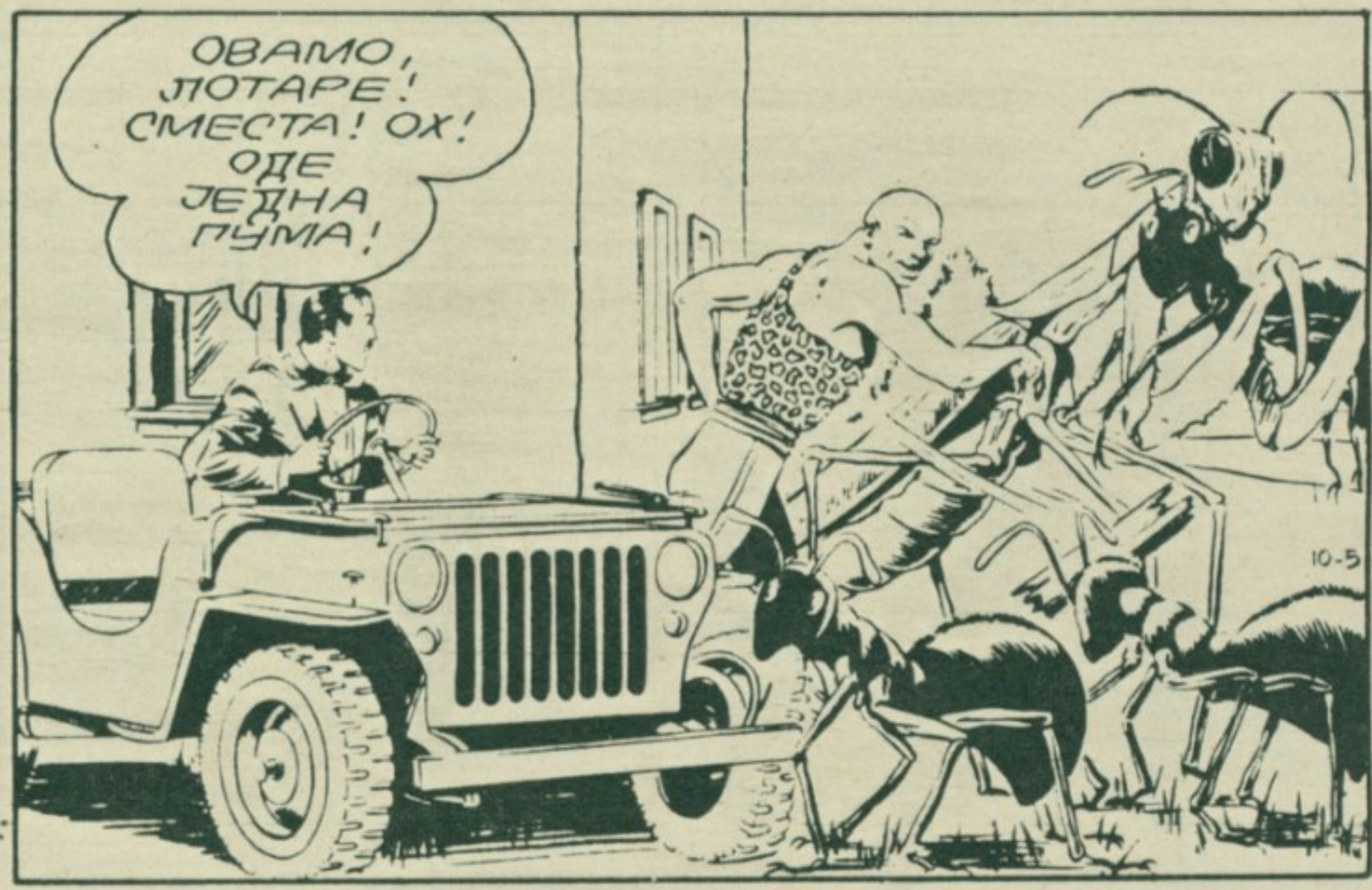

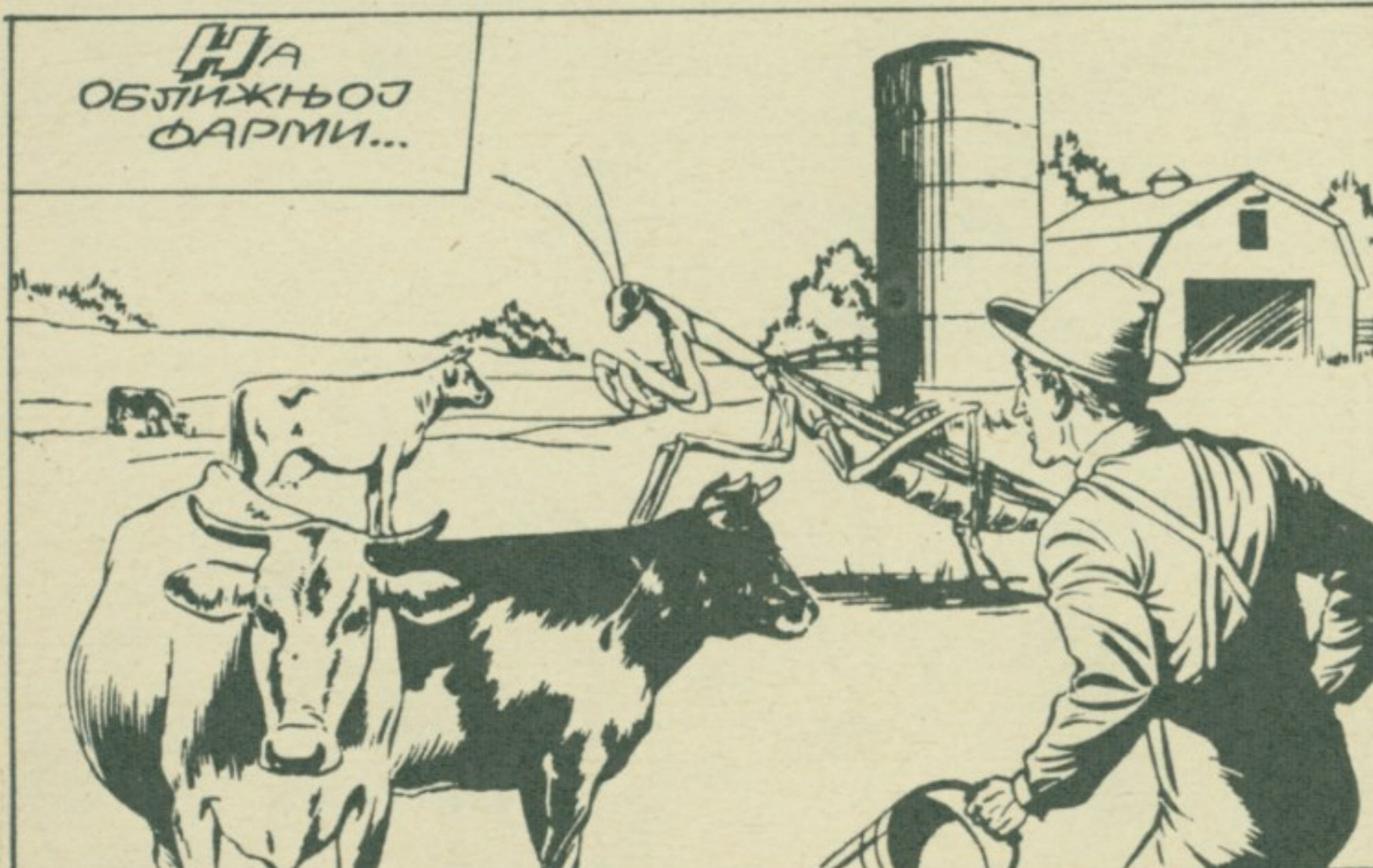

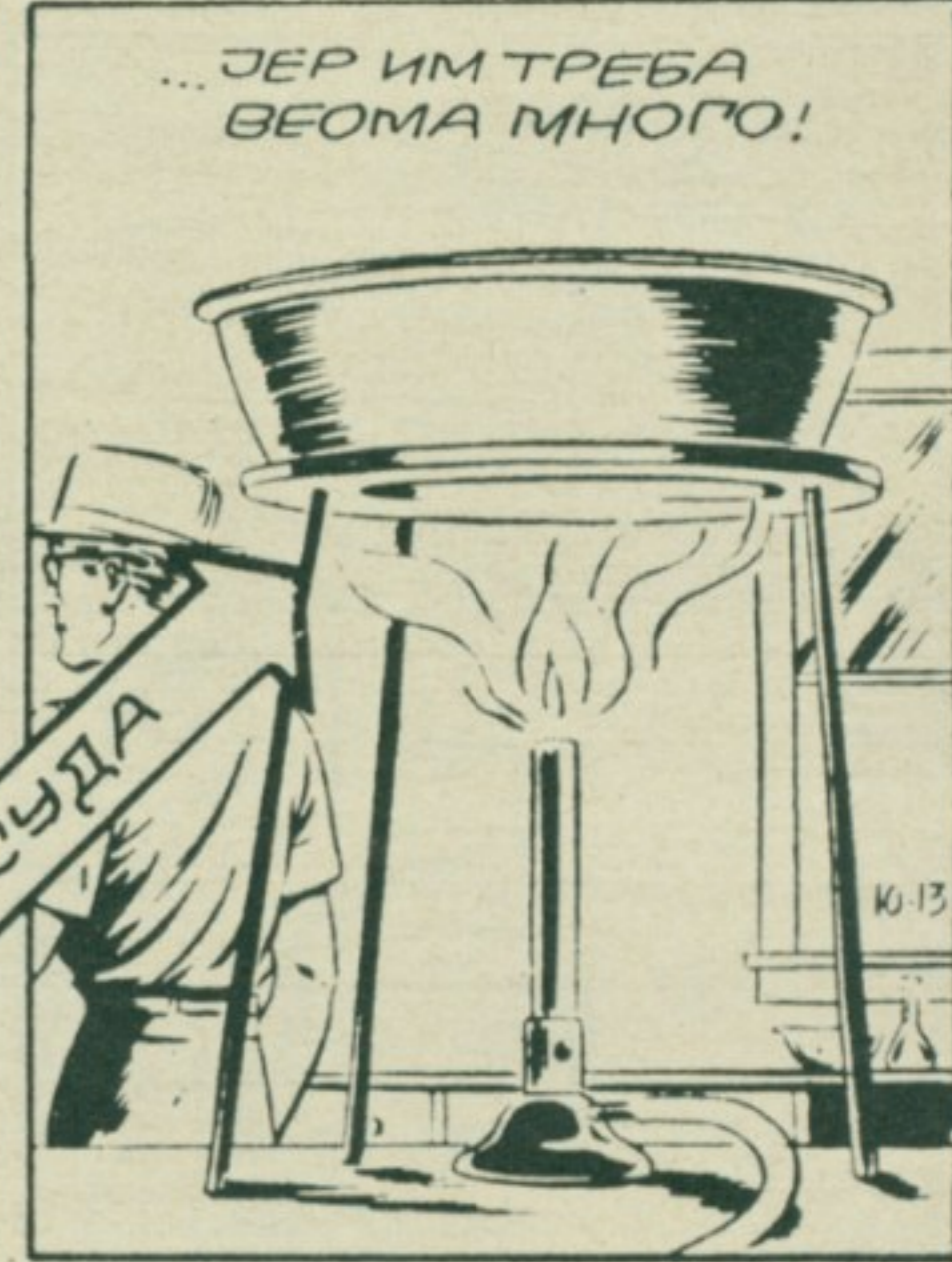

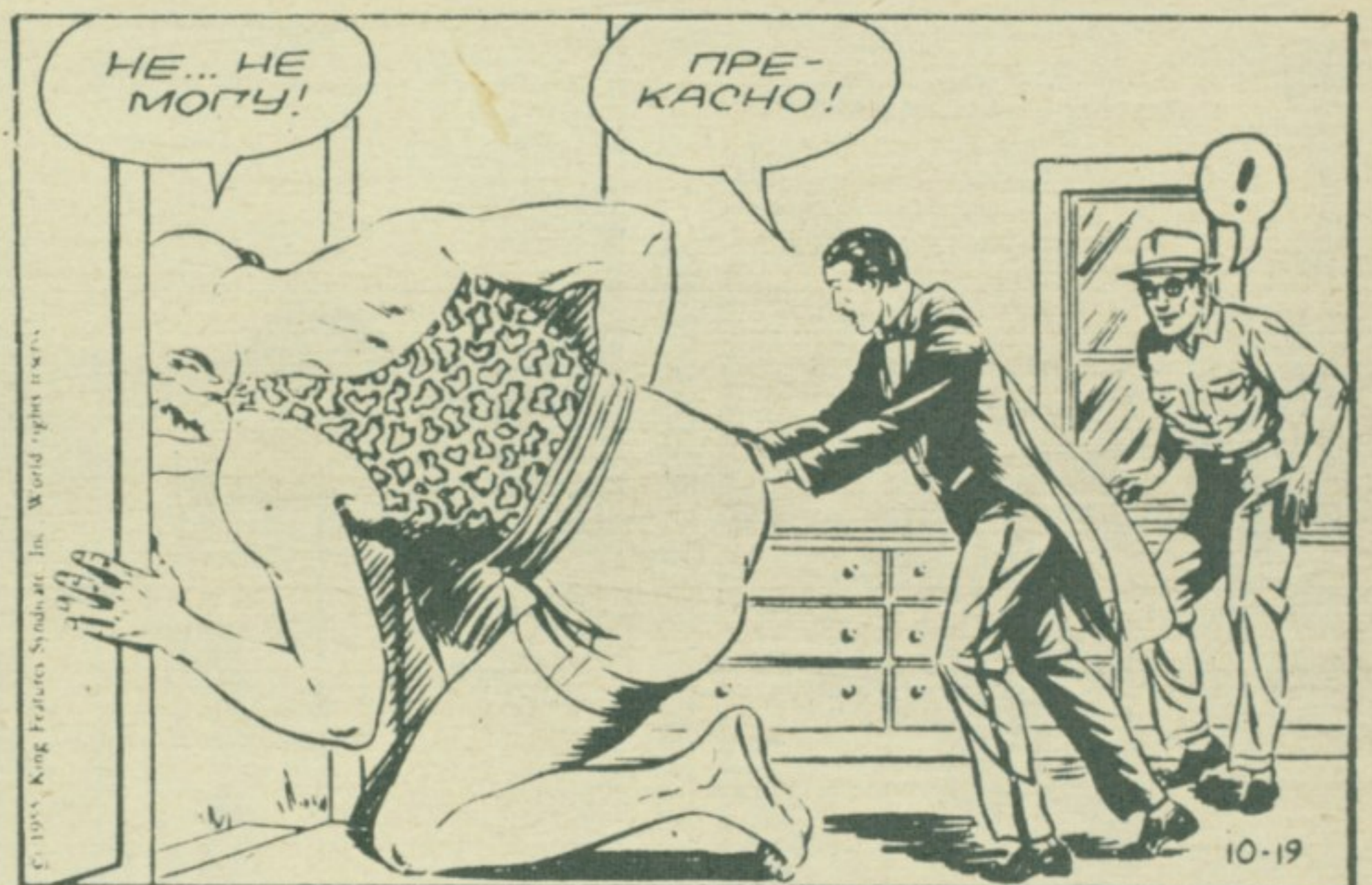

МОЈА ЛАБОРАТОРИЈА... УНИШТЕНА!

БОЈИМ СЕ ДА ЂЕ И КУЉА ДОЌИ НА РЕД! НАПОЉБЕ... БРЗО!

МОРАМ ДА СЕ УСПРАВИМ... ПОТРЕБАН МИ ЈЕ ВАЗДУХ?

ЛОТАР ЈЕ И ДАЉЕ РАСТАО...

БЕЖИМО!

АХ... ВАЗДУХ! ЖАО МИ ЈЕ ШТО САМ ВАМ ОШТЕТИО КРОВ!

ЊЕГОВ ПЛАС ЈЕ БИО КАО ГРМЉАВИНА...

АХ... ОДЕ ЦЕО КРОВ!

ОТИЌИ ЂЕ ВАМ И КУЉА АКО ИЗ ЊЕ НЕ ИЗВУЧЕ НОГЕ!

РАСТАО... РАСТАО

КОЈИ-КО ЂЕ ЈОШ ДА РАСТЕ!

НЕ ЗНАМ! ТАЈ ПРОКЉЕТИ ЕКСПЕРИМЕНТ!

ПЧЕЈА ЈЕ ПОСТАЛА СТО ПУТА ВЕКА!

ТО ЗНАЧИ ДА ЂЕ ЛОТАР ИЗРАСТИ ПРЕКО ДВЕ СТОТИНЕ МЕТАРА!

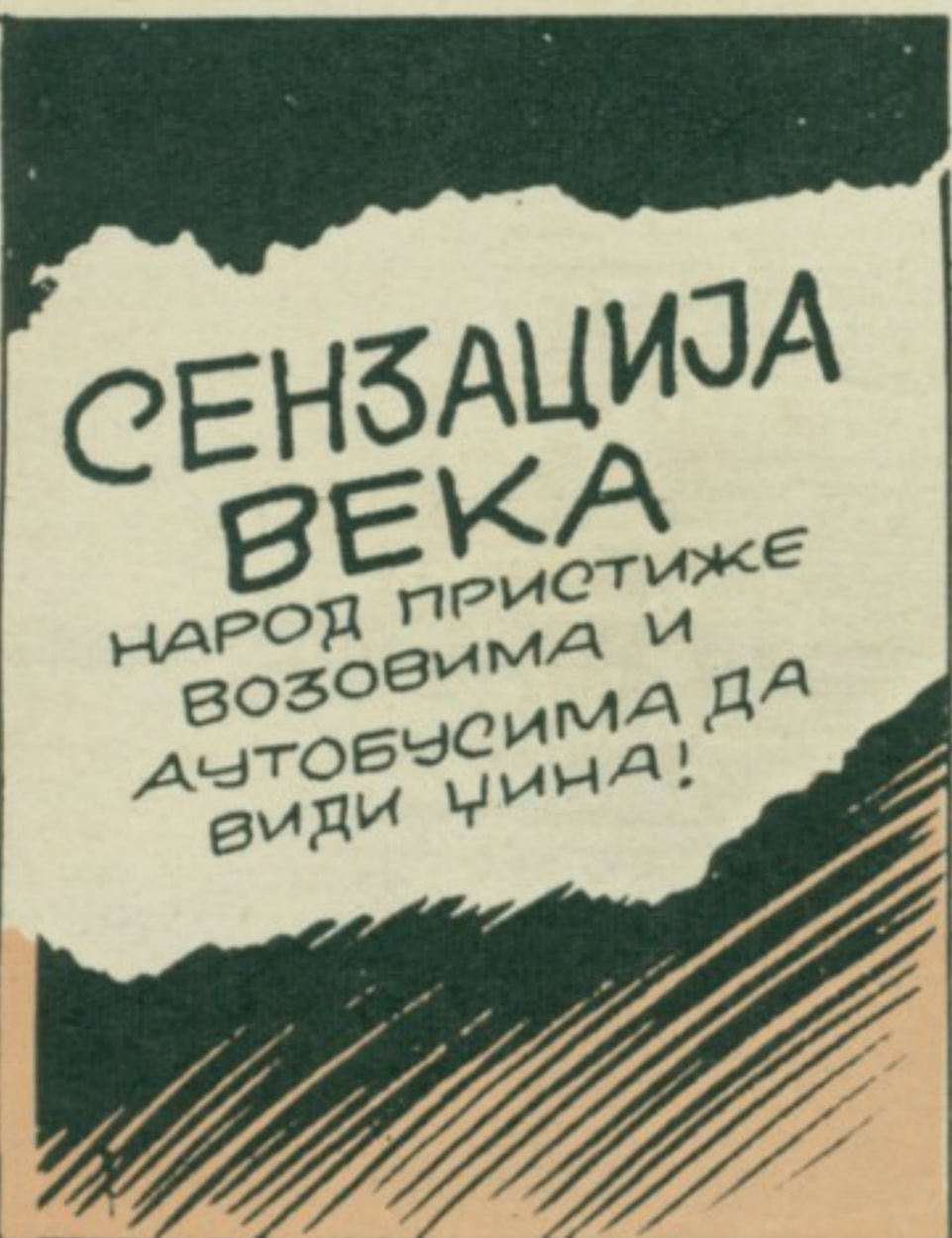
ШТА ДА РАДИМ?

ПОКУШАЈ ДА СЕ НЕ МИЧЕШ! МОГАО БИ НЕКОГ ДА СМОЖДИШ!

КАД ВАМ КАЖЕМ... ВИСОК ЈЕ КАО ПЛАНИНА! НЕ МОРАТЕ ДА МИ ВЕРУЈЕТЕ НА РЕЧ... ДОБИТЕ ДА СЕ ЧВЕРИТЕ!

© 1955, King Features Syndicate, Inc., World

**ТЕРЕТНИ ВОЗОВИ
ХРАНЕ ЗА ЧОВЕКА-
ОБЛАКОДЕРА**

НОВИ ПРОБЛЕМИ
ИСКРСАВАЈУ
СВАКОГ ЧАСА

ОПЕРАЦИЈА
ЛОТАР...
КОЛИКО
ЈИ БЕ
ТРАЈАТИ?

МО-
РАМО ГА
ДОБРО
ХРАНИ-
ТИ!

А ХРАНЕ НИКАД
ДОВОЉНО...

ТРЕБАЛО
ЈЕ РЕШИТИ
И ПРОБЛЕМ
ВОДЕ...

СВЕ ЈЕ ПОЧЕ-
ЛО СА ОНОМ ПЧЕ-
ЛОМ У КАВЕЗУ... СЛУ-
ЧАЈНО ОТКРИКЕ! ФОР-
МУЛУ РАДИАКТИ-
ВНЕ СМЕШЕ САМ
ИЗГУБИО...

КОЛИКО БЕ
ТО ТРАЈАТИ?
ХОЋЕ ЈИ
ЛОТАР ЗАЧ-
ВЕК ОСТАТИ
ОВАКАВ!

КА-
ЖЕМ
ВАМ...
НЕ
ЗНАМ...

У ЈЕДНОМ ЈЕ МЕЂУ
ЉУДИМА
НАСТАЈА ПАНИКА...

... ЈЕР СЕ
ПОЈАВИЛА
ЏИНОВСКА
БОГО-
МОЉКА!

ОБИЧНИ
МЕЦИ
НЕ ПОМА-
ЖУ! ПОТРЕ-
БА ЈЕ
ТОП!

ДО-
ЛАЗИ
ОВА-
МО!

ЛОТАРЕ!
КРАЈ ТВОГ
ДЕСНОГ
СТОПАЛА...
БОГОМОЉ-
КА!

11-2

БАР
ОМО СЕ
ЈЕДНОГ
ЧУДО-
ВИШТА
ОСЛО-
БОДИТИ!

А ШТА
БЕ БИТИ
С ЛОТАРОМ?
ПОГЛЕДАЈ-
ТЕ... ПРИ-
БЛИЖАВА
СЕ НЕПО-
ГОДА!

БИЛА ЈЕ ТО
НЕ НЕПОГОДА
ВЕЋ ПРАВИ
УРАГАН
С ПРОВАТОМ
ОБЛАКА!

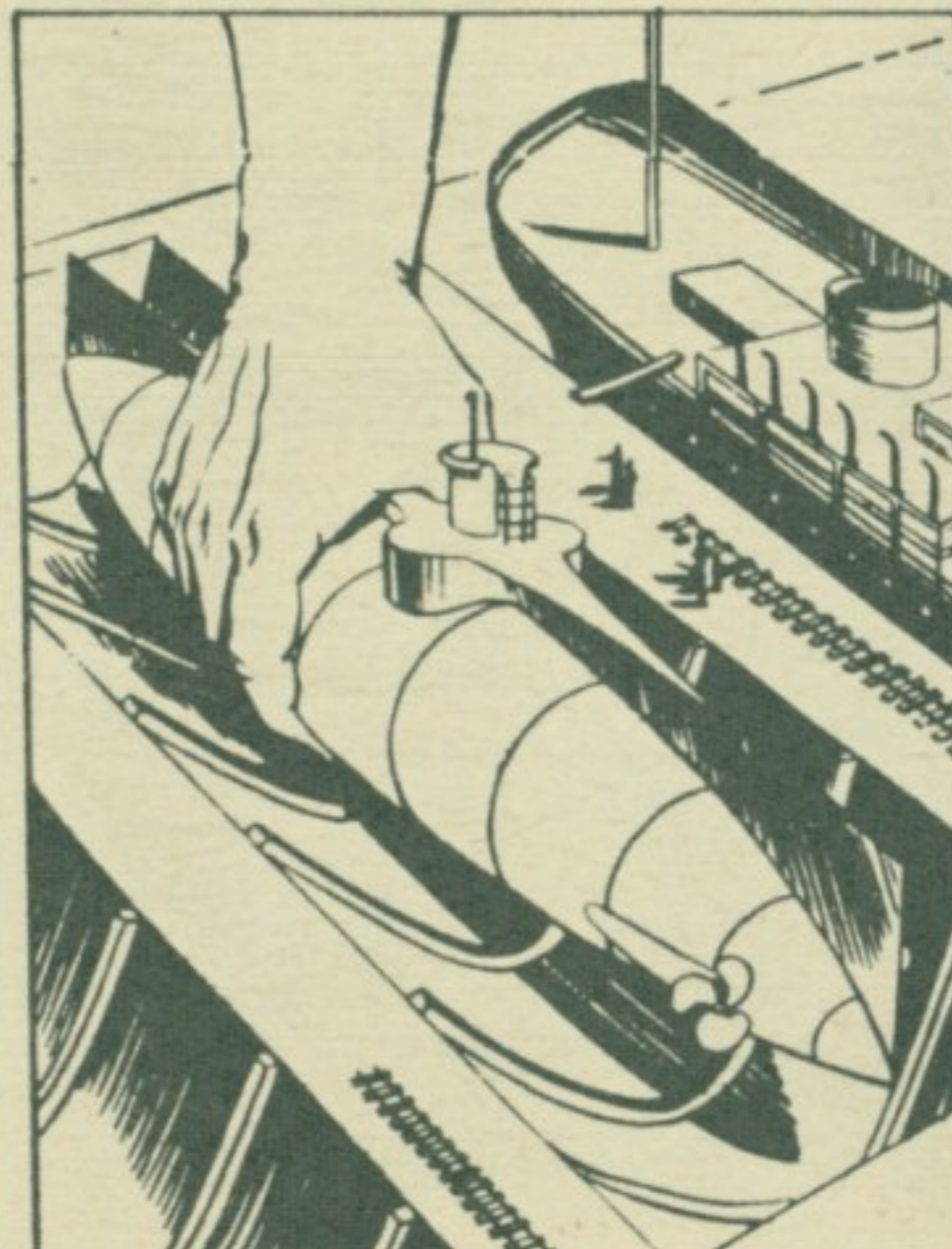
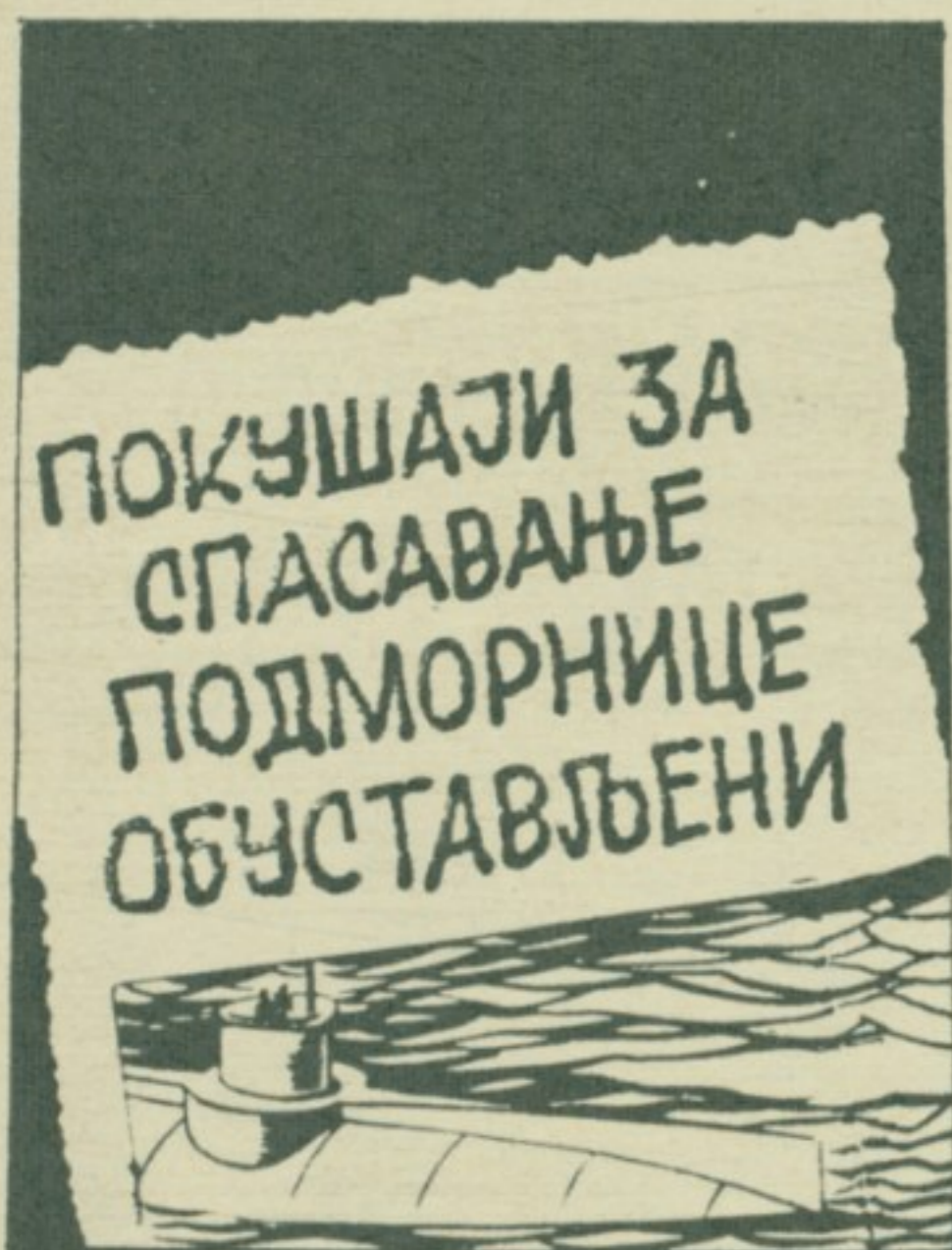
РЕКЕ СУ
НАДОШЛЕ...

11-3

У БЛИЗИНИ ЈЕ
ВЕЛИКА БРАНА...

БРАНА
ПОПУШТА!
ДОЛИНА
ЋЕ БИТИ
ПОПЛАВ-
ЉЕНА!

СПА-
САВАЈ-
ТЕ
СЕ!

БРАЋАЈУКИ СЕ СА
МОРА ЈОТАР ЈЕ
УЗ ПУТ ОПРАВИО
МОСТ КОЈИ СЕ
РУШИО...

А УМОТАВШИ СТОПА-
ЈА У ЦИРКУСКИ ШАТ-
РУ НОГАМА ЈЕ УГАСИО
ЈЕДАН ШУМОКИ
ПОЖАР...

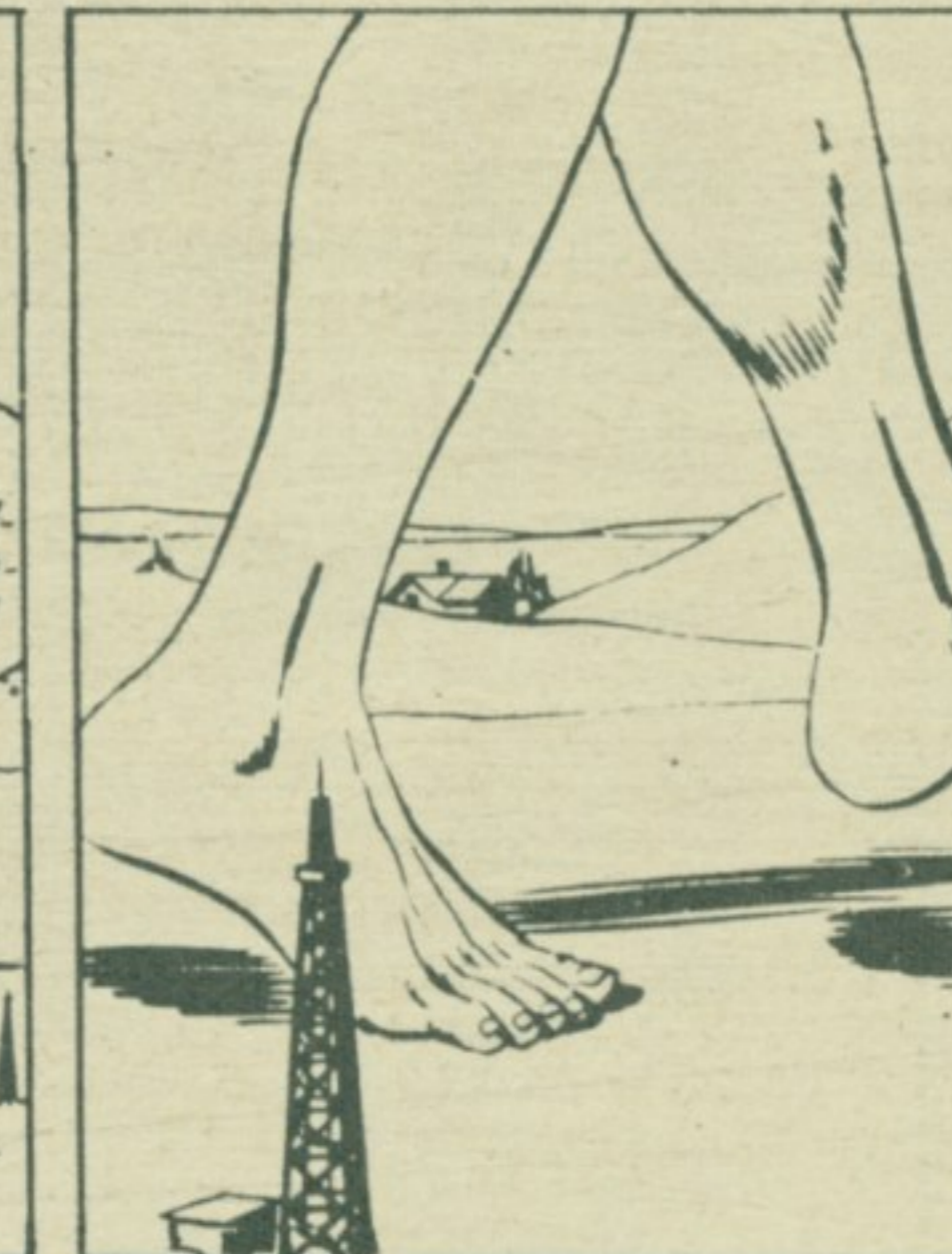
И РУКАМА
ПРИХВАТИО
АВИОН ЧИЈЕ
СУ КОМАН-
ДЕ ОТКА-
ЗАЈЕ...

УХ! КОЛИКО
ПОСЛА ДАНАС!
УМОРАН
САМ!

ТЕ ПЕТРО-
ЛЕЈСКЕ
БУШОТИНЕ...
КАО
ЈАСТУЧЕ
ЗА ИГЛЕ!
ЧИПДЕ
МЕСТА
ДА
СЕДНЕМ!

ОВА
ВИСОРА-
ВАН
МИ ЈЕ
ДОБРО-
ДОШЛА!

ДА СЕ МАЈТО
ОДМОРИМ!
ОТПАДОШЕ
МИ НОГЕ!

ЈАДНИ
ЈОТАР! КОЛИ-
КО ЈИ ЋЕ ДУГО
ОСТАТИ
ТАКО
ВЕЛИК?

МОЖДА ЦЕЛОГ
ЖИВОТА... АКО
БУДЕМО МО-
ГЛИ ДА ГА ХРА-
НИМО! ЗА ДАН
ПОЈЕДЕ ЧИТАВ
ВОЗ ХРАНЕ!

ГЛЕ!
ПЧЕЈА
ЈЕ
НЕСТА-
ЈА!

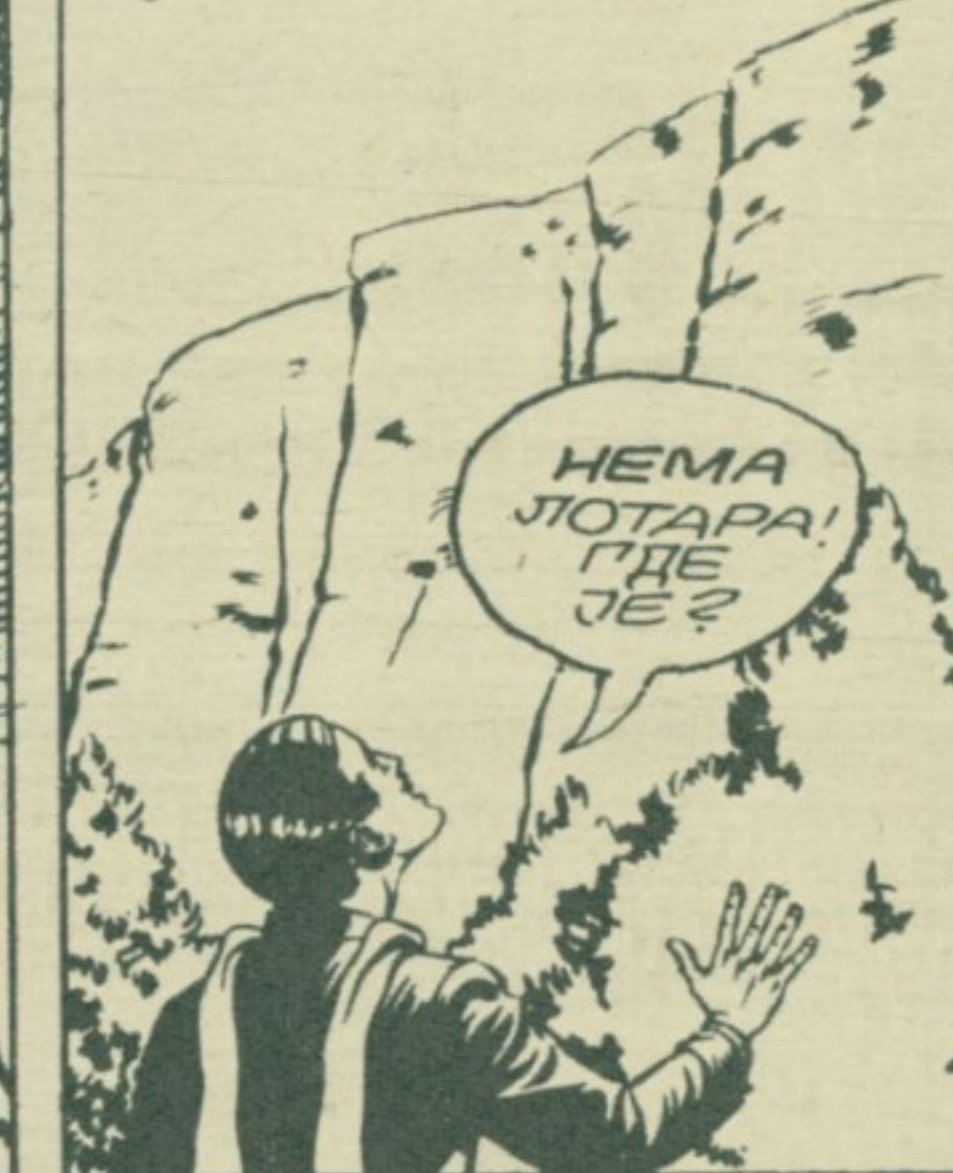
НИЈЕ!
КАВЕЗ ЈЕ ЧИ-
ТАВ! ИЗЛЕТЕЈА
ЈЕ КРОЗ
МРЕЖУ!
ТО ЗНАЧИ...
СМАЊИЈА
СЕ!

У СУТОН
ЦИНОВСКИ
ЈОТАР
ЈЕ ЗА-
ДРЕМАО.

СУТРАДАН...

ОВДЕ
САМ!
ОПЕТ
САМ
КАО
ПРЕ!

ВИШЕ
СЕ НЕ
УПУ-
ШТАМ У
ЕКСПЕ-
РИМЕН-
ТЕ!

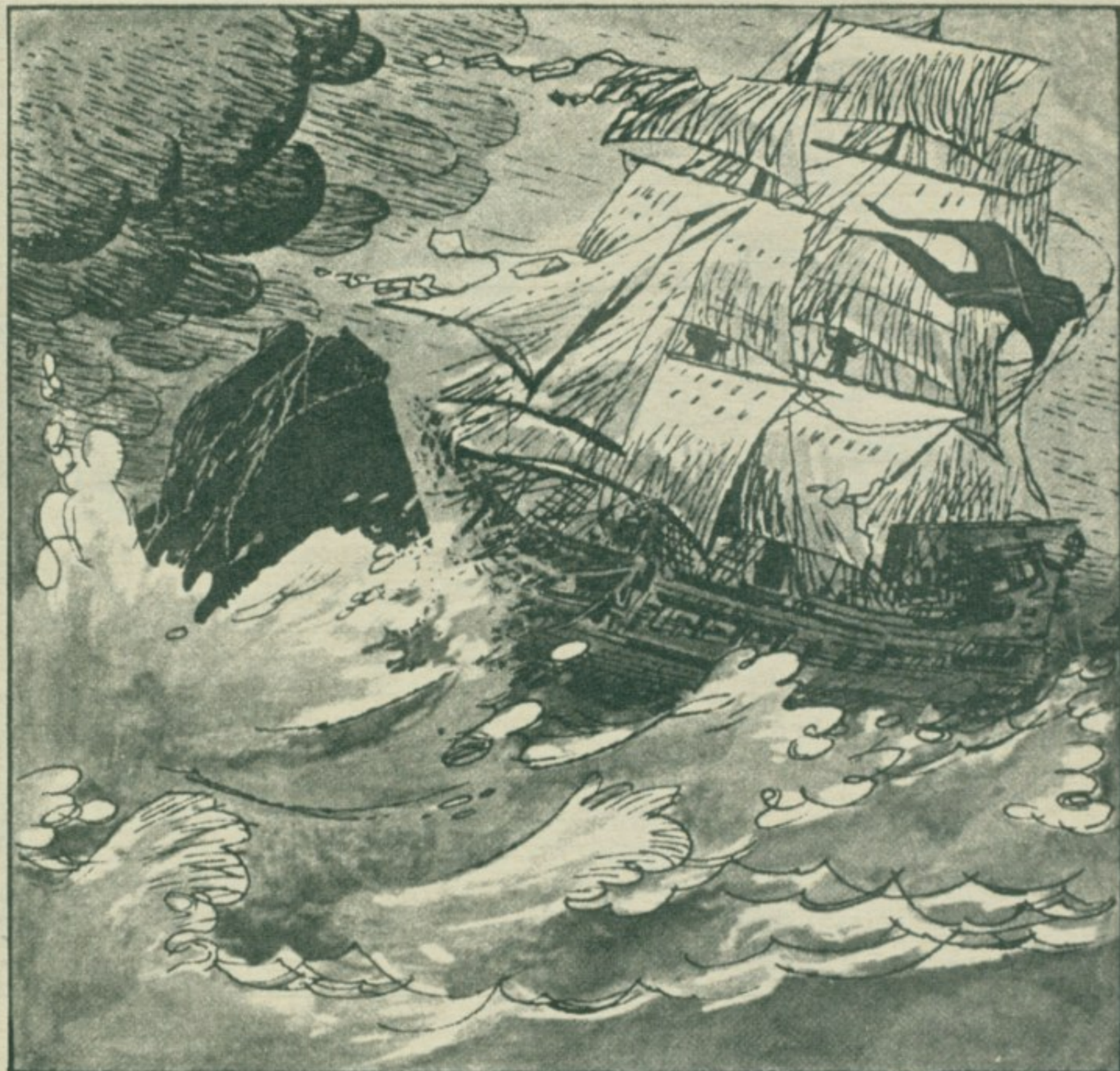
КРАЈ

ГУЛИВЕР У ЛИ

1 Зovem се Лемјуел Гуливер и мислим да сам довољно познат да не морам да вам много причам о себи. Довољно је да знате да сам рођен у Нотингемширу, у Енглеској. Мој отац, скромни земљопоседник, послао ме је у Кембриџ да студирам медицину, и ја сам запео из све снаге. Али, као и сваки Енглез достојан поштовања, знао сам да ћу пре или касније запловити морем. Зато сам одлучио да проучавам бродарство, математику и све остале науке које су потребне за далека путовања. И тако сам се, једног лепог дана, пошто сам се опростио од породице, укрцао на једрењак „Антилопа“ као бродски хирург.

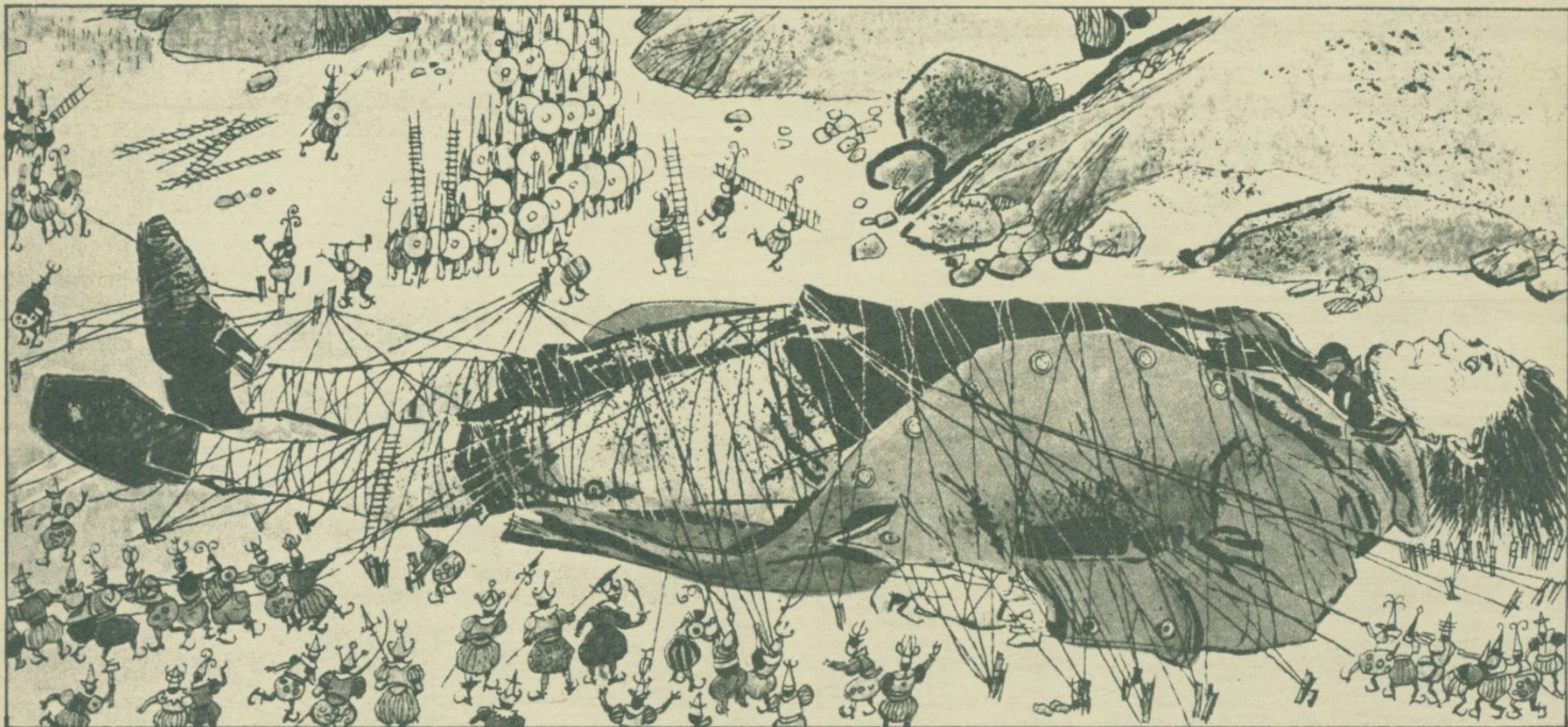
2 Брод је испловио из Бристола 4. маја 1699. године и упутио се ка Јужним морима. Надао сам се да ћу на овом путу повећати своју скромну уштеђевину и упознати разне народе проучавајући њихове обичаје, ношње. У почетку смо путовали добро, лепо време нас је пратило све до Индијског океана кад нас је ухватила страховита бура и бацила близу аустралијске обале. У жестокој борби с разбеснелом стихијом изгубили смо неколико чланова посаде које је море просто збрисало са палубе и повукло у дубину. Остали су били толико исцрпљени да нису приметили гребен према коме је пловио брод ношен ветром. Брод се с треском разбио.

3 Само шесторо људи из посаде, међу којима сам био и ја, успело је да се спасе после бродолома. Укрцали смо се у чамац за спасавање и што смо брже могли удаљили се од олупине брода и опасног гребена веслајући према обали. Убрзо смо се заморили од очајне борбе с распомамљеним таласима, па нам није преостало ништа друго него да се препустимо мору на милост и немилост. После неуних пола часа један жесток налет ветра који је дувао са севера преврнуо је чамац. Огромни таласи сручише се на нас. Могу рећи да се зла судбина тог дана окомила на морнаре „Антилопе“ јер ниједан није успео да се спасе.

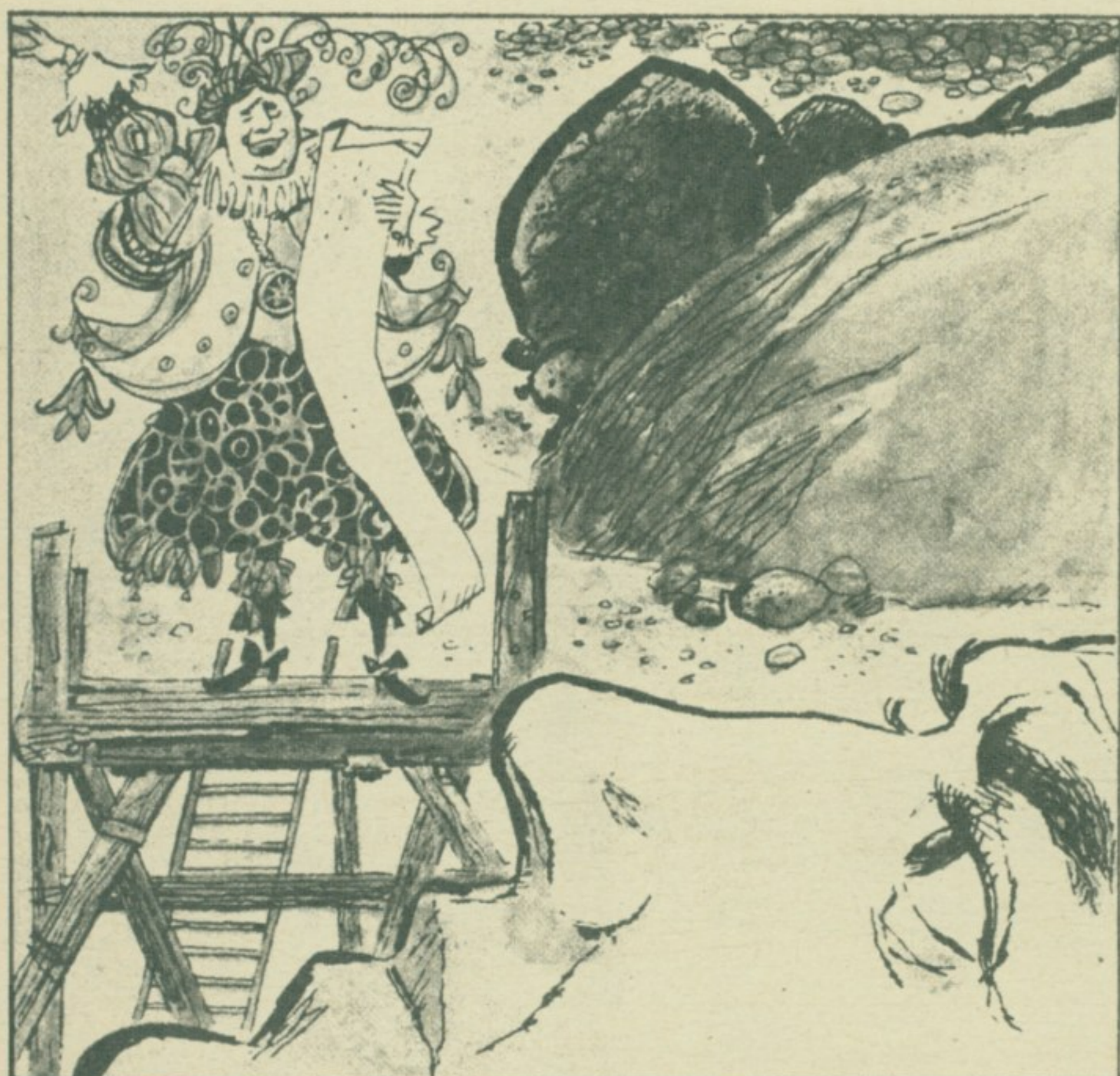

4 Вероватно бих и ја нестао у леденим таласима да у тренутку несреће нисам био толико присебан да попијем пола боце ракије. Њена топлота ме је одржала. Струја ме је вукла ка обали и ја сам последњим снагама успео да се докопам копна. Било је већ вече кад сам ногом стао на чврсто пле. Смогао сам снаге да начиним још само неколико корака од обале. Нашао сам се на некој пољани. Ту сам пао мртав уморан на меку траву и заспао. Спавао сам најмање девет часова јер када сам се пробудио сунце је већ увелико грејало. Али, буђење није било пријатно. Хтео сам руком да заклоним очи од сунца, али нисам успео ни да је макнем.

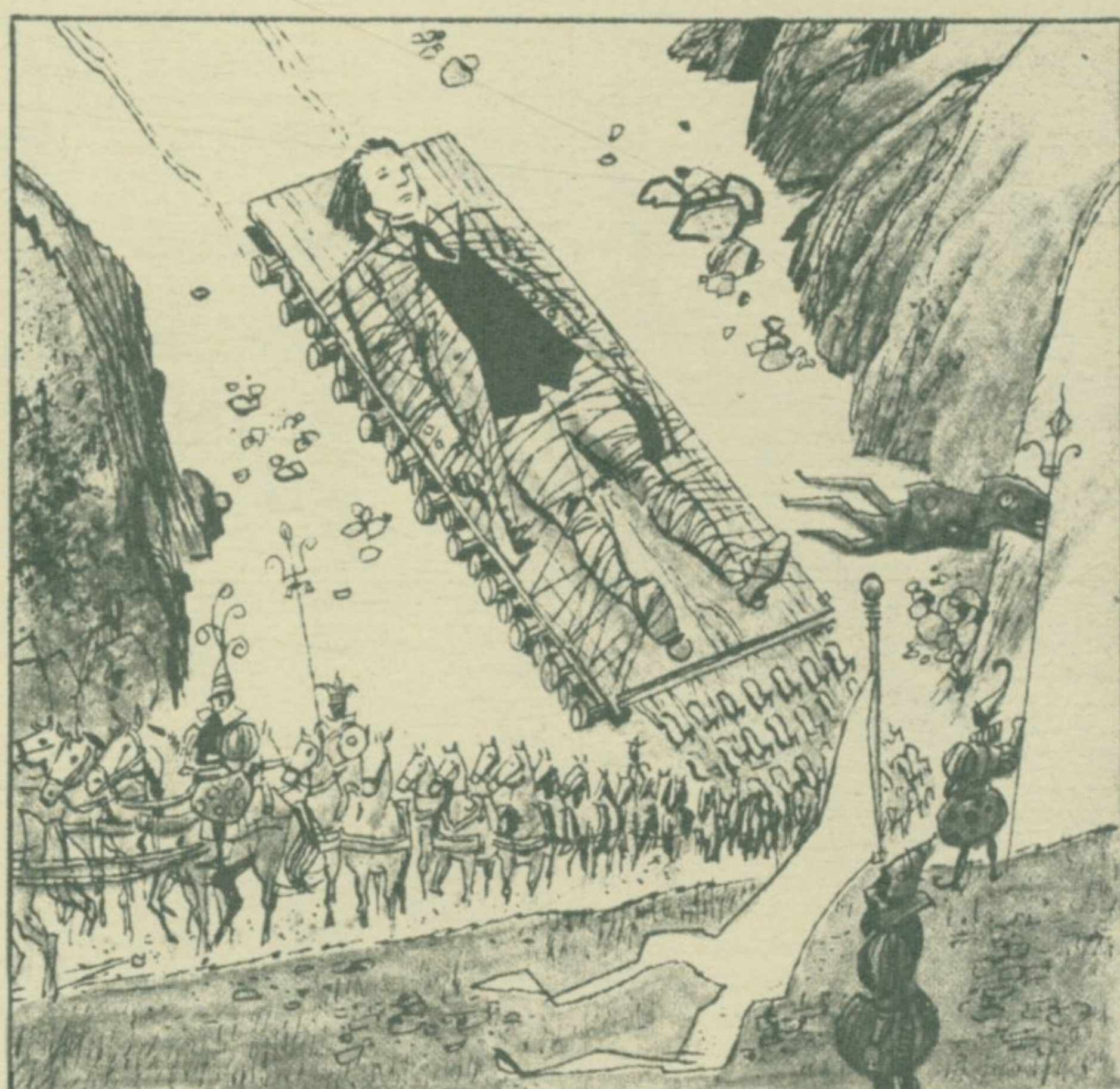

5 Осетио сам да сам чврсто vezan за земљу. Покушао сам да се покренем и утврдио да је то немогуће и да је, авај, чак и моја лепа коса била причвршћена за земљу тако да ми није дозвољавала да покренем главу. Убрзо сам осетио како нешто живо опрезно мили преко моје леве ноге, креће се по грудима све до браде. Спустио сам поглед колико сам могао и спазио мајушно људско биће, наоружано луком и стрелама. Јунак ме је зачуђено посматрао. Ја сам од изненађења тако узвикнуо да је човечуљак престрашено побегао праћен од четрдесетак исто тако сићушних бића. Судећи по јауцима добро су се угрували скачући са мене. Читаво то време, као што можете

претпостављати, налазио сам се у врло неугодном положају. Покушао сам да ослободим леву руку кидајући конопце којима је била везана за земљу. Затим сам наглим покретом и уз велики бол разлабавио конопце којим ми је била везана коса. Али, боље да нисам ништа покушавао! Осетио сам безброј убода по лицу и слободној руци. Уз заглушујућу буку пискавих гласова сићушна бића су се забављала гађајући ме стрелама, али добро удаљени од мог дохвата. Закључио сам да је мудрије да будем миран и чекам развој догађаја. Било ми је јасно да сам заробљеник ових чудних човечуљака.

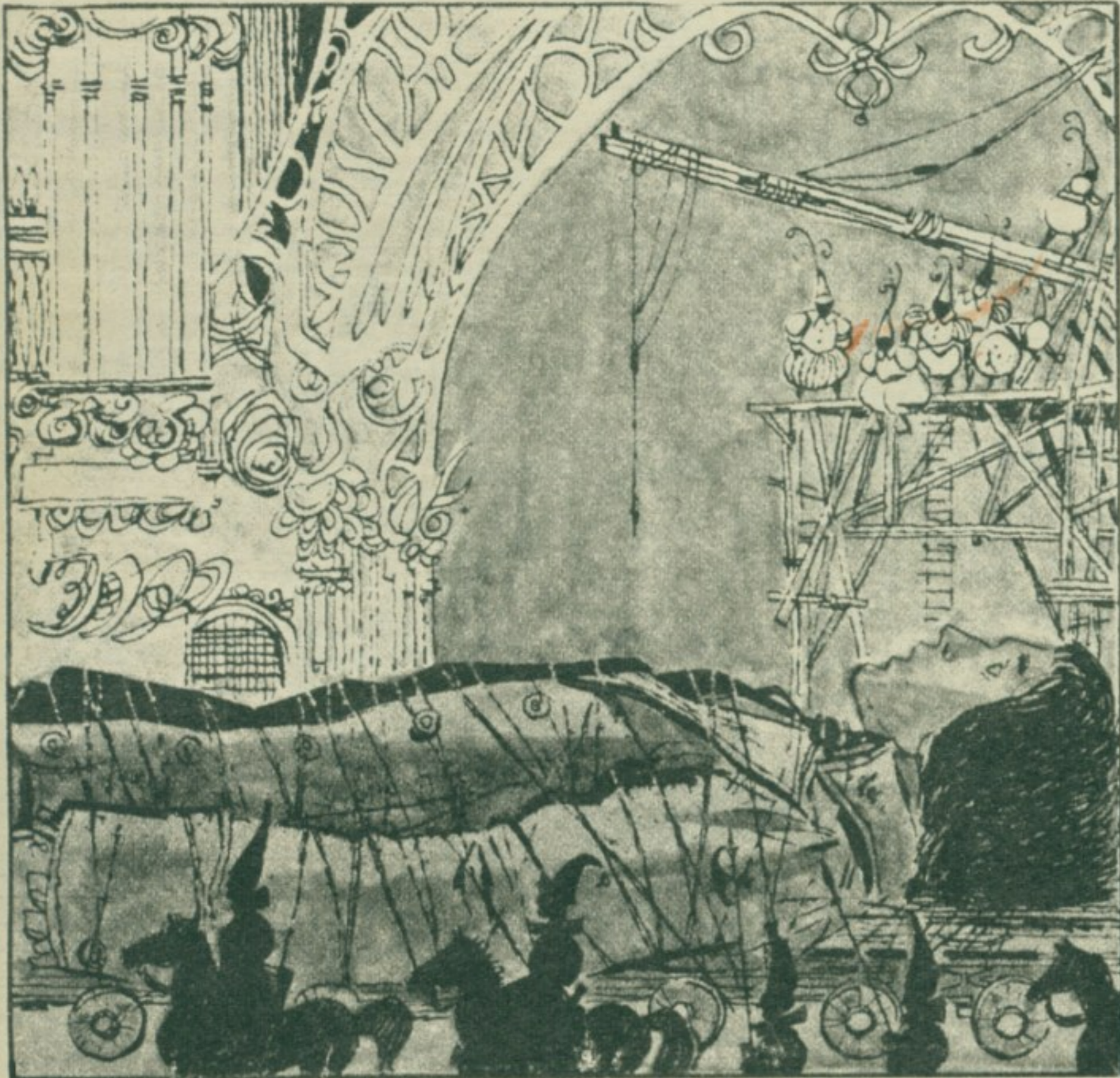
6 Када су се уверили да сам се смирио, престали су да ме засипају стрелама. Тада је започело неко ужурбано стругање и закивање, и после пола часа крај моје главе била је подигнута мајушна трибина на коју су се попела четири великодостојника. Најважнији од њих ми је одржао дуг говор на лилпутанском језику (та земља се звала Лилпутанија). Од говора, који је судећи по изразу његовог лица морао бити јако леп, ја наравно нисам разумео ни речи. Али, пошто сам по природи оштроуман, приметио сам да ми се у почетку обраћао строго, док је касније постао блажи, па му је глас чак постао пун поштовања.

7 Одговорио сам, више знацима него речима, да се повињујем њиховој вољи. Великодостојник Хурго, тако су га звали, је то са задовољством примио и дао ми до знања да њихов краљ жели да ме види, али пошто једном величанству није приличило да дође до мене, одлучено је да мене пренесу до престонице. Због тога су направили нарочито возило. Био сам јако гладан, и принесох руку устима да бих им то показао. Дали су ми меса и вина, али су у њега ставили неко успављујуће средство од кога сам одмах заспао, што им је омогућавало да ме сигурно пренесу на кола.

ГУЛИВЕР У ЛИ

8 На колима у која је било упрегнуто хиљаду и пет стотина коња, под јаком стражом, превезли су ме у главни град. Ја сам спавао и о том сам сазнао тек касније. Кола су се зауставила пред једним напуштеним храмом који ми је био намењен за стан. То је била највећа грађевина у целој краљевини. Имала је улаз висок преко један метар и широак толико да сам могао да уђем четвороношке. Сви су били уверени да сам срећан што су ми нашли тако лепу кућу. Ја сам се у њој осећао као пас, тим пре што су ми краљеви ковачи причврстили за чланак од ноге деведесет један ланац и тридесет и шест катанаца.

9 Више од сто хиљада људи је изашло на улице да ме види. Изгледа да је и сам краљ са пратњом дошао с истом намером, али су га дворани који су се бојали за његов живот одвратили од тога. Краљ се тада попео на једну кулу одакле ме је посматрао без опасности. Док су ми ковачи прикивали чланак ноге за зид храма помоћу ланаца не дебљих од оних за цепни сат, и поред јаке страже која ме је бранила од радознате масе, најмање десет хиљада људи се попело на мене помоћу лествица да би ме видели изблиза. Дивио сам се њиховој храбрости, али сам се једва уздржао да не зграбим гомилу ових бића и збацам их са себе.

10 Најзад су ме ослободили веза и пустили да устанем што сам учинио с уживањем јер ми је већ дојадило дуго и непомично лежање. Не могу вам описати изненађење масе када су ме видели у свој мојој висини. Цар је сишао са куле и појахао ка мени. Када ме је угледала, животиња је почела да се пропиње, али Његово Величанство, изврстан јахач, успео је да остане у седлу док нису прилази коњушари. Када је сјахао, ишао је дуго око мене посматрајући ме задивљено, а затим ми се љубазно обратио. Ја сам пожурно да му одговорим, али ниједан од нас ништа није разумео. Затим је краљ наредио да ми се донесе вечера.

11 Стотинак Лилипутанаца се одмах дало на посао да ми дода донету храну. Припремили су двадесет кола натварених печеним воловима и овцама. Узимао сам по два три одједном а једва да су ми били довољни за један залагај. Додавали су ми што су брже могли, а гледаоци су били запањени мојим огромним апетитом. Затим сам испразнио неколико буради вина која су била велика отприлике као ликерске чашице. Морам рећи да је све било извонормално, али верујем да их је моје издржавање коштало читаво богатство. Када се оброк завршио, владар се повукао дајући упутства за моју будућност.

12 Краљ Лилипутаније наредио је да ми шест најбољих дворских професора предају њихов језик. За три недеље сам научио толико да сам могао да разговарам. Прво што сам тражио било је, наравно, да ме ослободе. „Покушајте прво да заслужите поверење моје и мога народа“ — одговорило је Величанство — а онда ћемо видети“. Једнога дана разапео сам своју марамицу на четири прута забодена у земљу и на њој приредио за краља и његову свиту прави витешки турнир са 24 коњаника. То се тако допало краљу да је желео да се лично попне горе и даје им наређења. Краљица је борбе посматрала седећи у носилци на моме длану.

13 Другом приликом забавио сам краља на тај начин што сам стао, заузимајући положај Колоса са Родоса, и испод тако импровизоване тријумфалне капије пролазила је војска. Прво су ишли заставници, затим добошари, па по 16 коњаника у реду, а онда по 24 пешака. Дани су пролазили један за другим, ја сам био послушан и тражио да ме пuste на слободу. Најзад ми је велики адмирал Скиреск Болголам донео докуменат о ослобођењу. Положио сам заклетву да ћу верно служити краљу. Чим су ми скинули ланце, затражио сам од владара да посетим престоницу Милденд и царски двор. Краљ ми је то благонаклоно одобрио.

14 Град је био веома леп, лично је на позоришне кулисе. Прескочио сам бедем којим је био опасан, скинуо капут да не бих пешевима оштетио куће и опрезно кренуо улицама. Верујем да су многи становници Милденда зарадили читаво богатство издајући прозоре и кровове својих кућа житељима околних места који су хтели да ме виде. Стигао сам до царског двора у центру града. Прозори су због мене били широм отворени да бих могао да видим унутрашњост зграде која је била веома раскошно уређена. Краљица са децом окружена свитом љупко ми се осмехивала и пружала ми руку да је пољубим што сам ја и учинио.

15 Недељу дана касније дошао ми је у посету Редресал, царев први секретар, и замолио ме да га узмем на длан како би могао слободно да говори, а затим ми је саопштио следеће: „Видели сте да је наша краљевина снажна и мирољубива, али нам прети велика опасност. Морате знати да на свету постоји и друга краљевина: то је Блефуско, наш моћни сусед и закleti непријатељ који се спрема да нас нападне флотом. Сукоб је овако почео. Сви знају да се меко кувана јаја ломе са шире стране, такозване шотке. Али једнога дана деда нашег садашњег краља, док је био дете, покушавајући да одсече шотку на тај начин је посекао прст.

16 Изашла је наредба — наставио је Редресал — која је забрањивала овај варварски начин и сви поданици су сад морали да ломе јаја са шиљате стране. Избиле су буне и после сваког угушења побуњеници, шоткаши, су бежали у Блефуско где су лепо примани и одакле су почињали са непријатељствима. Рат траје већ неколико година и краљ се нада да једино ви можете отклонити опасност. „Уверите Његово величанство — одговорио сам — да сам спреман да браним његову државу.“ Пошто сам донео ову одлуку узео сам свој доглед да осмотрим блефусканску флоту и отишао иза једног брда одакле се видело непријатељско царство.

17 Блефуско је био удаљен од Лилипутаније око осам стотина метара. Опazio сам педесетак великих ратних бродова и неколико галија за превоз војника, који су усидрени чекали повољан ветар да исплове. Направио сам план: одлучио сам да их изненадим својом појавом, јер нису имали појма о мени пошто су све везе између две државе биле прекинуте. Узео сам доста ужади и кука и полако пошао кроз воду. Пливао сам око тридесет метара и нашао се усред бродовља Блефуска. Када су ме угледали изненађени и уплашени морнари, њих око 30.000, разбежали су се а ја сам могао на миру да причврстим куке за њихове бродове.

18 Пошто их је прошао први страх, непријатељи су почели да ме гађају са обале стрелама циљајући у главу и руке. Бојао сам се за очи и вероватно бих изгубио вид, да се нисам сетио да у цепу имам наочаре. Одмах сам их ставио и тако сам могао да завршим посао, упркос киши стрела које су ударале у стакла. Пошто сам покупио све конопце и пререзао ужад од сидра, повукао сам педесетак бродова. Не могу вам описати очајање јадних Блефусканаца када су видели како им одвлачим велике ратне бродове, понос и славу њихове ратне морнарице. Обалом се разлегао џаук из хиљаду грла. Кад сам

се нашао ван домашаја њихових стрела, зауставио сам се да бих дошао до даха и повалио стрелице које су ме погодиле. Затим сам скинуо наочаре, прешао канал и упутио се ка Лилипутанији. Маса света, краљ и цео двор очекивали су са стрепњом исход мог подухвата. Из луке још нису могли да виде шта се догодило, али стигавши близу пристаништа викнуо сам: „Живео моћни цар Лилипутаније!“ што је изазвало буру одушевљења. Великодушни краљ ми је доделио титулу „Нардак“, највећу почасну титулу краљевине. Али, то је био почетак мојих несрећа на двору.

19 Када је краљ видео заробљену непријатељску флоту затражио је да одмах одем и уништим све побуњенике и поробим Блефуско. Ја сам се одлучно успротивио јер нисам желео да будем оруђе помоћу кога ће један храбар народ доспети у ropство. Питање је изнето пред Савет. Мудри министри су били на мојој страни и краљ је њихову одлуку прихватио, али ми то никада није опростио. Три недеље касније стигли су у Милденд амбасадори из Блефуска да закључе мир. Истовремено дошли су и да мене посете и позову да посетим њихову државу.

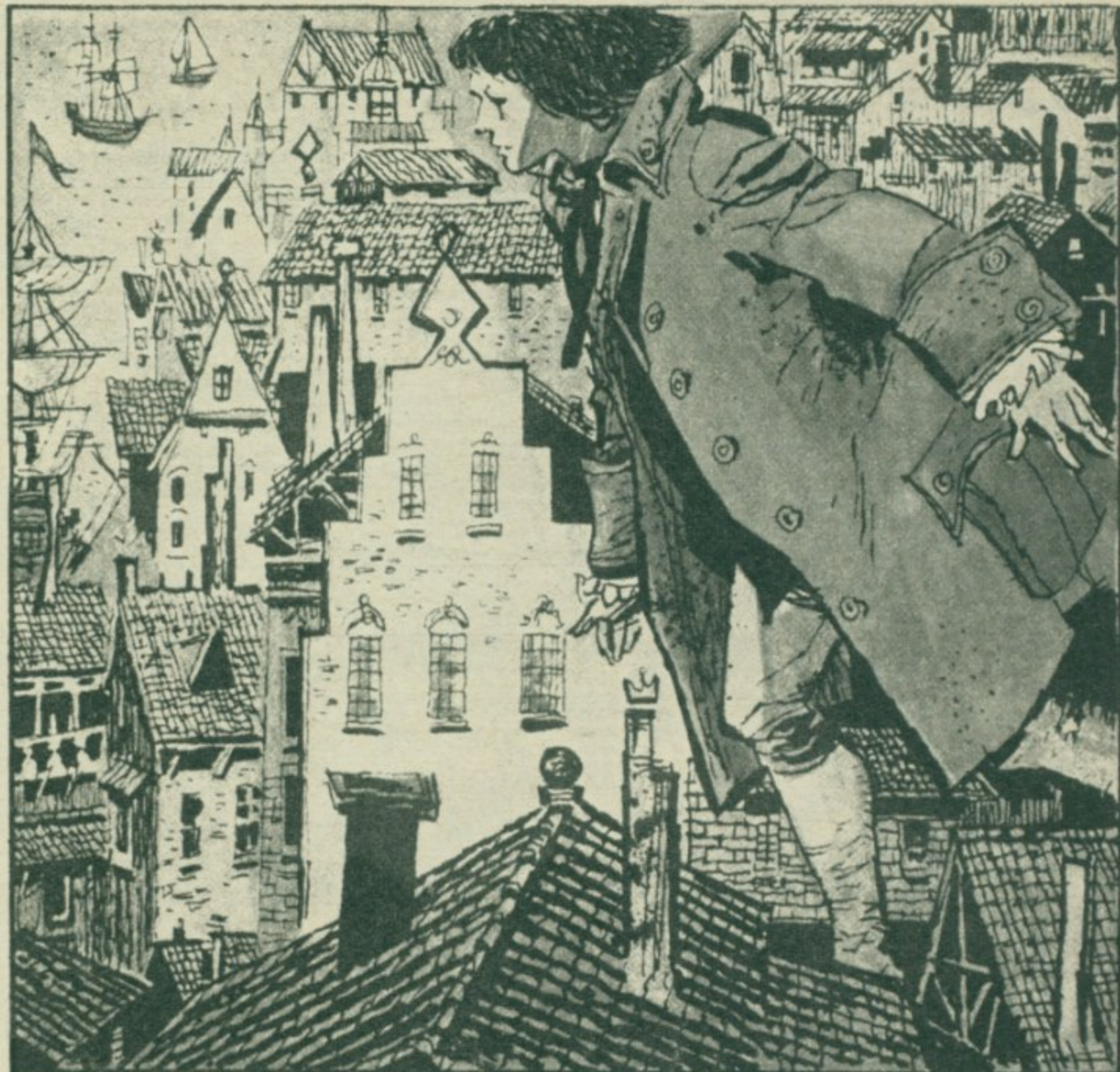
20 После кратког времена учинио сам, или сам бар мислио да учиним, још једну услугу Његовом величанству. Био сам задремао крај боце доброг вина, кад одједном, чу се вриска и позиви у помоћ. Погледао сам у том правцу и са ужасом приметио да краљевска палата гори. Краљичине одаје биле су у пламену. Пажљиво сам пришао и покушао да угасим ватру помоћу ведрa које су ми додали, али су она била мала као напрсци и нису много користила. Тада сам се сетио нечега што је мене самога изненадило довитљивошћу. Напунио сам уста вином и снажним млазом попрскао палату.

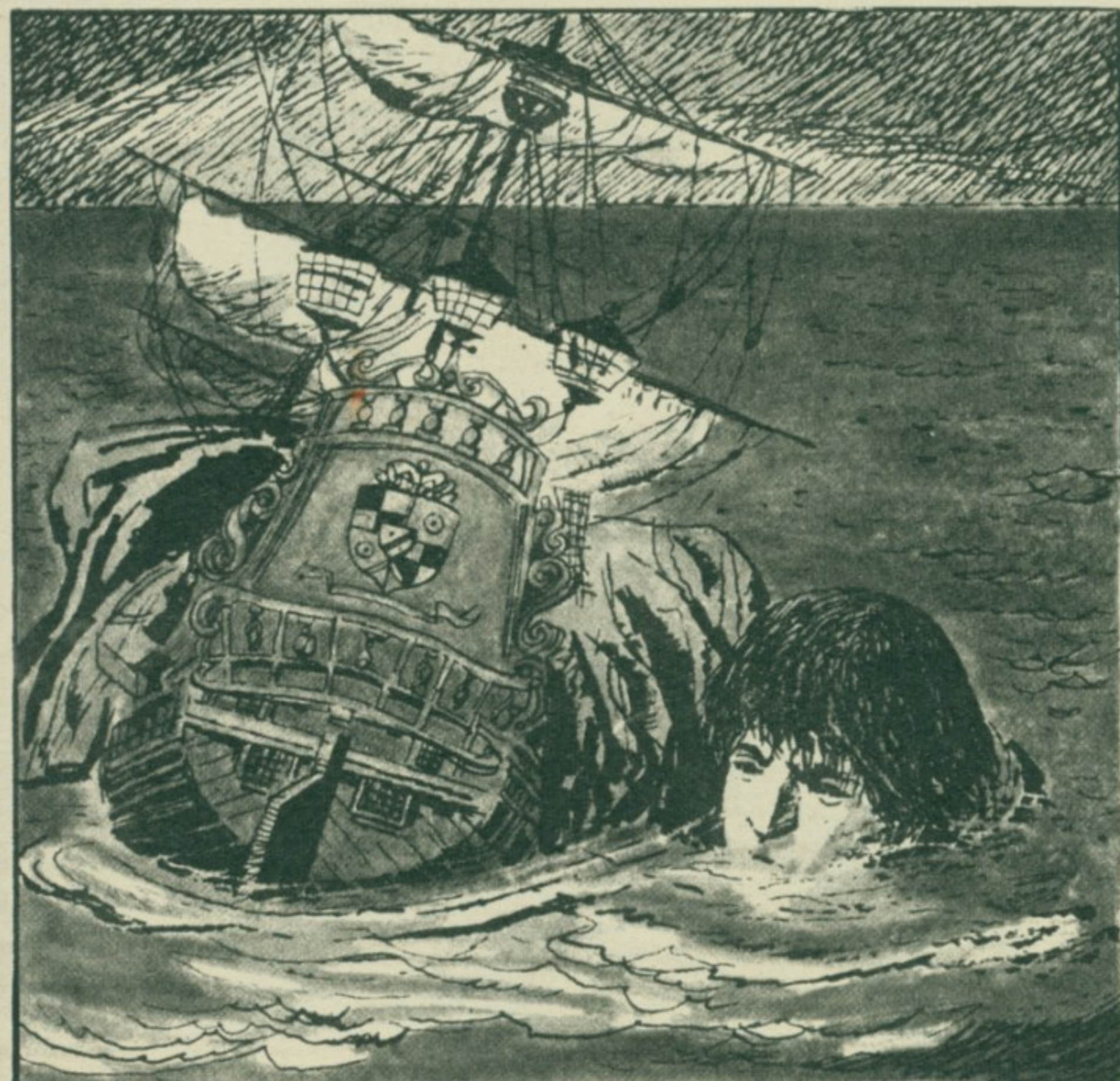
ГУЛИВЕР У ЛИ

21 Дивна палата је била спасена. Али уместо захвалности, краљица, увређена начином на који сам угасио пожар, толико је била згађена да више није хтела да уђе у те собе. Заклела се да ће ми се осветити. Осећао сам неку врсту завере око себе. Тада сам одлучио да замолим краља да ми дозволи да посетим Блефуско. Он ми је то одобрио, али тако хладно да сам се забринио. Два дана касније тајно ме је ноћу посетио мој пријатељ Редресал и захвалио ми за услугу коју сам земљи учинио. Одлазећи шапнуо ми је следеће речи: „Треба да знате да на двору желе вашу смрт.“

22 Изненађен, желео сам да знам разлог и пријатељ, блед у лицу, настави: „Пре свега Његово Величанство не може да вам опрости што сте одбили да покорите Блефуско. Примили сте љубазно њихове амбасадоре, тражили сте да посетите њихову државу што је недопустиво и, да ствар буде гора, пљували сте на двор“. Можда грешим, али осећао сам се невиним. Хтео сам да пружим отпор и није ми било тешко да каменицама уништим краљевину, али сам се грозио насиља и зато сам одлучио да сачекам zgodnu прилику и одем. Написао сам опроштајно писмо и упутио се ка луци.

23 Ставио сам своје ствари на највећи брод, дигао сидра мало газећи, мало пливајући, упутио се ка острву Блефуско. Био сам огорчен при помисли на све што ми се догодило, и закључивши да срећа на двору и милост краљева кратко трају, одлучио сам да их убудуће избегавам. Мислећи о томе, стигао сам у луку Блефуска, где су ме дочекали бурним поклицима, овог пута као пријатеља земље. Одмах су ми дали два водича да ме одведу у престоницу. Ја сам их узео у руку и тако смо убрзо стигли до капије града. Када сам дошао у град, упутили су ме у двор и обавестили владара о мом доласку.

24 Отприлике један час касније, Његово Величанство ме је обавестило да ће доћи. И заиста, праћени дугом поворком стигли су краљ, краљица и дворани. Краљица је сишла са кола а краљ са коња и ја сам клекнуо на земљу да им се поклоним. Рекао сам им да сам дошао, како сам и обећао, са дозволом мога краља, прећуткујући немилост у коју сам пао, правећи се да не знам ништа о томе. Нисам могао да претпоставим да је у Лилипутанији објављена вест о мојој казни, чим сам се нашао ван њиховог домаћаја. Али, о томе ћу вам причати касније. Краљ Блефуска дочекао ме је као принца.

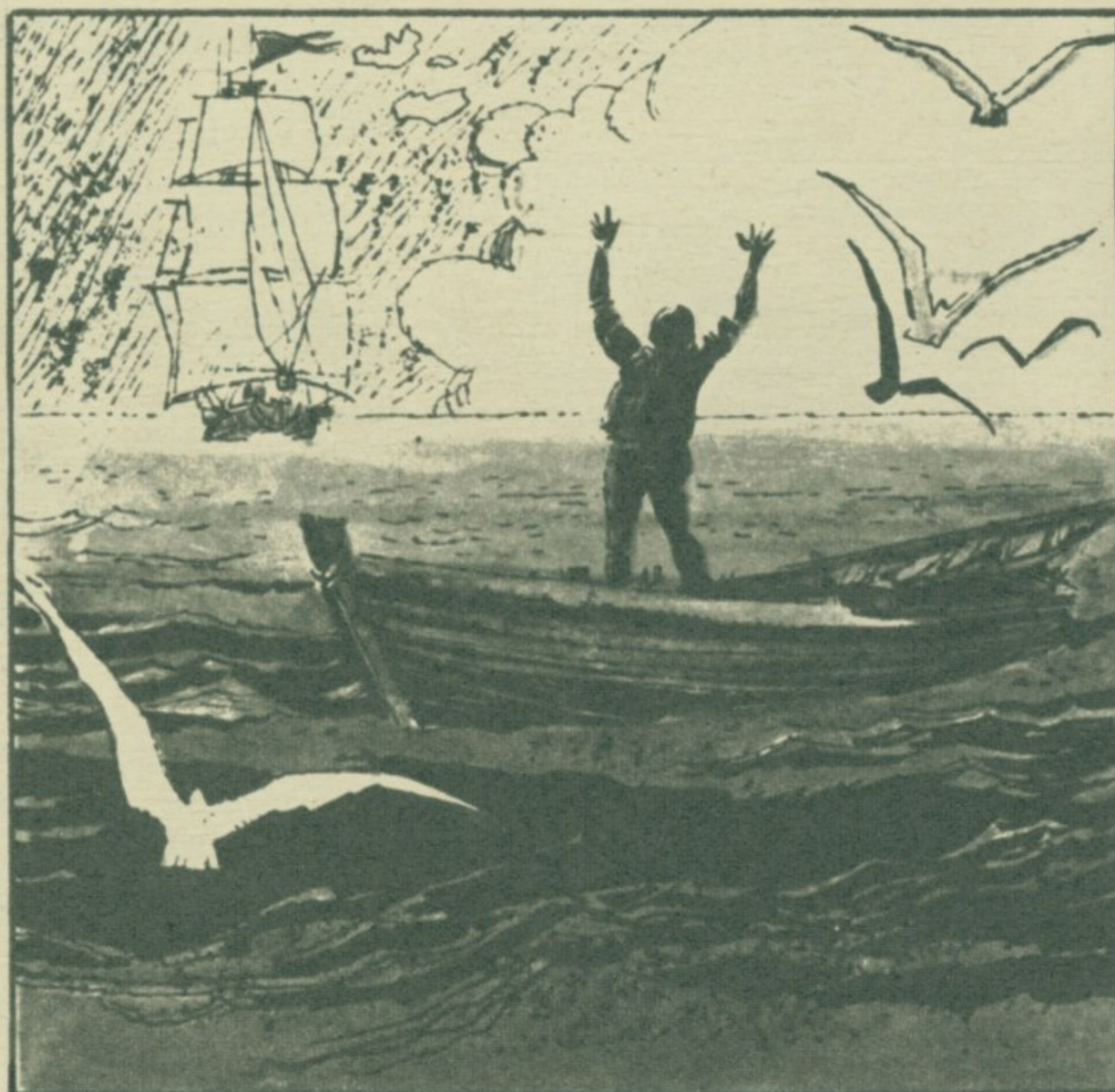
25 Нећу да дужим о обичајима овог двора и државе који су доста личили на оне које сам напустио. Владар је био љубазан домаћин и дозволио ми је да обиђем цело острво. Често сам ишао на обалу и чежњиво гледајући море мислио на домовину. Једнога дана, док сам тако стајао задубљен у мисли, учинило ми се да видим нешто како плута на води. Срце ми је заиграло када сам у том предмету препознао преврнут чамац, који је вероватно нека бура насукала на гребен. Отрчао сам до краља и замолио га да ми да флоту која ће ми помоћи да чамац довучем на обалу.

26 Везао сам чамац за лађице. Ветар је био повољан, ја сам гурао, лађе су вукле и убрзо се мој чамац нашао на обали. Кад сам га окренуо, са олакшањем сам утврдио да је мало оштећен и поправио га. Тада сам отишао код краља и стрепећи га замолио за дозволу да одем. Пошто је изразно жаљење због мог одласка он ми је то допустио. У међувремену, краљ Лилипутаније, видећи да се нећу вратити, послао је краљу Блефуска тужбу против мене и упозорио га да се нада да ће ме ради мира који сада влада међу државама, вратити њему како бих био кажњен за своје злочине.

27 Краљу су била потребна три дана да размисли, али ми је најзад понудио своју заштиту. Међутим, ја сам му захвалио на томе, поучен протеклим догађајима: „Више волим да се препустим судбини која ми је послала овај чамац, него да будем узрок сукоба између два тако моћна владара“, рекао сам. Ова моја одлука га је обрадовала. Направио сам пар весала и два једра уз помоћ 500 блефусканских кројача. Краљ је наредио да у чамац утоваре шест живих крава, два бика, исто толико оваца и са свитом је дошао у луку да ме поздрави. Чак ми је поклатио своју слику у природној величини.

28 Испловио сам на пучину 24. септембра 1701. у правцу севера. После три дана најзад сам угледао једрењак с енглеском заставом. Запловио сам ка њему машући шширом. После пола часа стигао сам до брода капетана Џона Бидела који ме је прихватио. Не могу вам описати своју радост што ћу ускоро бити у домовини. Нећу вам досађивати ни детаљима о мом повратку у породицу ни причама о радости моје деце и жене. Испричао сам им своје доживљаје и верујем да се нећете чудити ако вам кажем да су сви били врло неверљиви када су их чули, а неки су чак сумњали у моју здраву памет.

НУЛА X • ТАЈАНСТВЕНО ОКО

...ЕВО... ОВИ КАДРОВИ ПОКАЗУЈУ КАКО СЕ ОКО ОТВАРА!

ПРЕП, ДОНЕСИ РЕЗЕРВНИ ПРОЈЕКТОР! ПУСТИКЕМО ОВАЈ ФИЛМ!

НЕ! СТАНИТЕ! ПОГЛЕДАЈТЕ РОЛНУ!

ИЗНЕНАДА...

АААХ! МОЈ ВРАТ!

СТРПНИ ГА! БРЗО!

ПОКРЕКЕ СЕ... КАО ЗМИЈА КАД...

Били су на ивици панике...

...ТАКО! АЛИ ШТА ЈЕ...?

НИЈЕ ВАЖНО ШТА ЈЕ! ПРЕП, БРЗО ЛА-СЕРСКИ ПИШТОЛ! ПУЦАЈ!

ОЛИМ ЈЕ УНИШТЕН...

ОВА РОЛНА ФИЛМА КАО ДА ЈЕ САМА ОД СЕБЕ ОЖИВЕЛА...

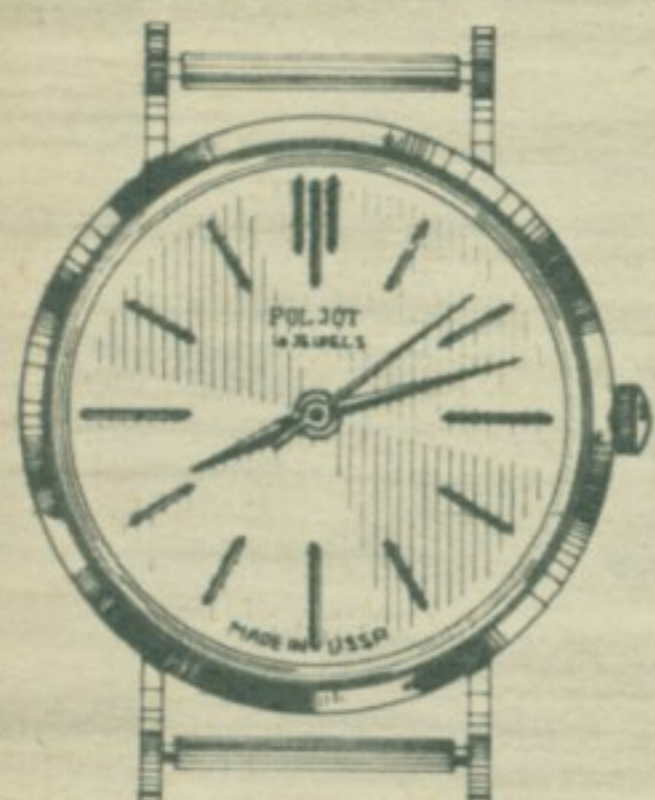
ДА! САМО КАКАВ ЈЕ ТО ОБЛИК ЖИВОТА... МЕХАНИЧКИ ИЛИ ЉУДСКИ?

НЕ ЗНАМ... И ОДГОВОР СЕ НЕ НАЛАЗИ ОВДЕ! АКО ГА ИМА, НАЛАЗИ СЕ НЕГДЕ НА ПОВРШНИ ОНИХ ЧУДНИХ ПРСТЕНАСТИХ ПЛАНЕТА!

ОДАБЕРИТЕ САТ

ПАЖЊА!
САТОВИ СУ ОВДЕ ЈЕВТИ-
НИЈИ НЕГО У ТРГОВИНИ!

И УЧЕСТВУЈТЕ У ВЕЛИКОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ ЗА ГОТОВО!

1. Изрежи са ове стране САТ који купујеш и залепи га на нарудбеницу (види десно доле).
2. Читко попуњену нарудбеницу залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „РАПИД“ Београд, Поштански фах 710.
3. Целу суму за сат платићеш поштару када ти га донесе (поузећем).

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

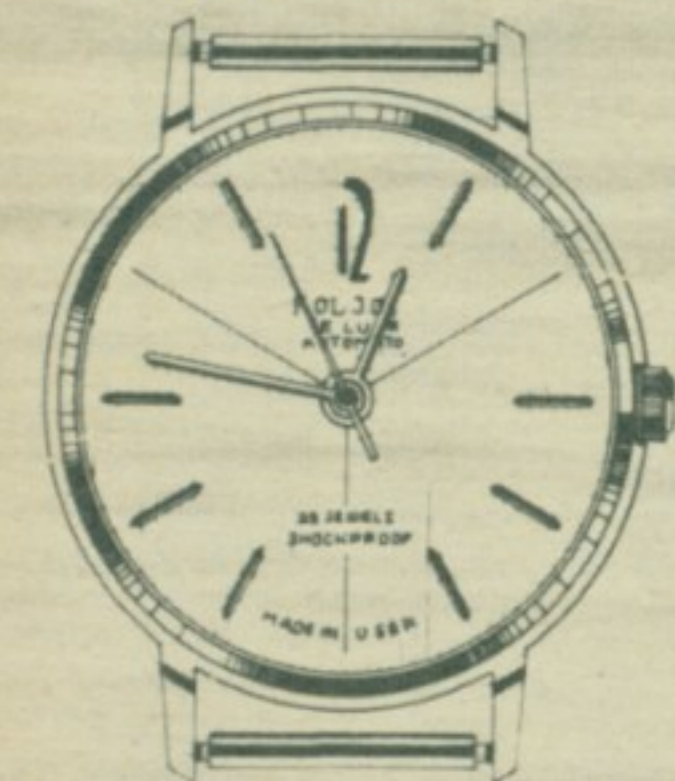
1. Саставите у разреду или школи списак ђака који желе да купе сат у три месечне рате. Списак треба овако саставити: а) РЕДНИ БРОЈ, б) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ УЧЕНИКА И РАЗРЕД, в) поред имена и презимена упиши НАЗИВ САТА који купујеш и БРОЈ САТА под којим је уписан на овој страни ЗАБАВНИКА. (Пример: 1. Марко Марковић, VIII разред, Пољот 4.)

2. Овако састављен списак оверава се школским печатом и потписује га овлашћено лице из школе (наставник, секретар, управитељ итд.). Стави на списак адресу школе на коју треба послати сатове.
3. Списак стави у коверат и пошаљи на адресу: „РАПИД“, Београд, Поштански фах 710.

НАГРАДА САСТАВЉАЧУ СПИСКА ЗА КУПОВИНУ САТА НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

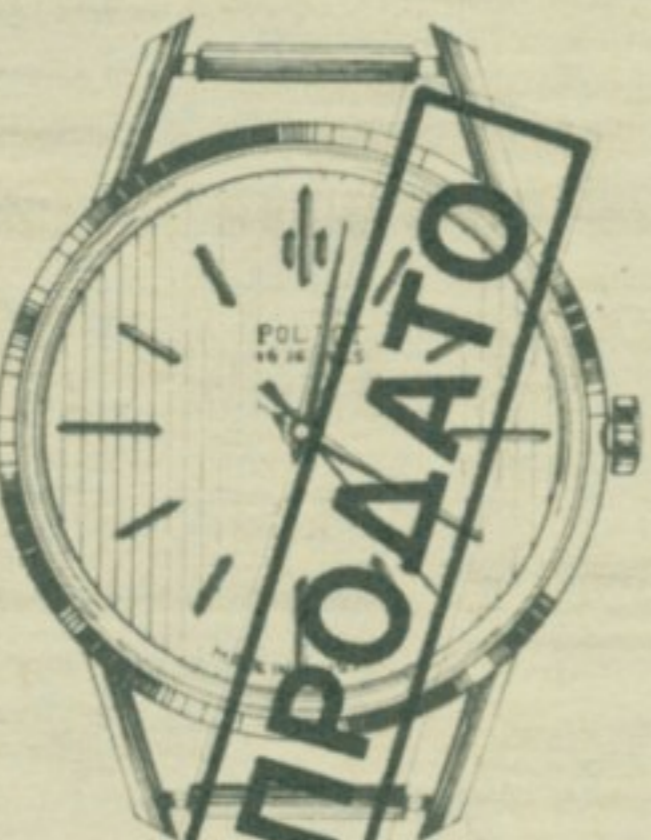
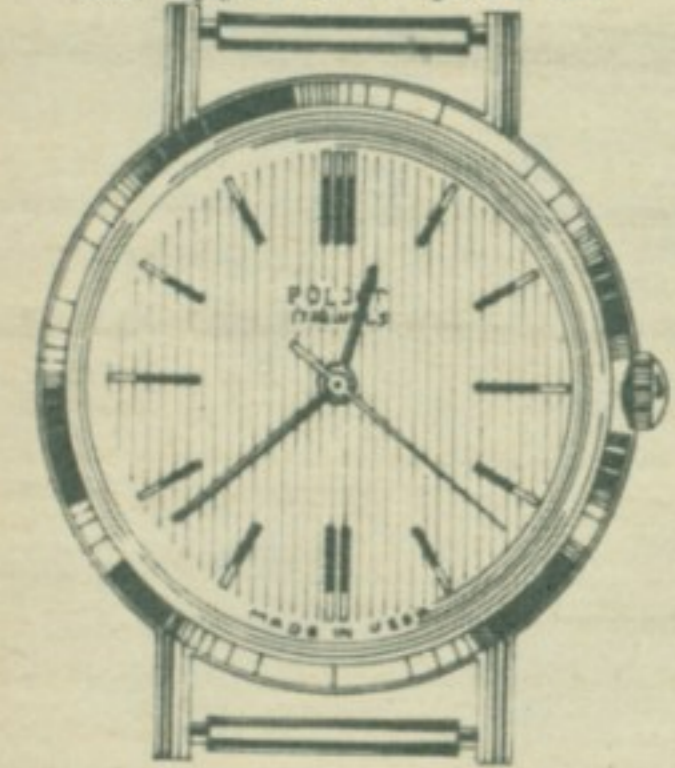
1. Састављачу списка за куповину сата на отплату преко школе припада награда за сваки наручени сат: 5% ОД ЦЕНЕ УПИСАНЕ ИСПОД САТА.
2. Списак за куповину сата на отплату преко школе могу састављати: а) (БАЧКЕ ЗАДРУГЕ, б) НАСТАВНИЦИ и в) СЕКРЕТАРИ ШКОЛА.

1. **ПОЉОТ** — позлаћен мушки ручни сат са централном секундаром и 16 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД. 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

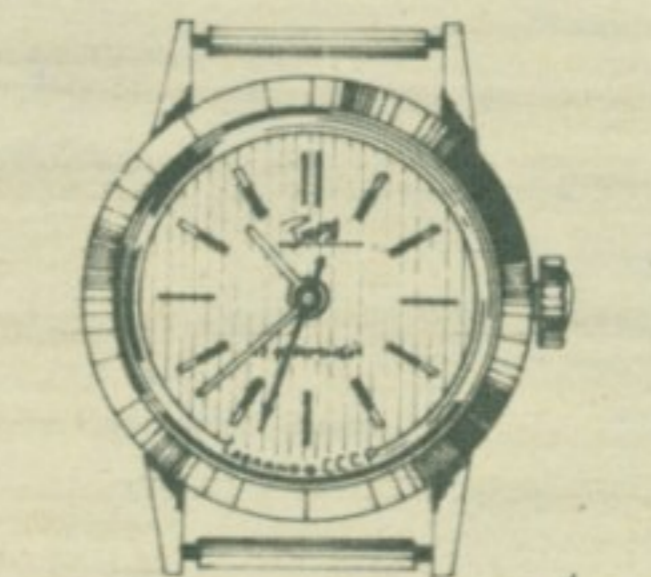
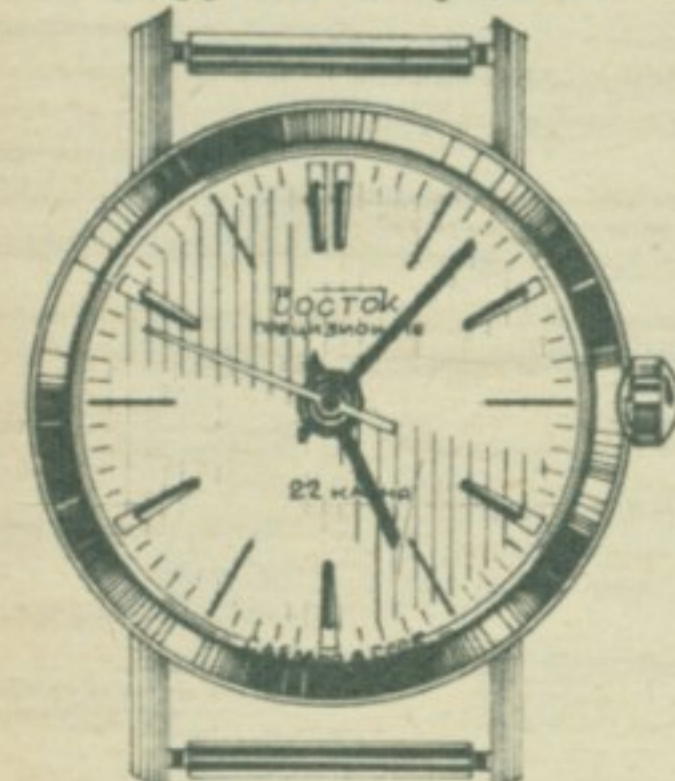
2. **ПОЉОТ АУТОМАТИК** — позлаћен мушки ручни сат са 29 рубина. Најтачнији сат међу аутоматима на свету. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 475. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 285, друга 95 и трећа 95.

3. **ПОЉОТ** — позлаћен мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД. 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

4. **ПОЉОТ** — хромирани мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

5. **ПОЉОТ** — хромирани мушки ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

7. **ВОСТОК** — позлаћен мушки ручни сат са 22 рубина. Испитиван у климатским условима АФРИКЕ и СЕВЕРНОГ ПОЛА о чему поседује СЕРТИФИКАТ. ЗА ГОТОВО НД 325. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 195, друга 65 и трећа 65.

8. **ЗАРЈА** — хромиран женски ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

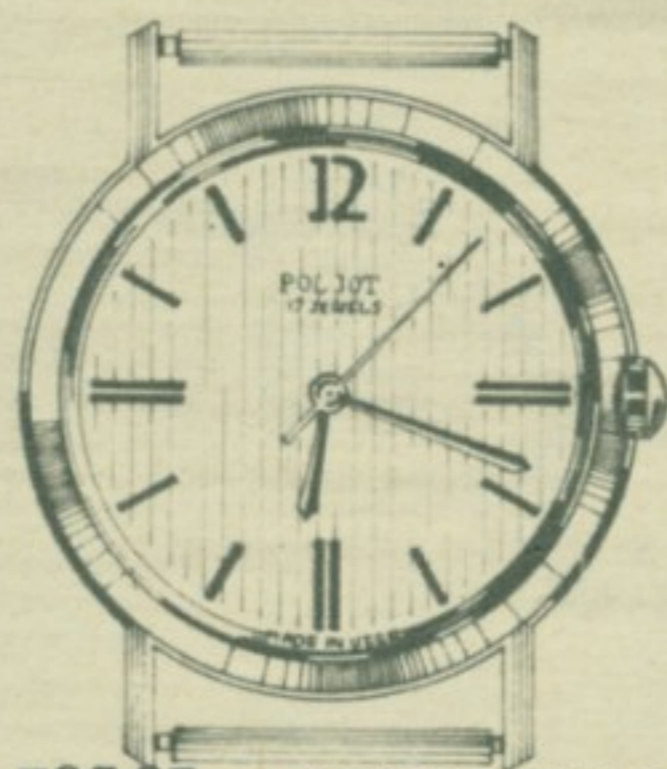

ЗАГОНЕТНИ ЦРТЕЖ ЗА ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС

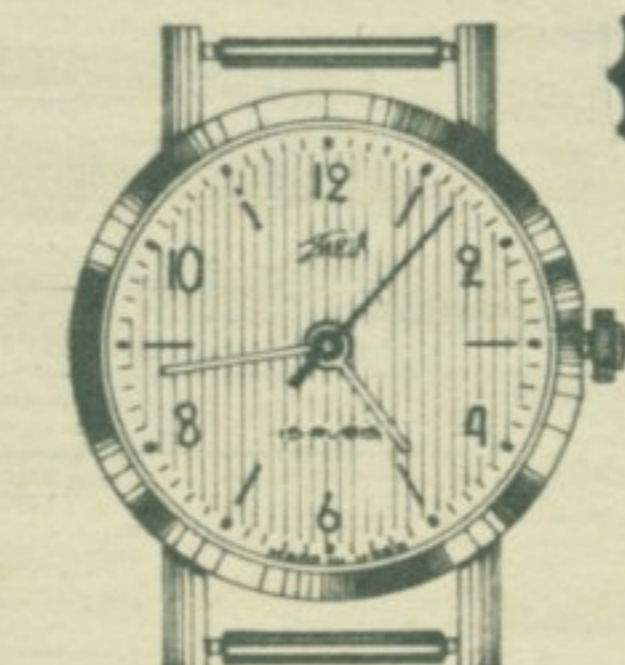

СТИЖЕ ЈЕБЕН
А ОНИ НАМ ДОШ
НЕ ОТКРИШЕ
ТАЈНУ!

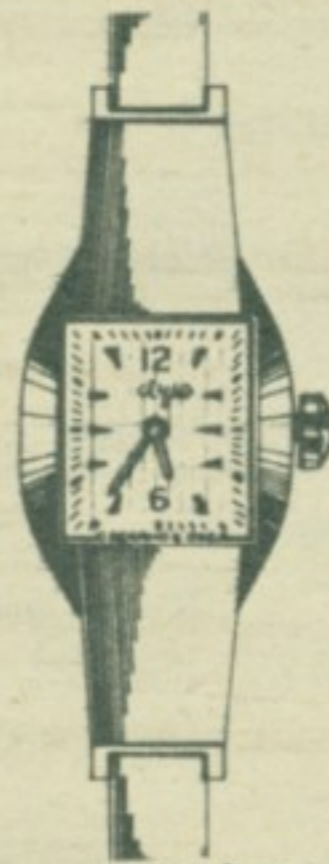
Сви који наруче сат учествују у великом наградном конкурс. Тајну конкурса сазнаћете ускоро!

6. **ПОЉОТ** — мушки ручни сат од специјалног челика, масиван и издржљив са 17 рубина. ЗА ГОТОВО НД 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

9. **ЗАРЈА** — хромиран мушки ручни сат са 15 рубина. ЗА ГОТОВО НД 120. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 72, друга 24 и трећа 24.

10. **ЛУЧ** — позлаћен женски ручни сат са наруквцом. ЗА ГОТОВО НД 210. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 126, друга 42 и трећа 42.

**ИЗРЕЖИ,
И ОВДЕ ЗА-
ЛЕПИ САТ
КОЈИ НАРУ-
ЧУЈЕШ!**

НАРУДБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем

Назив и број сата _____

Име и презиме наручиоца _____

Адреса _____

(место, улица и број, задња пошта)

САТ ЋУ ПЛАТИТИ ПОШТАРУ КАДА МИ ГА ДОНЕСЕ (поузећем)

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ТАЈ ЛИНГОР
ЈЕ ЛУД!
ПРЕСЕК'О
НАМ
ЈЕ
ПУТ!

РЕЈЕ,
ИЗГУБИО
САМ
КОНТРОЛУ
НАД
БРОДОМ!

БУМ-
БУМЕ,
ПОГЛЕ-
ДАЈ!

УДАРИЛИ СМО У
ЛИНГОРОВЕ
ИЗДУВНЕ ЦЕВИ...
И ВРЕО МЕ-
ТАЛ СЕ
ЗАВАРИО!

БРОДОВИ
СУ СЕ
СЛЕПИЛИ!

УДАРИЛИ
СМО
О ЊЕГА!

© King Features Syndicate, Inc., 1964.

Дан
BARRY
83

СУДАРИЛИ
СУ СЕ! И
ИЗГЛЕДА ДА
СУ СЕ
БРОДОВИ
СТОПИЛИ!

ШТА ЗНАЧИ
„СТОПИЛИ“?
ТО ДОБРО
ИЛИ РБА-
ВО?

НЕ МОГУ
ДА СЕ
ОДЛЕПИМ!
ПАДАМО,
РЕЈЕ!

ПАДАЈУ!
СРУЧИКЕ
СЕ НА
ВЕНЕРУ!

© King Features Syndicate, Inc., 1964. World rights reserved.

Дан
BARRY
84

СВЕМИРСКИ
ДЕЧАЦИ!
МОРАМ ИМ
ПОМОЋИ!

МОРАМ ДА
СПАСЕМ СВОГ
МАЛОГ СИНА!

НИШТА
СЕ НЕ
ВИДИ,
ВЕЋ СМО
У ОБЛА-
ЦИМА!

ГОТО-
ВИ
СМО!

© King Features Syndicate, Inc., 1964. World rights reserved.

Дан
BARRY
85

ХА! ХА! ЛИНГОР
НЕЋЕ ПАСТИ С
ВАМА! ЈА
ВАС САД
ОСТАВЉАМ!

НЕ!

ЗАЛЕПЉЕНИ СМО
ЗА ТВОЈЕ ИЗДУВНЕ
ЦЕВИ... ОНЕ СУ
ПОТПУНО
ЗАТВОРЕНЕ!
АКО ДАШ ГАС...
ЕКСПЛОДИРА-
КЕШ!

ОХ... ТО ЈЕ
ТАЧНО! АЛИ ЈА
СЕ НЕ БОЈИМ
СМРТИ КАО ВИ,
СЛАБИКИ
СА
ЗЕМЉЕ!

© King Features Syndicate, Inc., 1964. World rights reserved.

Дан
BARRY
86

984

ЏДУБИ НАСТАВАК: ПАД У ОКЕАН!

ВЕЛИКИ СТРАХ

ОНА НИЈЕ МОЈА МАМА

Хонорар: 80 н. д.

Све се догодило 25. маја ове године. Сумрак се полако спуштао над селом, а ја сам поносно корачала улицом држећи у руци сведочанство и Вукову диплому. Радовала сам се унапред томе како ћу изићи пред родитеље и саопштити им да сам вуковац.

Занесена лепим мислима нисам приметила кад сам се нашла пред кућним вратима. Таман сам хтела да уђем кад чух:

— Време је да јој кажем. Она је већ велика и разумна. Схватиће. Једном мора сазнати да јој ти ниси мајка.

Кад сам то чула, нисам знала шта да радим. Обузео ме је страх. Руке су ми се укочиле, ноге подрхтавале. Сва сам се тресла као у смртном грчу. Кроз главу су ми зујале очеве речи: ... да јој ти ниси мајка ... мајка ... ниси мајка.

Ухватила сам се за главу и почела да вичем:

— То није истина, она је

УГЛЕДАЛА САМ МАЈКУ И ОЦА КАО КРОЗ МАГЛУ, А ОНДА САМ ИЗГУБИЛА СВЕСТ

моја мајка. Ја не знам другу, нећу другу. Ја њу волим.

На моју вику родитељи су истрчали. Угледала сам мајку и оца као кроз маглу. Изгубила сам свест. Када сам се освестила, лежала сам у кревету, а нада мном је ста

јала мајка. Отац је седео мало даље. Насмешила сам се на мајку и рекла:

— Мајко, је л' да је то био само сан? — Она ме је дуго гледала и најзад несигурним гласом рекла:

— Не, истина је. Ја ти нисам мајка. Твоја мајка је

умрла чим си се ти родила, мала моја. Али, ја те волим, волим — заплакала је.

Заплакала сам и ја и тада први пут осетила страх и бол да не изгубим ову жену која ми је заменила рођену мајку и коју толико волим.

Молим вас, ако ово објавите, ставите само име Душка јер не желим да моји другови и другарице сазнају да немам праву мајку.

ДУШКА, Сомбор

(Писмо је потписано и радација изузетно не објављује пуну адресу)

СТАРИ МАНАСТИР

Хонорар: 60 н. д.

— УПОМОЋ! — ВРИСУО ЈЕ СЛАВКО. НЕКОЛИКО МИНУТА ЧУЛО СЕ САМО КУЦАЊЕ НАШИХ СРЦА И ЛЕПЕТАЊЕ КРИЛА СЛЕПИХ МИШЕВА

У лето 1966. године летовао сам у Срему. Тамо постоји дечје одмаралиште. Одмах поред одмаралишта уздиже се стари манастир. Деца су ретко залазила у њега јер се могао сваког часа срушити. Мене је стално нешто тајанствено вукло унутра. Ипак, нисам смео да уђем сам. Позвао сам свог друга Славка да пође са мном. Он се сложио. Понели смо и свећу.

Чим смо отворили тешка храстова врата, из манастира је прострујао хладан ваздух. Славко ми је рекао:

— Запали свећу! — Ја сам тако и учинио. Одједном, пред нама се створила нејасна слика. Гомила камења, ци гала, греда, лежала је ту обрасла у коров и траву. Ја то врабаца прхну изнад нас. Погледали смо за њима, излетели су кроз један отвор на крову. Поред нас је гмижући прошао паук. Ипак смо се смирили и пошли даље. На зидовима су биле изгуњене фреске. Тада је Славко повукао неки ланац на зиду и ми смо пропали у земљу. Нашли смо се у подруму који је био дубок око три метра. Славко је пао на неки сандук и угрувао се, почео је плакати. Ја сам га умиривао и сео поред њега. Слепи мишеви су лепршали изнад нас. Почео сам наглас да размишљам како да изађемо одавде док је Славко случајно руку гурнуо у сандук. Одједном је вриснуо:

— Упомоћ!

Скочио сам, а и он такође. Неколико минута чуло се само куцање наших срца

и лепетање крила слепих мишева. Најзад сам дошао к себи и упитао га:

— Шта је било?

— Бато, напипао сам неке кости у овом сандуку!

Срце ми је почело још више да лупа. Стајао сам у кочен неколико тренутака. Најзад сам се одмакао и запалио шибицу. Одједном с грозом испустих шибицу и заплаках. Видео сам човечју лобању и остали део скелета. Славко је почео да дозива у помоћ!

Ускоро је дошао наш васпитач са мердевинама. Обојица смо плакали. Одећа су нам била сва од паучине. Били смо изгребани. Васпитач нас је умирио и показао камену плочу „Манастир Светог Николе, сахрањен и гуман Милутин 1801. године“. Рекао нам је да ником не причамо о овоме. Изашли смо напоље. Мало затим звонило је за ручак. Отрчали смо да оперемо руке. После ручка који нам је пријео сложио смо се да не будемо више тако радознали.

Александар Тодоровић,
Бачка Паланка,
Лоле Рибара 2

ДОБРО САМ ПРОШАО

Хонорар: 50 и. д.

Догодило се то пре неколико година. Становао сам у Петроварадину, у старој кући саграђеној још пре рата. Био је топао јулски дан. Око осам часова легао сам безбрижно мислећи на сутрашњи дан. Тако сам и заспао тврдим сном. Негде око поноћи почело је нешто да тугњи. Уплашио сам се и просто занемео од страха. Лежао сам укочен у кревету искољачених очију. Тада нешто поче да пада по мени. Покрио сам се ћебетом преко главе не показујући ни трунке живота. Одједном, зачух узбуђен глас:

— Сине! — Од страха нисам се ни мрдно. Неко ме је тада ухватио за раме и

почео да тресе. Отворио сам очи и угледао оца, иза њега стајале су мама и сестра пребледеле од страха. Тада отац рече:

— Оцак се срушио, а цигле су порушиле стари плафон и пропале у твоју собу. — Потледао сам око себе и угледао страшну слику. По кревету и на мени лежале су напукле цигле. Остатак ноћи провео сам са мамом у кревету мислећи на оно што ме је могло задесити.

Понекад, после толико година, дођем у Петроварадин. На месту старе куће диже се нова двоспратница изграђена од чврстог камена.

Жељко Антолић,
Нови Сад
Детелинара 33

ПОГЛЕДАО САМ ОКО СЕБЕ И ВИДЕО СТРАШНУ СЛИКУ

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

ПАС И МЕДВЕД

Хонорар: 50 и. д.

ЗЕТ СЕ ПРЕЗНОЈАВАО, ВУКАО СЕСТРУ, ГРДИО ЈЕ АЛИ НИШТА НИЈЕ ПОМАГАЛО. ОНА БИ СЕ ПОПЕЛА МЕТАР ОД ЗЕМЉЕ И ОПЕТ СКЛИЗНУЛА ОГУЛИВШИ НОГЕ.

Летњи распуст те, 1962. године, про водила сам код старије удате сестре Даре у месту Ругово, удаљеном 12 км од Пећи. Волела сам Руговску клисуру, реку Бистрицу, планину, густу шуму, па ми је распуст просто пролетео. Био је понедељак кад сам се спремила натраг у Београд. Од Пећи до Ругова и обратно тада није постојала никаква саобраћајна веза и морало се ићи пешнице.

Од куће смо кренули око 10 пре подне јер је требало превалити 12 км од Пећи одакле ћу даље возом. Кроз шуму је водила уска стаза, па смо морали ићи у колони један по један. Први је ишао пас Шаров, диван шарпланинац, за њим мој зет, затим сестрин синчић и ја, а на крају сестра. Кад год је прелазио тај пут, мој зет је са собом водио пса јер су шуме биле пуне дивљачи, па би га у случају потребе пас упозорио на опасност лавезом. Пас је трчао испред нас, на моменте се губећи из вида да би се опет вратио. Сваког сата стали бисмо да се одморимо, а за то време не бисмо прешли ни три километра јер су се моја сестра која је доста пуначка а и њен синчић

брзо заморили. Кад смо били негде на пола пута, пас је почео бесно да режи и све брже трчи испред нас. Изгубили смо га из вида. Шумом се наједном разлегла страшна рика помешана с псећим лавезом. После неколико секунди све се утишало, само је цвиљење пса постало јаче. Пас нам се приближавао. Ми смо збијени стајали у групи. Од призора који смо угледали застао нам је дах. Псу је недостајало пола њушке и цела лева страна главе све до ока, а он нам се болно цвиљећи приближавао. Одмах смо закључили да се сукобио са мечком. Зет нам је наредио да се брзо попнемо на дрво. Сестрић и ја смо то брзо и спретно извели. Али, мука је била са сестром која никако није могла да се попне. Све се више приближавао звук шушкања сувог лишћа. Зет се презнојавао гурајући сестру уз дрво, трдио је, али ништа није помогло. Она би се попела метар од земље и опет склизнула огуливши ноге. И сама је почела да плаче. Најзад се зет попео на најближу грану, ухватио сестру за руку и почео да је вуче нагоре док смо га ми колико смо могли придржавали отпозади. Уз сав јад, муку и зној успело му је да сестру

подигне до најближе гране, а одатле је било лако. Цело то пењање није трајало дуже од три минута, али нама се чинило дуго као вечност. Није прошао ни минут а мечка се појавила међу стаблима. Деловала је страшно, онако огромна у вечној полутами шуме. Тек тада сам осетила велики страх. Почела сам да дрхтим док је мој сестрић био потпуно миран јер није схватао ништа. Мечка је њушећи ваздух дошла до нас. Почела је тремо да трчи око стабла и мумла упирући своје ситне очи у нас. Када се уморила, села је испод дрвета где је остала око пола часа. За све то време избезумљено сам гледала у њу и пратила сваки њен покрет. Пас је, мучен боловима, нестао. Више га никад нисмо видели. Вероватно је угинуо негде у шуми. Кад је мечки досадило чекање и кад је видела да нема ништа од плена, почела је да се удаљава. Нестала је у шуми и шуштање лишћа све се слабије чуло под њеним шапама. Иако су нам ноге утрнуле од чучања, а ми били од страха изнемогли, нисмо се усудили да сиђемо са дрвета још читава два часа. Најзад смо прикупили храброст и спустили се на земљу. Даљи део пута прешли смо ћутећи и у сталном страху. Тада сам се заклела да више тамо нећу ићи. И стварно, већ идуће године сестра и зет су се преселили у Пећ.

Невенка Тодоровић,
Београд,
Ул. Томазеова бр. 39.

СКРИВЕНА У СКЛАДИШТУ "ОРХИДЕЈИНЕ" БУТИКЕ КИКИ ЈЕ ОБАВЕСТИЛА ХАЗАРДА...

ПРВОБИТНИ ПЛАН ИЗМЕЊЕН! ПРЕСРЕТНИ РАЗНОСАЦИ... ПРЕГЛЕДАЈ ПАКЕТ УПУЋЕН ЏИМСИЈУ ЏЕМСОНУ!

ПИТАЊЕ ЈЕ: ШТА МУ ЈЕ ПОСЛАТО У ПАКЕТУ УМЕСТО ПОРУЧЕНЕ ХАЉИНЕ? ЈАСНО МИ ЈЕ! ОСТАНИ ГДЕ СИ...

...ДОК ТИ СЕ НЕ ЈАВИМ!

ХАЗАРД ЈЕ ПОСТУПИО ПО КИКИНОМ УПУТСТВУ...

ЈАКО МИ ЈЕ, МОМЧЕ! ТИ СИ ВЕРОВАТНО НЕВИН АЛИ...

?! ЈЕСТЕ ЛИ СЛЕПИ ИЛИ?

ЈА САМ ДАО ЗНАК МИ-ГАВЦЕМ ДА СКРЕКЕМ! МОЖДА ТИ ОЧИ НИСУ У РЕДУ?

ПОКАЗАЉУ ТИ ЈА ЧИЈЕ ОЧИ НИСУ У РЕДУ!

СЛАБИ СУ ТИ РЕФЛЕКСИ, МОМЧЕ!

ОВО ЈЕ ПАКЕТ ЗА ЏИМСИЈА ЏЕМСОНА! ДА ВИДИМО ШТА ТО "ОРХИДЕЈА" ПРОДАЈЕ ПОРЕД МИНИ-ХАЉИНА!

ХМ... ИСТА ОНА ТРАВА У КОЈОЈ ОРХИДЕЈЕ ЕТИЖУ ЗАПАКОВА - НЕ ИЗ БРАЗИЛА!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ЧУЈЕМ ТЕ, ЏОНИ! ШТА СИ НА-ШАО?

ТРАВУ, КИКИ... ТО МОЖЕ БИТИ НЕПРЕРАЂЕН ЧАЈ ИЛИ... МАРИХУАНА! ЈАСНО МАРИХУАНА! ТО, ЗНАЦИ КРИЈУМЦАРИ...

... "ОРХИДЕЈА" КОРИСТЕЊИ КАО КАМУФЛАЖУ СВОЈУ БУТИКУ! КОБАЈАГИ ПОКЛАЊА ОРХИДЕЈЕ... АЛИ, БОЉЕ ДА САД ПРЕКИНЕМО, КИКИ...

... ИМАМО ДОВОЉНО ДОКАЗА ЗА...

ЗАР ОДЛАЗИТЕ, ДРАГА! САД КАД СМО ПОЧЕЛИ ДА СЕ СТВАРНО УПОЗНАЈЕМО?

ЕНГЛЕЗИМА ИСПРЕД НОСА

**Адмирал је више веровао »Мачки«
него извештају капетана Фицроја.**

Немачки ратни бродови „Шарнхорст“, „Гнајзенау“ и „Принц Еуген“ налазили су се дуже време на оправи у француској луци Брест. У ноћи између 11. и 12. фебруара 1942. године наређен је покрет, а да посади није саопштен правац пловидбе. Тек ујутру прочитана је дневна заповест из које се видело да ће ескадра проћи кроз Ламанш и да ће у само под не бити негде у Доверским вратима где је Канал најужи. Људи су стајали забезекуто. Па то је било право самоубиство. Од почетка рата ниједан немачки брод није прошао кроз Канал и морнари су у овом покушају видели очајнички гест, који ће се свакако завршити потапањем целе ескадре. Сваког тренутка могли су се очекивати непријатељски авиони и паљба енглеске обалске батерије.

ДОГОДИЛО СЕ НЕМОГУЋЕ

Време је пролазило, ескадра се приближавала Доверском теснацу, а до очекиваног напада није долазило. Тек око подне појавио се мањи број енглеских торпедних авиона, брзих чамаца и разарача, али су лако одбијени. Било је очигледно да Енглези нису очекивали пролазак немачке ескадре и да нису били спремни да је дочекају. Како је то било могуће.

Дванаестог фебруара, око 10 часова, капетан Фицрој, који је у једном „спитфајеру“ вршио извиђање над Каналом, опазио је немачку ескадру у близини Ле Тукеа. Мислећи да су то енглески бродови он је похитао да се склони под заштиту њихових противависонских топова кад га је напало неколико „месершмита“. Тек кад су гранате почеле да се распрскавају око његовог авиона, а не око „месершмита“ схватио је да су то немачки бродови и дао се у бекство. После десетак минута био је у сигурности. Одмах је

послао обалској команди следећу вест:

„Непријатељска флота плоти ка Доверском теснацу уз заштиту из ваздуха. Положај: три миље од Ле Тукеа. Враћам се са оштећеном машином“.

Ускоро потом његов авион пао је у море, а сам капетан спасен је тек увече истог дана. Касније је Фицрој одликован високим одликовањем.

АДМИРАЛ ЈЕ СМЕЊЕН

Фицројев извештај стигао је у 10,37 часова на сто британског ваздухопловног вице-маршала, чије се име не помиње. Овај је, међутим, у томе видео груб покушај непријатеља да се Британци обману.

— Ако је капетан хтео да пошаље такав извештај, зашто га није шифрирао? — питао се вице-маршал.

Одговор је добио у 10,50 часова: Фицрој је летео у једноседу и није могао, поред пилотирања, да се користи књигом шифара. Одмах је Фицрој позван радиом и затражена је потврда извештаја. Али у то време он се већ налазио у мору. Тада је послата ескадрила торпедних авиона „свордфиш“, која је у 11,35 видела немачку ескадру у висини Булоња. На самом улазу у Доверска врата, алармирана је цела јужна енглеска обала. Увече истог дана поменути вице-маршал је смењен.

У Лондону је вест о проласку немачких бродова стигла прво у Министарство ваздухопловства где је деловала као бомба. Први лорд адмиралитета Александар упутио је флоту из шкотских лука ка белгијској обали, док је он сам отишао у Довер да посматра поморску битку. Све је међутим, било касно. Кад је енглеска флота стигла у Канал, немачки бродови били су већ у својим водама. Идеална

прилика била је пропуштена.

Како је било могуће да Енглези тако лако мислено превиде могућност да немачки бродови склоњени у Бресту могу да исплове и стигну до немачких вода? Како се могло десити да немачка ескадра прође кроз Канал без губитака мада је — да

су биле предузете потребне мере — морала бити уништена?

»ПОУЗДАН« АГЕНТ

Поред изненађења, за ово се има захвалити и лажним извештајима које је енглеско Министарство рата добијало из окупираних Француске. У току 1941. и 1942. године деловала је у окупираној Француској организација „Интернације“, састављена од чланова француског покрета отпора којој је на челу била нека Матилда Каре, позната под именом „Мачка“. Она је слала редовне радио-извештаје у Енглеску и сматрана је за једног од најспособнијих савезничких агената у Француској. Године 1941. Немци су ухапсили Матилду али су је ускоро пустили.

Савезници, наравно, нису знали да је она у затвору да ла обавезу да ће радити за немачки Абвер, али су то на својој кожи убрзо осетили њени сарадници из Покрета отпора које је стала да шаље у немачке логоре. „Мач

ка“ је наставила да шаље преко радија своје извештаје у Енглеску, али сад их је састављала заједно са официром Абвера Хугом Блајхером, својим љубавником, онако како је Немцима одговарало. Абвер је сад имао директну везу са енглеским Министарством рата.

Почетком 1942. године, Кареевој је из Енглеске постављен задатак да испита како стоји са опорком немачких бродова у Бресту, јер су били тако добро камуфлирани да се снимањем из ваздуха ништа није могло утврдити. Другог фебруара стигао је следећи одговор:

„Мачка“ јавља: Шарнхорст, Гнајзенау и Принц Еуген поново су оштећени погоцима бомби. Предвиђа се да ће оправка трајати најмање четири месеца“.

Овакав извештај тако поузданог агента какав је била Матилда Каре учинио је да попусти будност у Енглеској. Патролни летови нису вршени у довољној мери и пролазак немачке ескадре, до кога је дошло само десет дана касније, деловао је као гром из ведрог неба.

После рата, Матилда Каре је осуђена на смрт, а затим помилована, док је Хуго Блајхер почео недавно да објављује своје успомене.

КАПЕТАН НИЈЕ СТИГАО ДО БРИТАНСКЕ ОБАЛЕ, ЊЕГОВ ОШТЕЋЕН „СПИТФАЈЕР“ СУНОВРАТИО СЕ У МОРЕ!

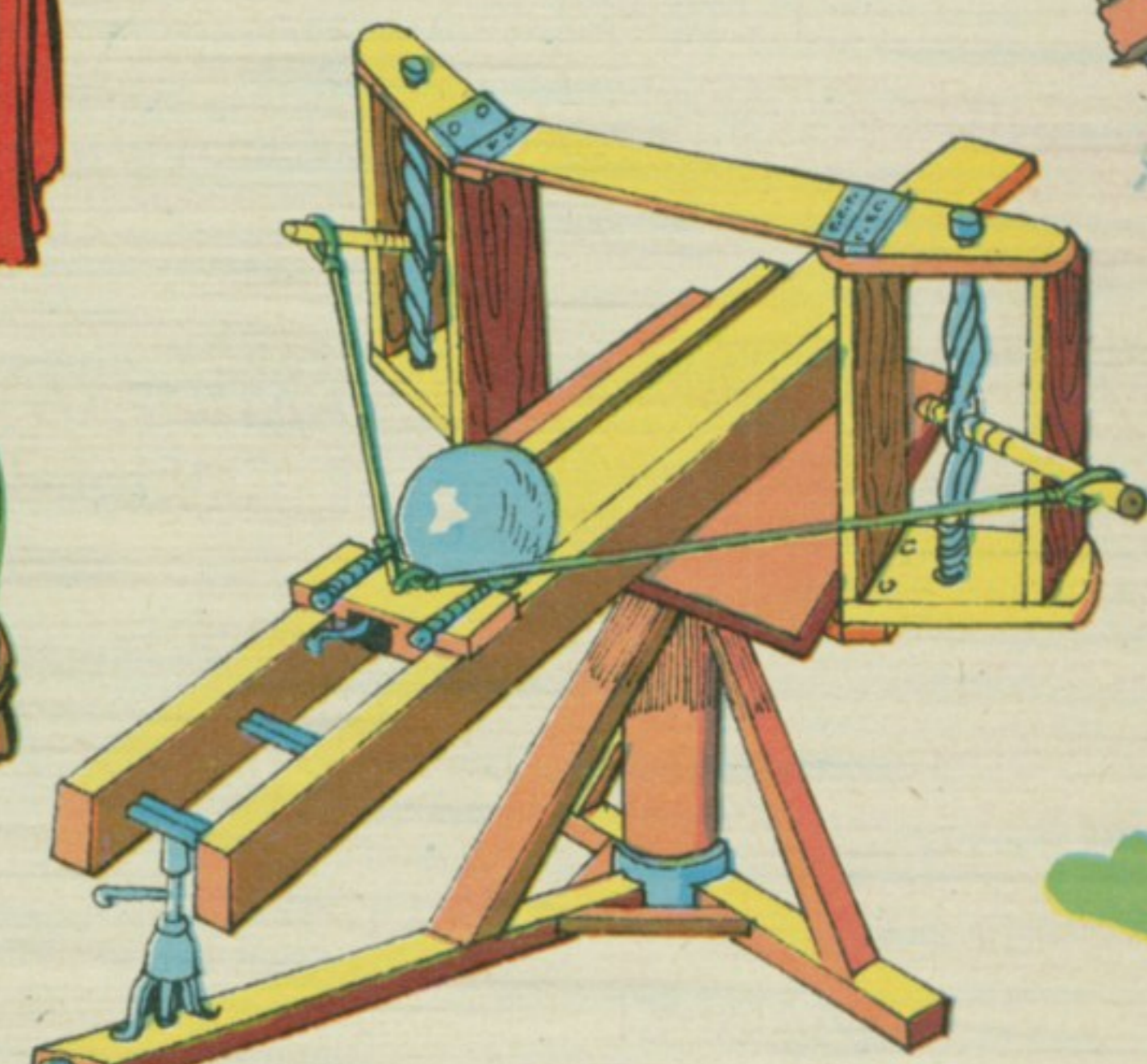
БАЦАЧКЕ

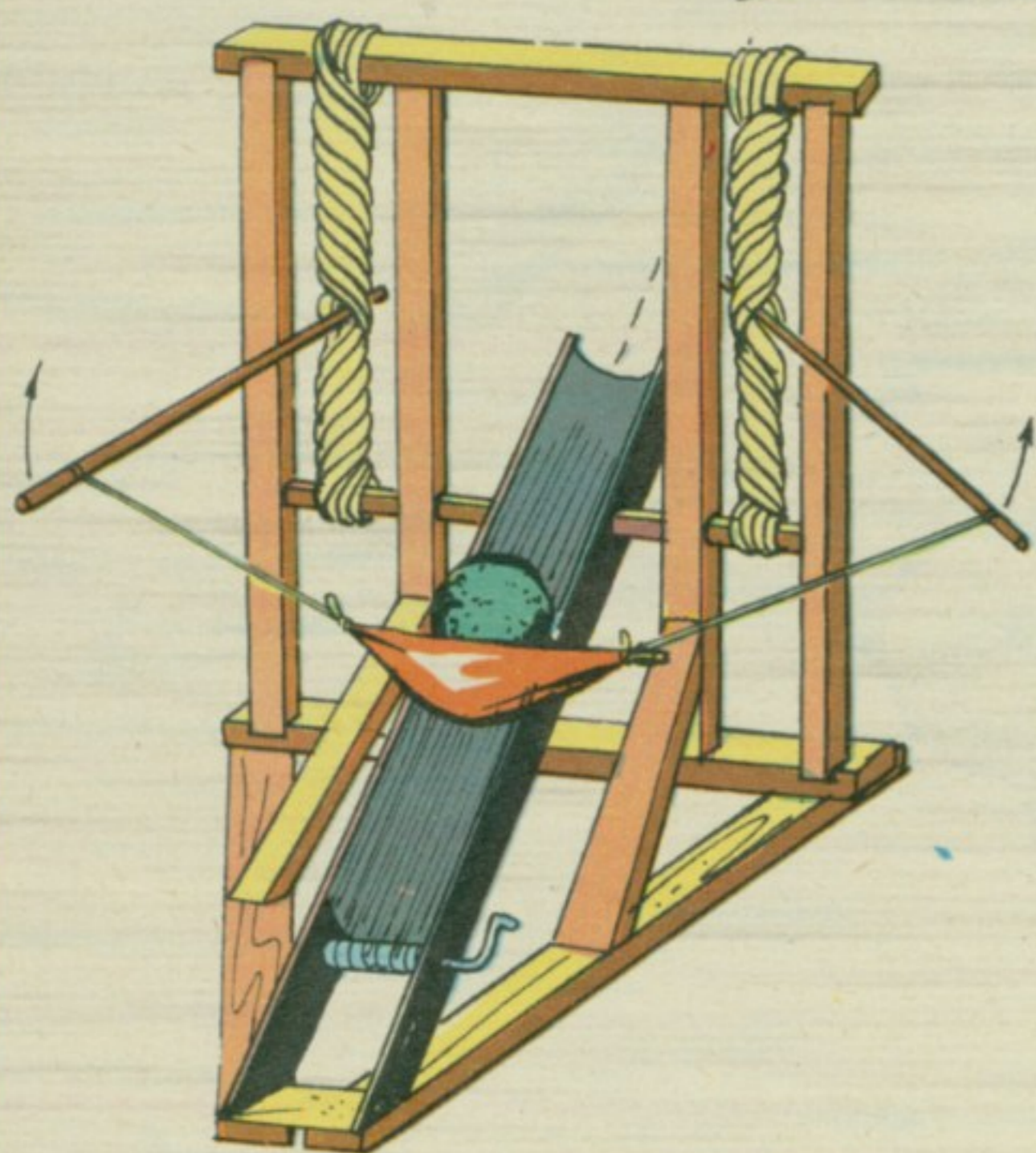
ПОКРЕТНИ ОНАГЕР У ДЕЈСТВУ

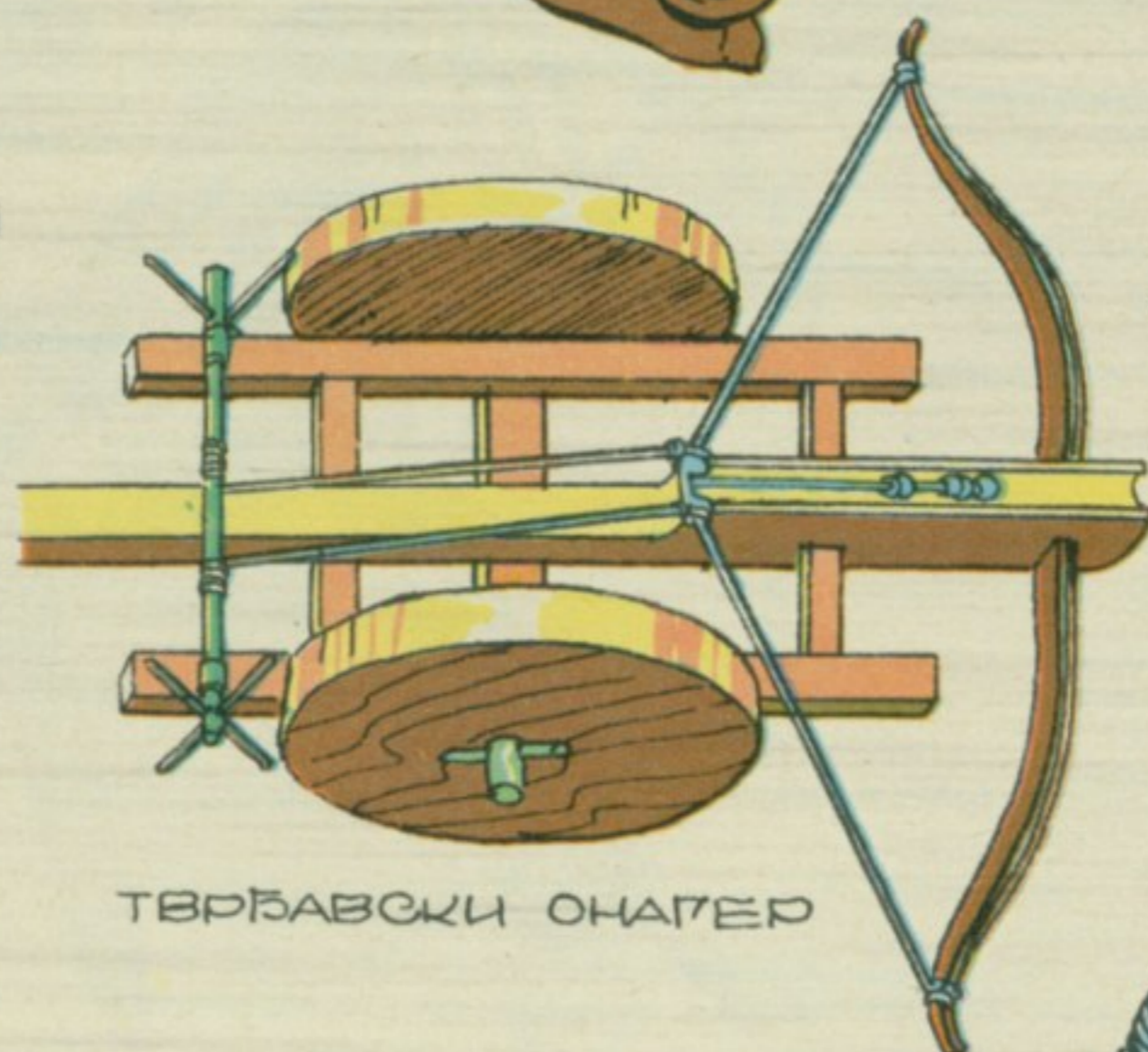
ФРОНДИБОЛА

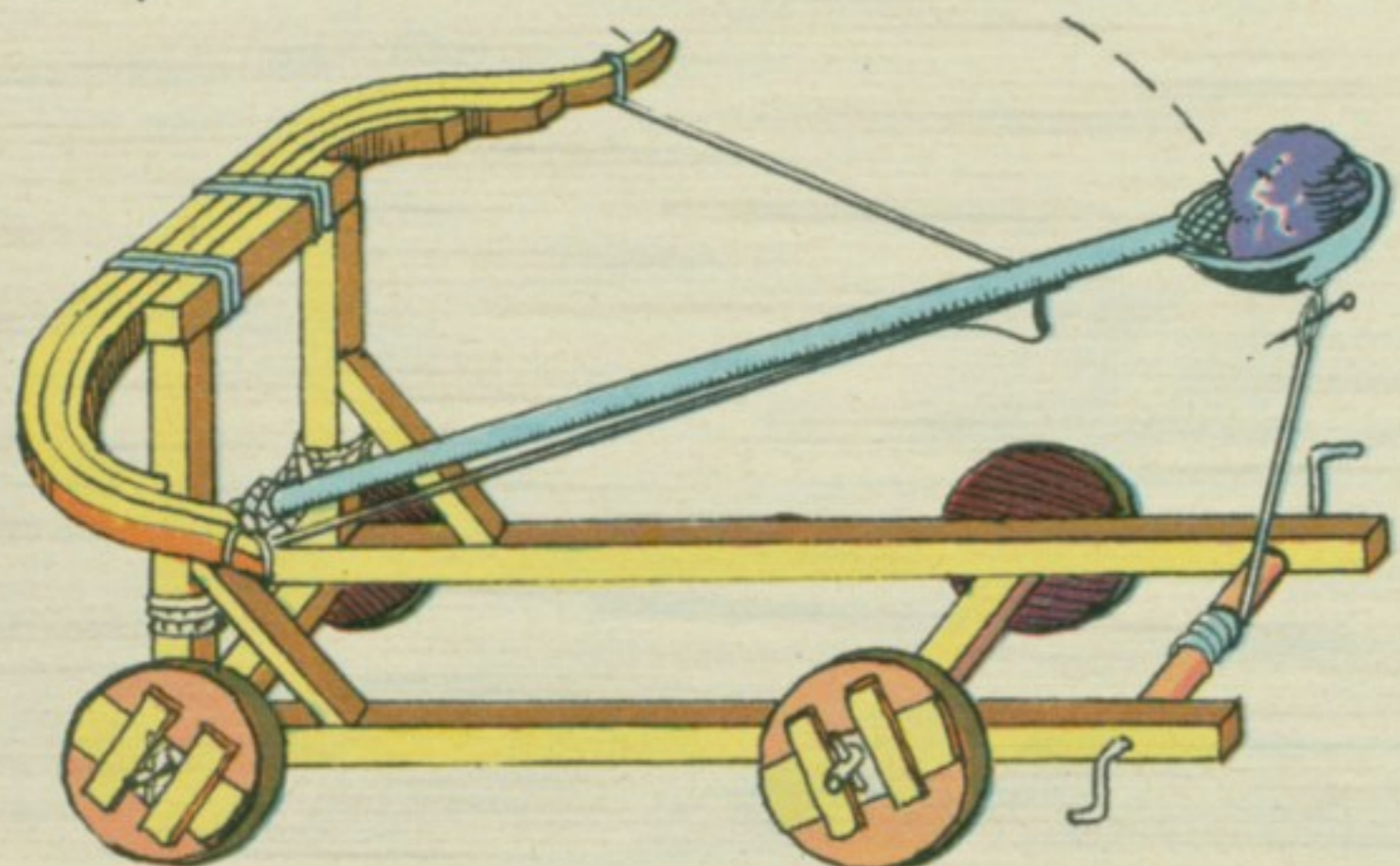
КАТАПУЛТ ЗА БАЦАЊЕ КАМЕЊА

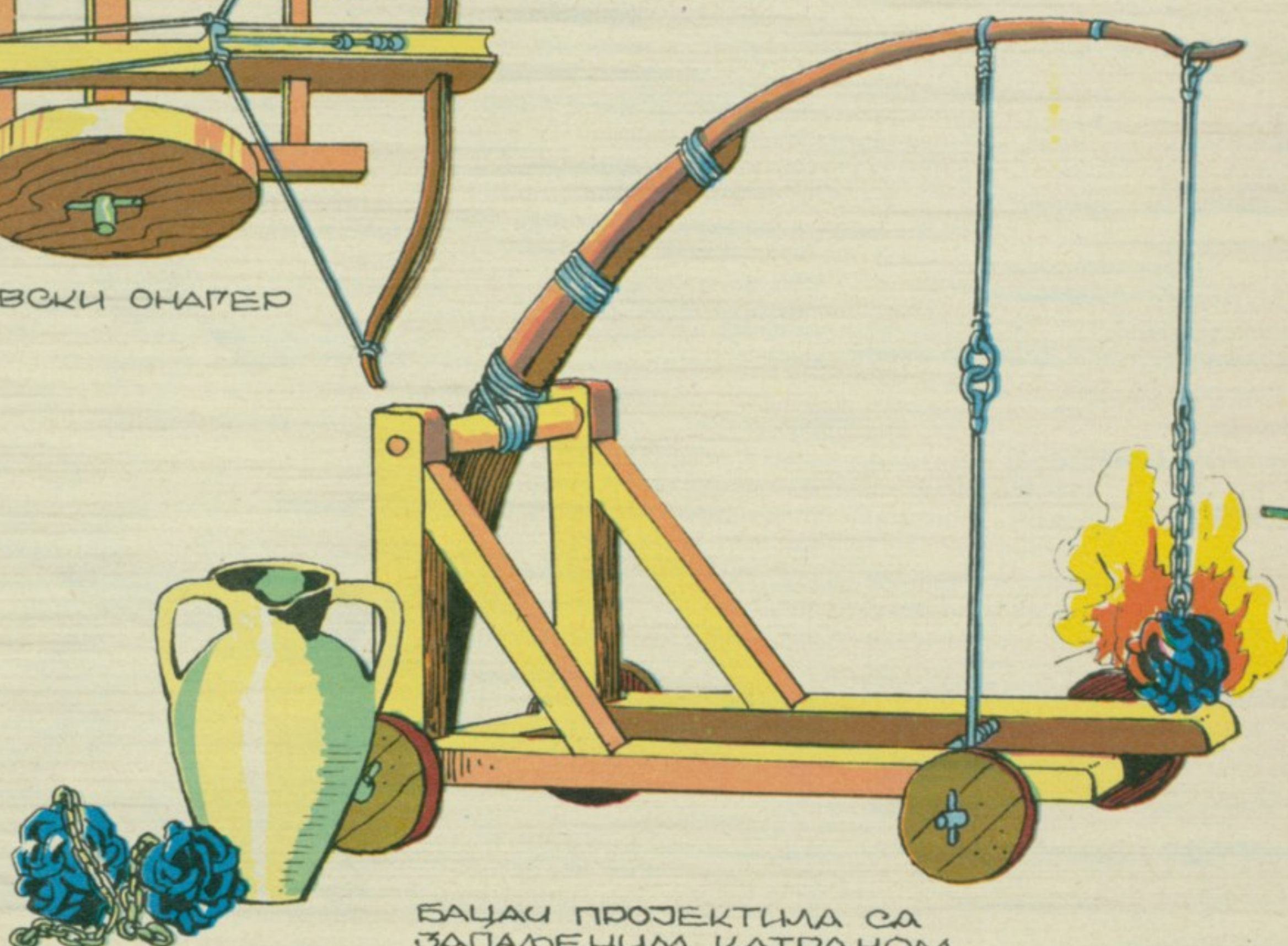
БАЦАЧ КАМЕЊА - ПЕТРОБОЛА

ТВРЂАВСКИ ОНАГЕР

КОМБИНАЦИЈА ОНАГЕРА И ЛУКА

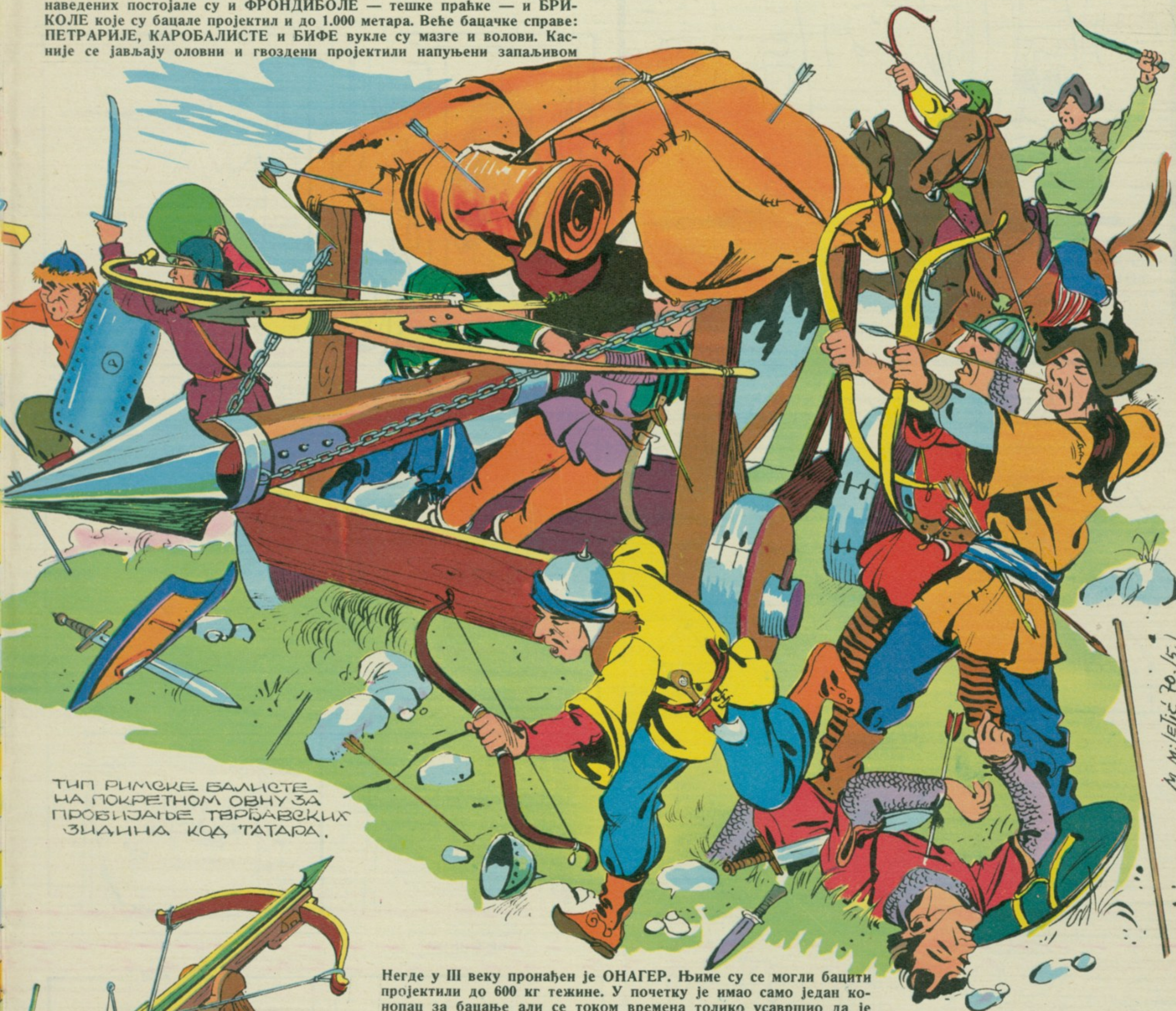

БАЦАЧ ПРОЈЕКТИЛА СА ЗАПАДЕНИМ КАТРАНОМ

СПРАВЕ

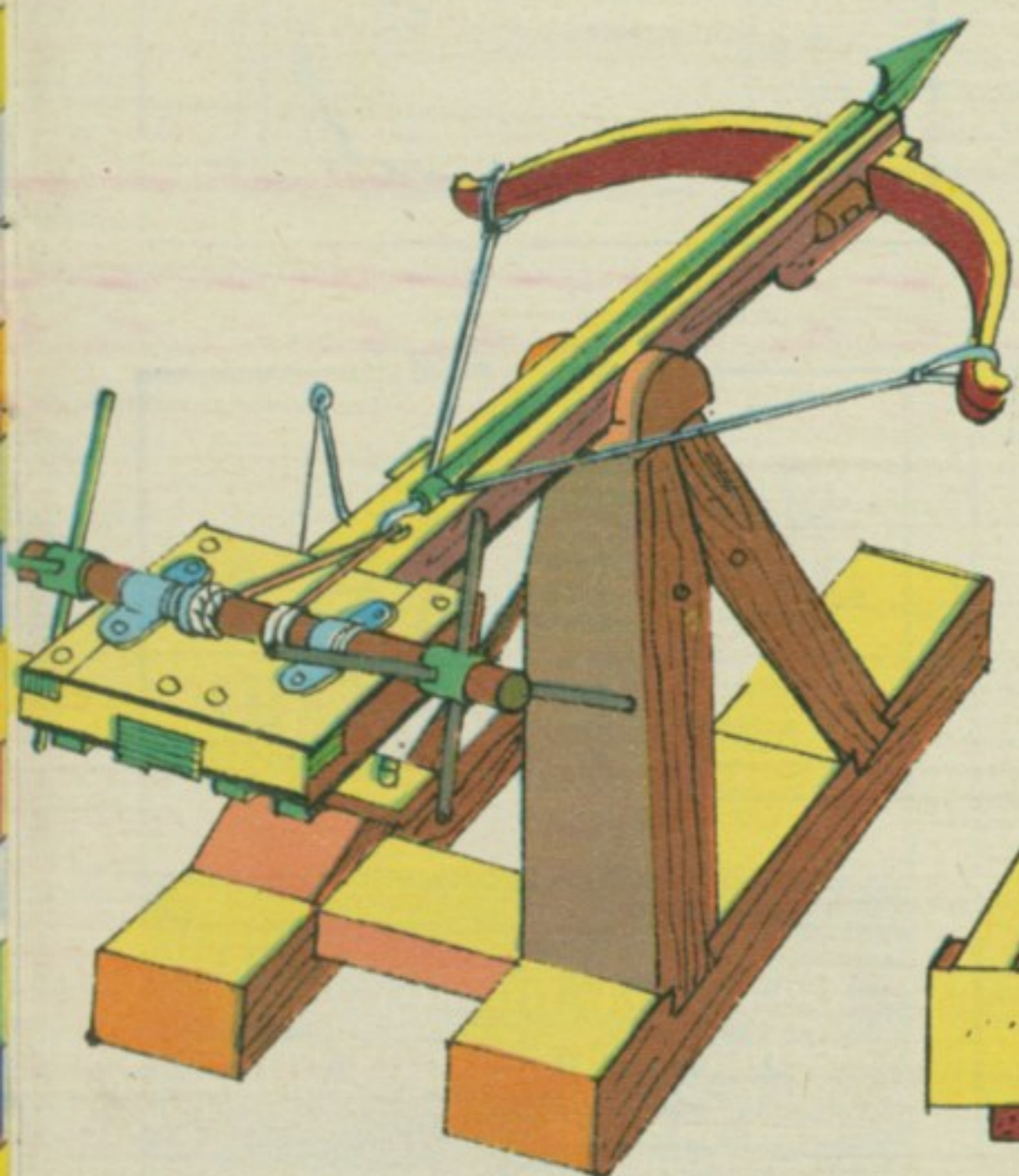
Развиле су се из лука и праћке. Избацивале су пројектиле — камење, кратка копља, стреле, ђулад тежине и до 75 кг. Најпознатије су КАТАПУЛТ и ПЕТРОБОЛА чији је домет био око 500 метара. То су биле претече данашњих хаубица. АКРАБАЛИСТЕ су имале улогу пољске артиљерије: то су били у ствари тешки лукови на точковима. Поред наведених постојале су и ФРОНДИБОЛЕ — тешке праћке — и БРИКОЛЕ које су бацале пројектил и до 1.000 метара. Веће бацачке справе: ПЕТРАРИЈЕ, КАРОБАЛИСТЕ и БИФЕ вукле су мазге и волови. Касније се јављају оловни и гвоздени пројектили напуњени запаљивом

смешом и барутом, тзв. „грчка ватра“. Најтеже справе могле су бацати терет и преко једне тоне, углавном балване и бурад са запаљивом смешом. Послуживала их је посада и до 100 људи. У Европи су се задржале све до краја XVI века.

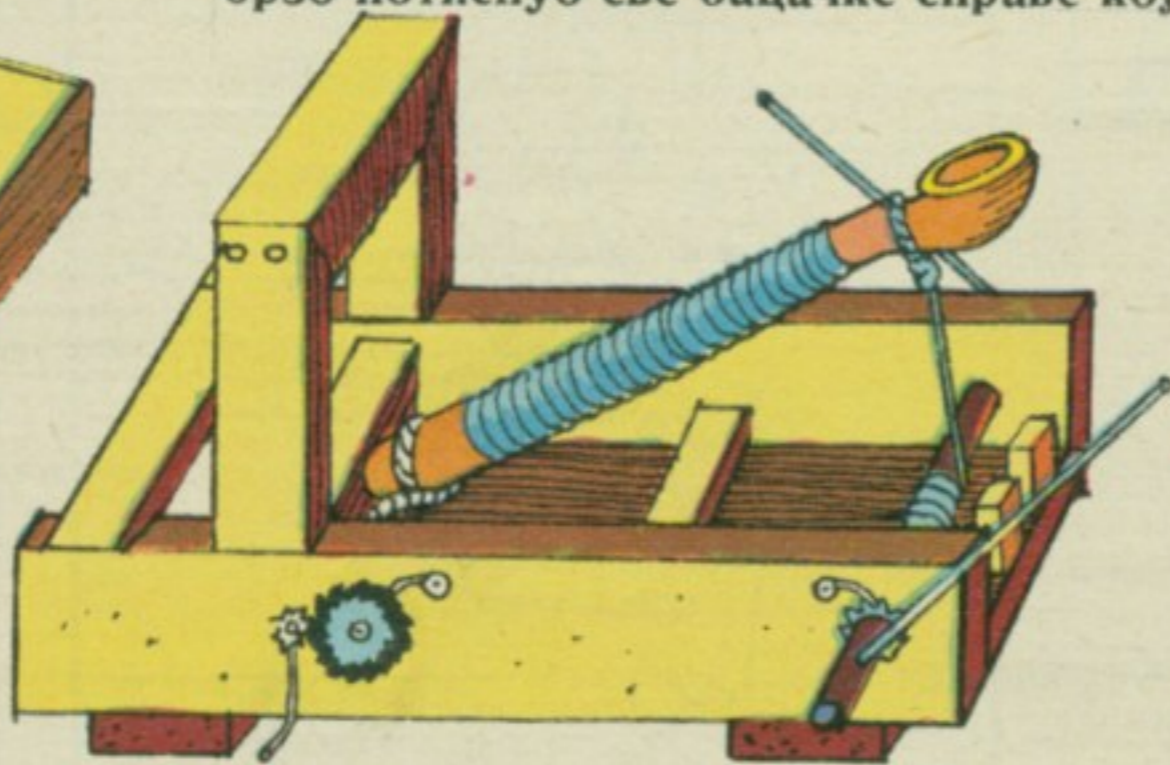

ТИП РИМСКЕ БАЛИСТЕ НА ПОКРЕТНОМ ОБНУ ЗА ПРОБИЈАЊЕ ТВРЂАВСКИХ ЗИДИНА КОЈ ТАТАРА.

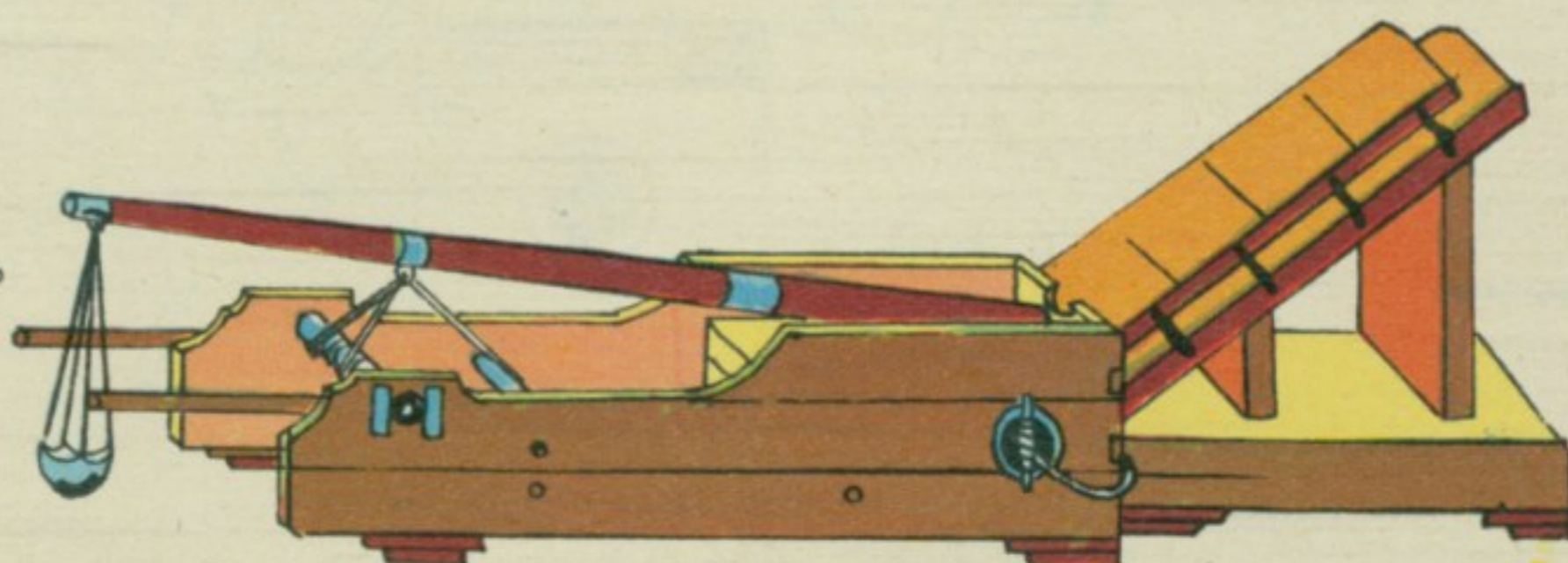
Негде у III веку пронађен је ОНАГЕР. Њиме су се могли бацити пројектили до 600 кг тежине. У почетку је имао само један конопац за бацање али се током времена толико усавршио да је брзо потиснуо све бацачке справе које су дотад постојале.

РИМСКА БАЛИСТА

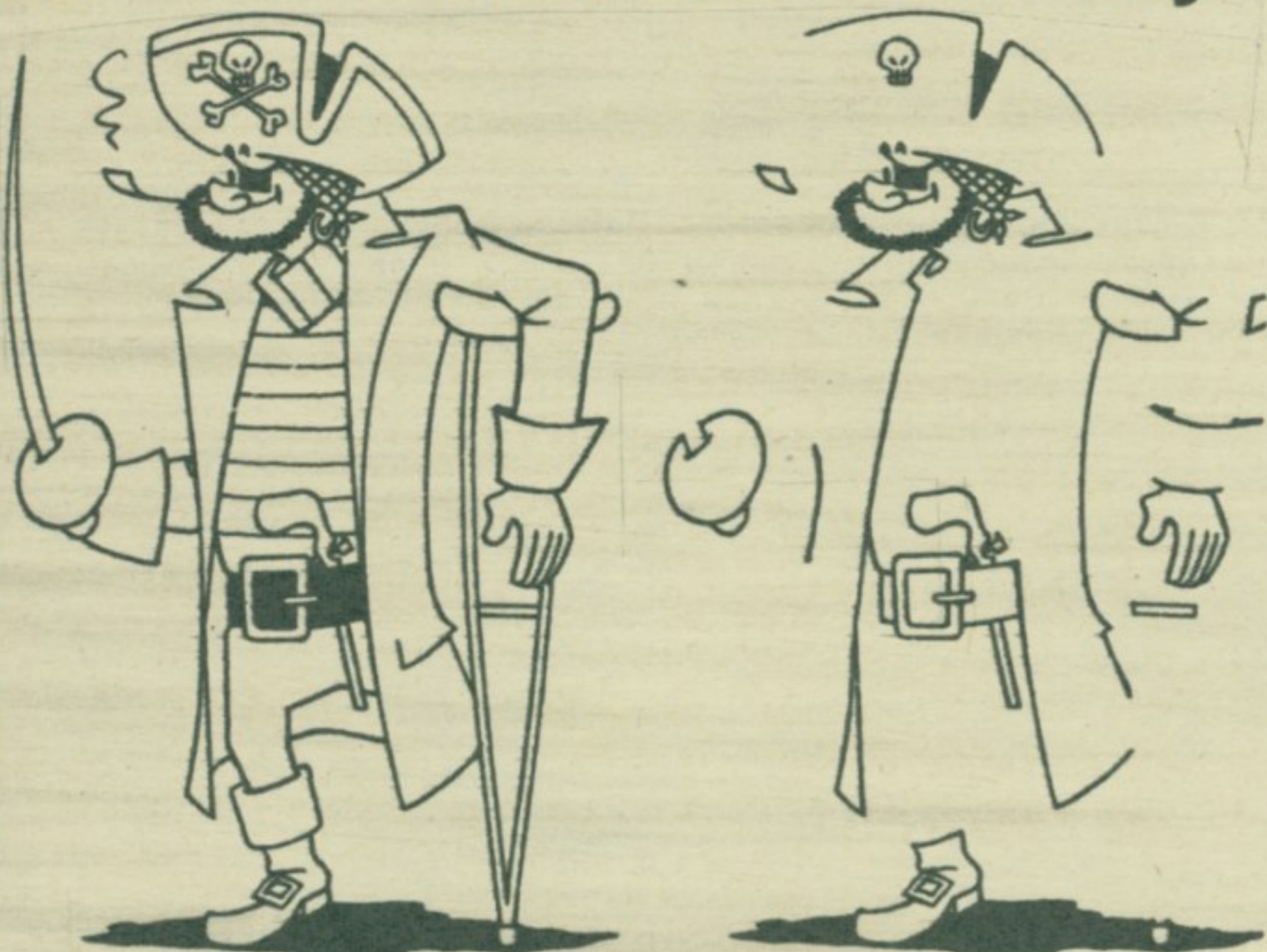
РИМСКА КАРОБАЛИСТА

ОНАГЕР

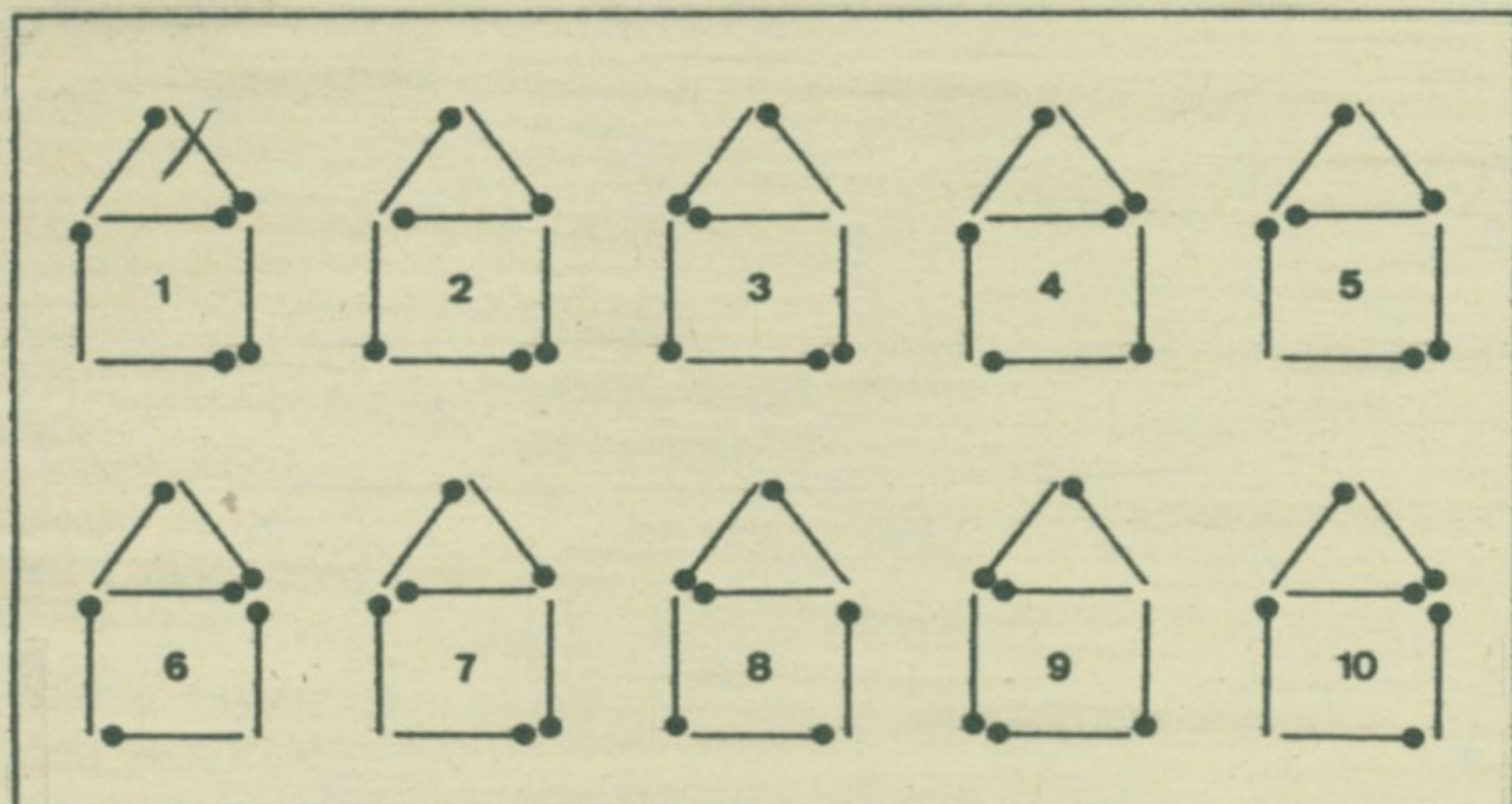
M. Miletic 70.15.1

ЗА ВЕЖБАЊЕ РУКУ И ОЧИЈУ

Ако волите да цртате а нисте томе много вични, предлагемо вам да најпре почнете са прецртавањем. За почетак довршите десни цртеж угледајући се на леви, на којем је наш илустратор нацртао хромог гусара страшног капетана Кида. Кад мало увежбате руку можете и сами цртати разне занимљиве личности. Затим их обојте и употребите као вињете за корице књига о „Робинзону Крусосу“, „Петру Пану“

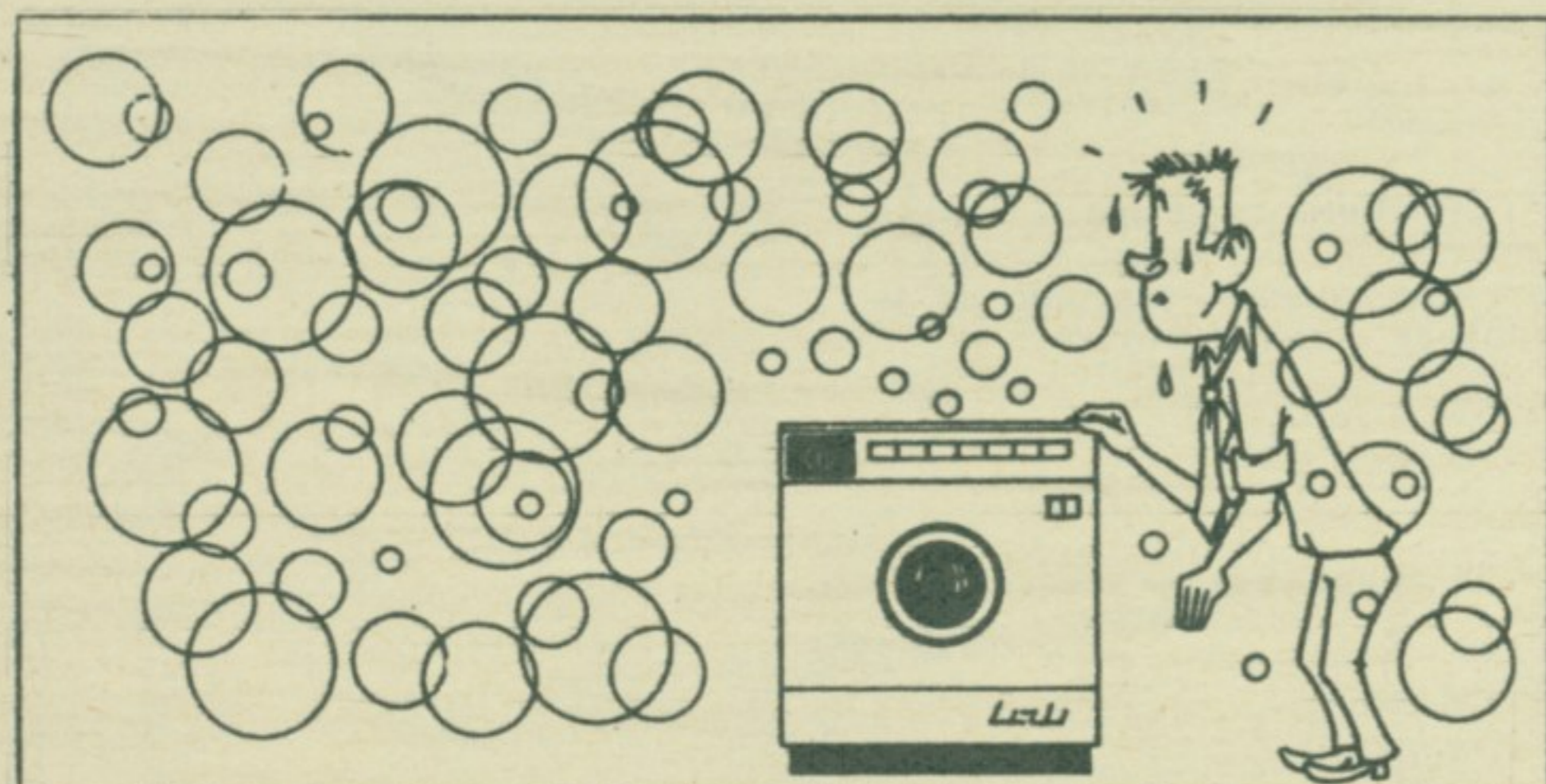
ДЕСЕТ КУЋИЦА

Ових десет кућица направљене су од чиода. Само две имају потпуно исто постављене чиоде. Које?

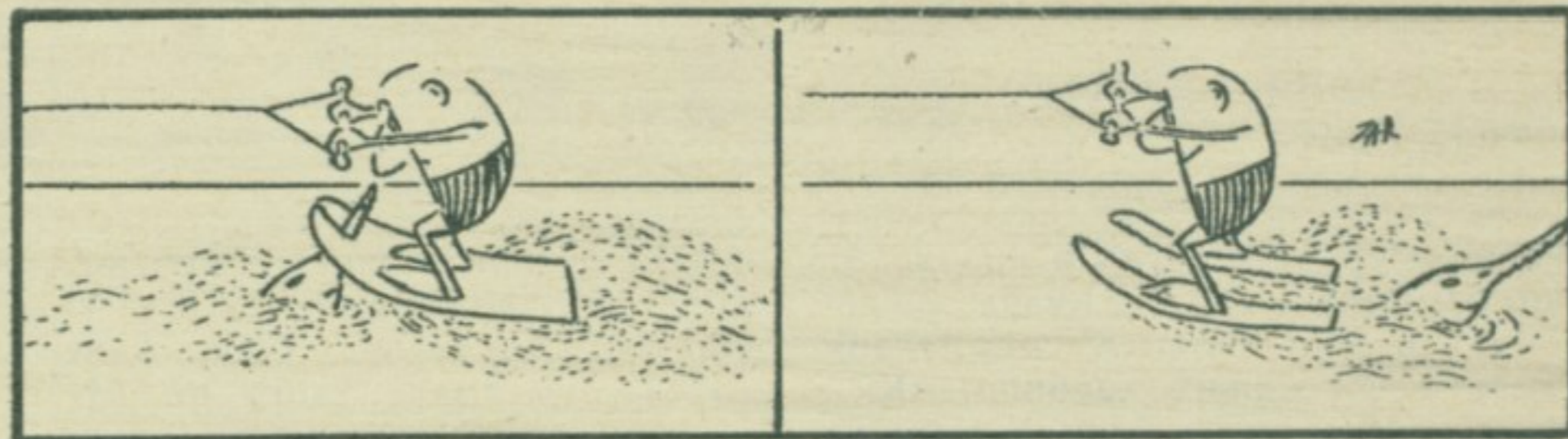
ОДГОВОР: 2 и 9

НЕЗГОДНА ГРЕШКА

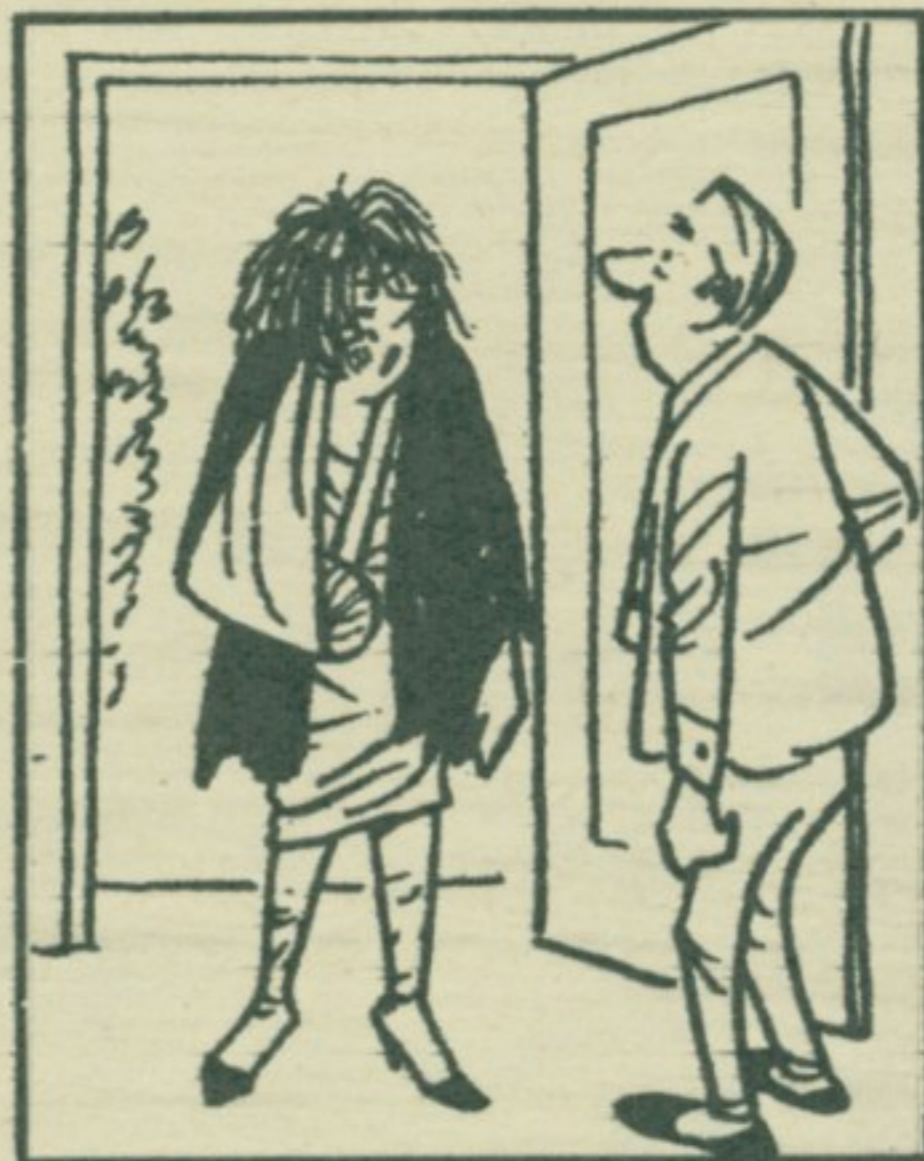

Младић на цртежу желео је да опере своје рубље у аутоматској машини, али грешком је ставио прахак за ручно прање који прави много пене. И тада је из машине почело да излази много мехурова... мехурова... Шта мислите колико?

ОДГОВОР: 28

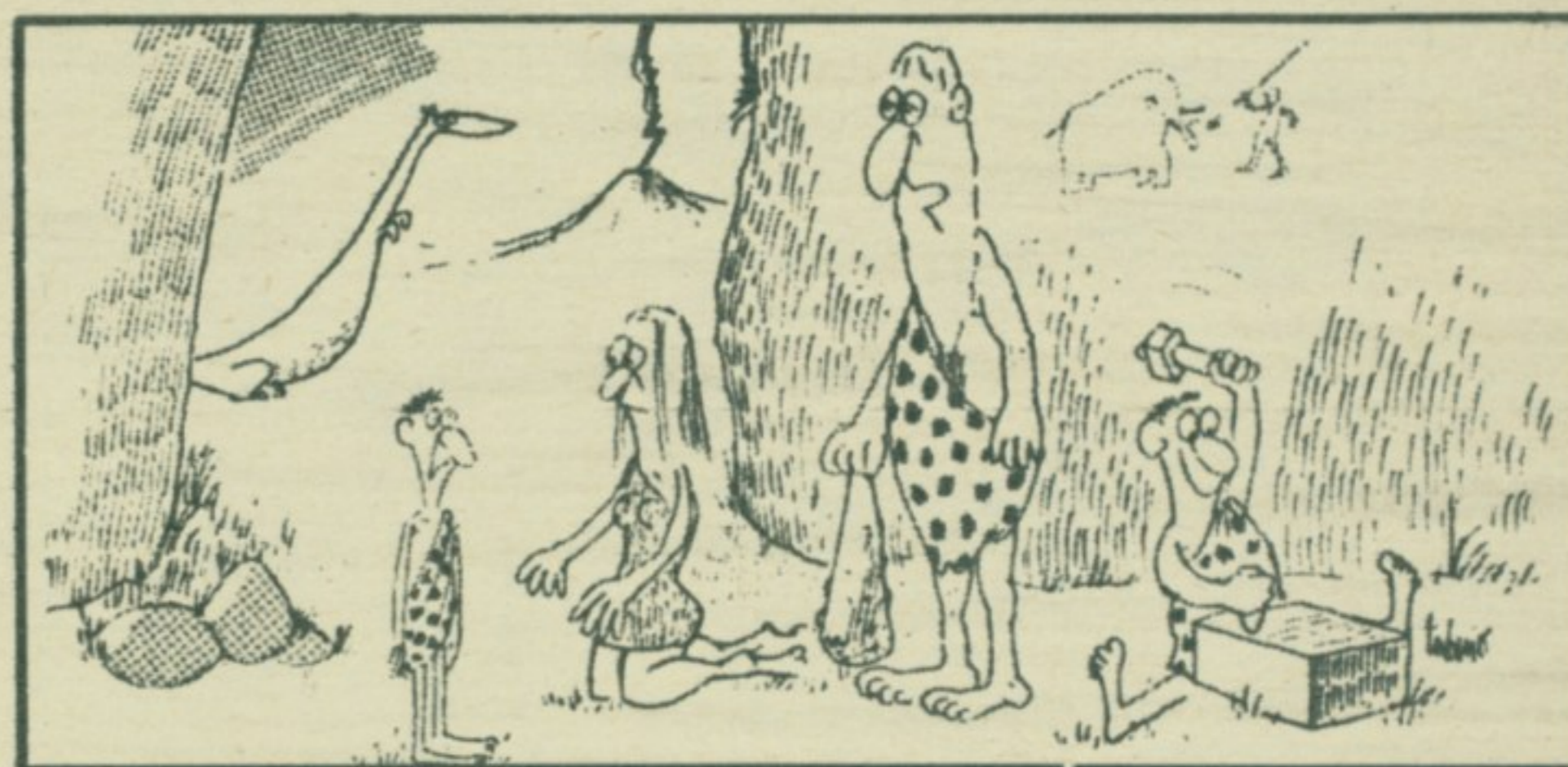
БЕЗ РЕЧИ

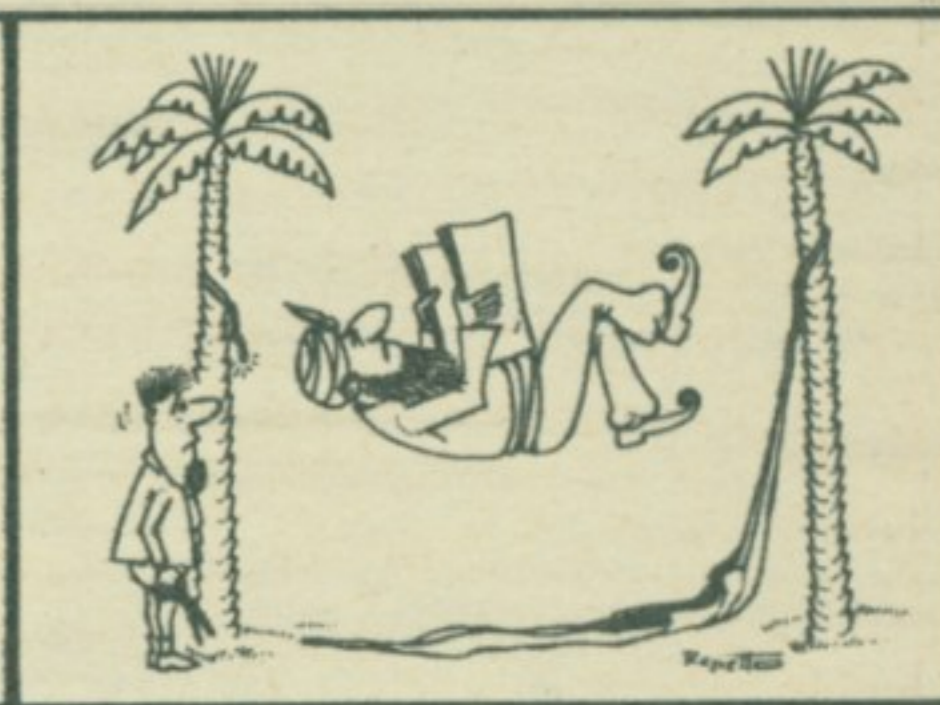
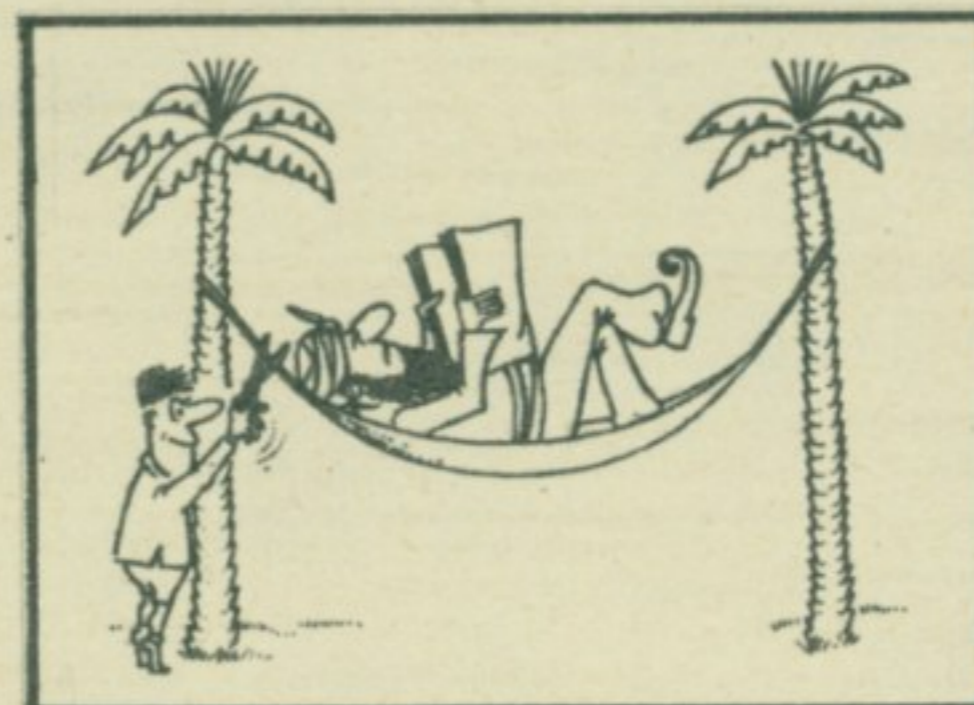
— Драга, да ли си положила во-
зачки испит?

— Али, господине Петровићу, ди-
јету за мршављење треба на време
прекинути!

— Сувише је слабачак, бојим се да никада неће научити да пише!

БЕЗ РЕЧИ

— Сирото моје мало, расту му
зубићи!

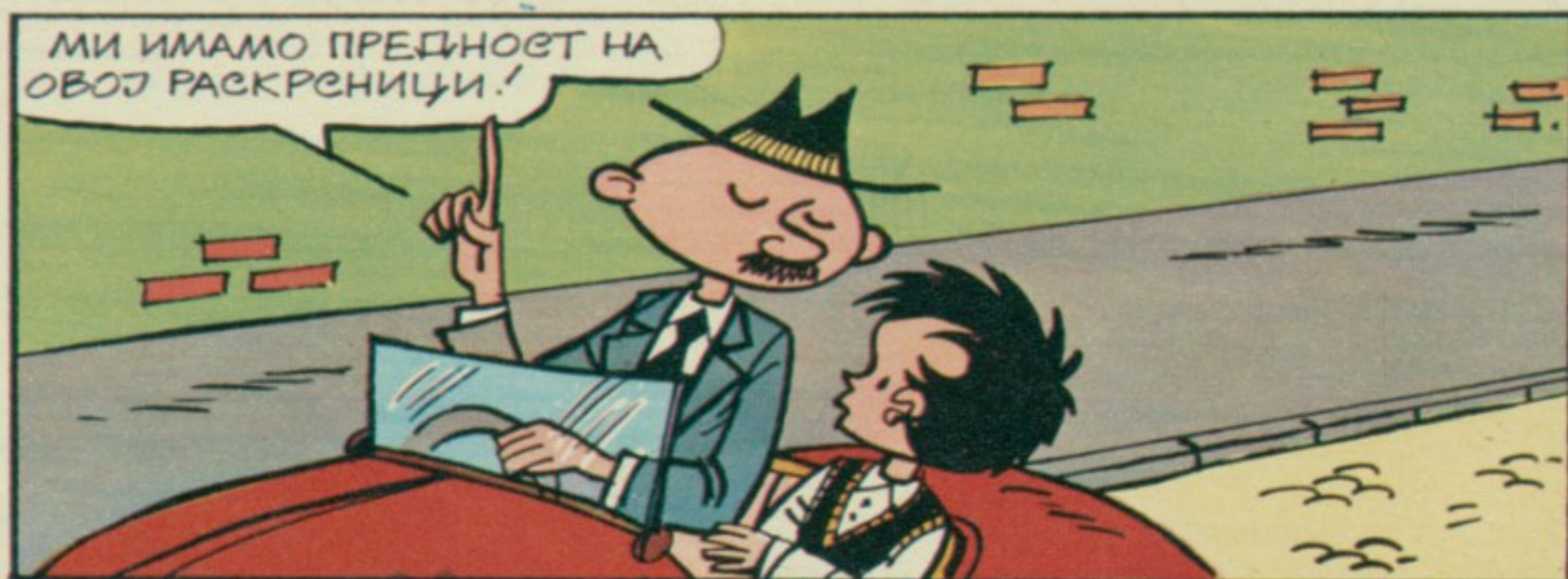
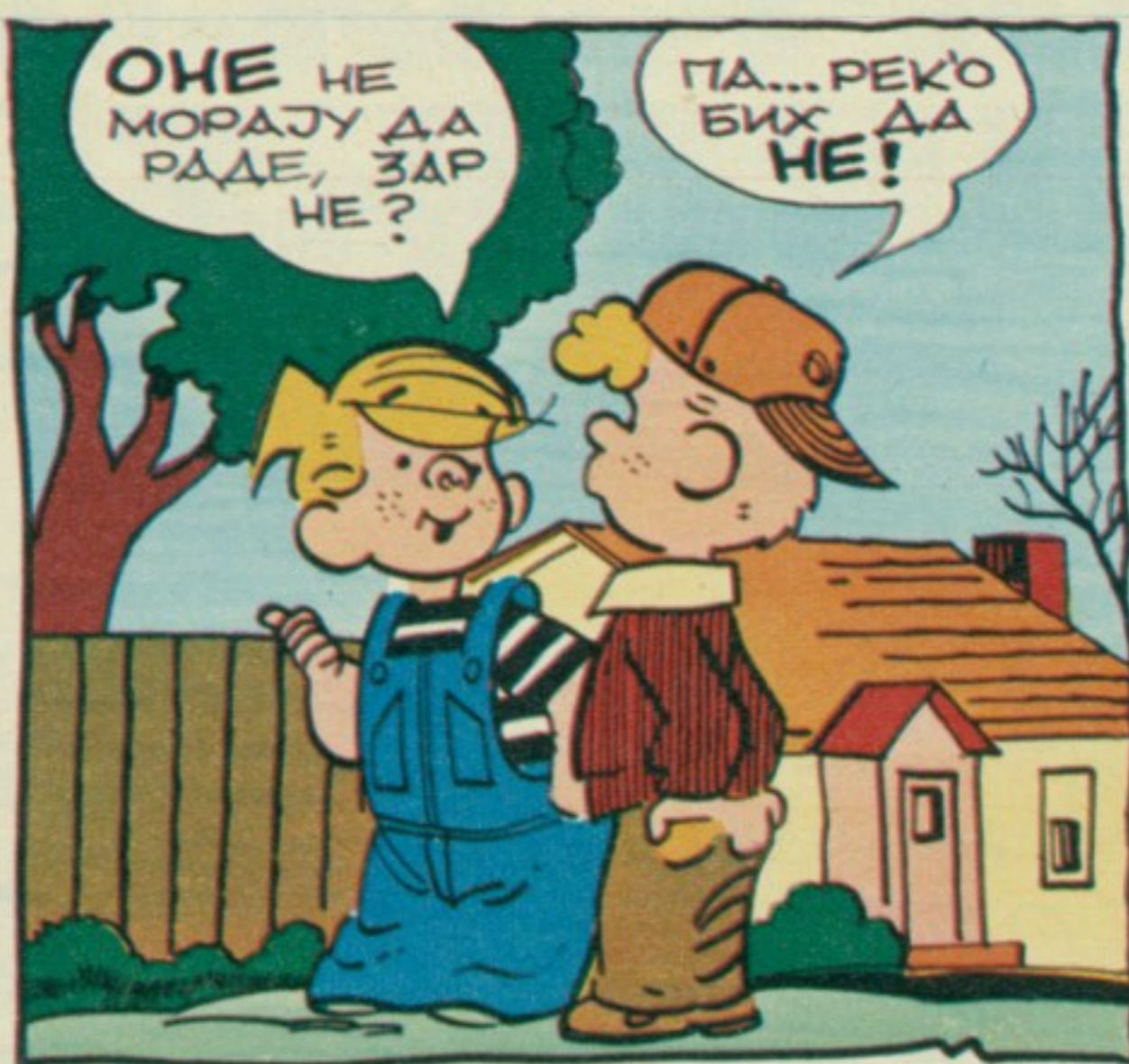

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

Боље на правом путу
пешачити него на кри-
вом јахати

(Персијска пословица)

Земисове ЖЕЉЕ

ПРВИ ПОКУШАЈ

Када је Јустос Вибер изумео своју машину за време, постао је веома срећан човек. Знао је да је сада тако рећи читав свет његов, додуше само дотле док свој изум чува у тајности. Могао је лако постати најбогатији човек на земаљској кугли, стећи богатство које је превазилазило и његове најлуђе снове. Треба само да оде на кратак пут у будућност и сазна којим је акцијама скочила цена и који ће коњи победити на тркама, а онда да се врати у садашњост и купи баш те акције и клади се на коње победнике.

Трке су, разуме се, долазиле на прво место јер му је за играње на берзи био потребан почетни капитал, а на коњским тркама је могао започети каријеру будућег богаташа и са свега два долара. На жалост, једине трке које су се у то време одржавале биле су у јужној Калифорнији и Флориди — прилично далеко, а пут авионом коштао је око сто долара. Није имао ни дељић те суме, а било би му потребно неколико недеља да уштеди сто долара од своје плате коју је зарађивао као чиновник у једној великој самоуслугу. С друге стране, било му је неиздржљиво да тако дуго чека да постане богат.

Наједном, сетио се сефа у самоуслугу у којој је радио у поподневној смени, од 13 часова па до затварања самоуслуге у 21 час. У сефу ће бити најмање хиљаду долара, а на њему се налази брва темпирана на одређено време. Шта може бити погодније од машине за време да лако победи овакву браву.

Када је тога дана пошао на посао понео је и свој изум са собом. Машина није била гломазна. Напротив, направио ју је тако да може да стане у футролу од камере и није му било нимало тешко да је унесе у самоуслугу. Када је шешир и капут ставио у свој орманић, оставио је тамо и машину за време.

Радио је у својој смени као и обично све до неколико минута пред затварање самоуслуге. А онда се сакрио иза гомиле картонских кутија у магацину. Био је сигуран да нико неће приметити да он није изашао. Али, за сваки случај, готово читав сат је остао у свом скровишту, све док није био сигуран да су сви остали отишли.

Тек онда је изишао, узео своју машину за време из орманића и отишао до сефа. Сеф је био подешен да се сам откључа аутоматски дванаест часова после затварања радње, односно у девет часова ујутру. Јустос Вибер је подесио своју машину за време.

Чврсто је ухватио ручицу сефа јер је експериментишући научио да је све што би имао на себи или носио са собом путовало заједно са њим у време, а онда притиснуо дугме. У први мах ништа се није догодило, али наједном је чуо како шкљоца механизам сефа и у истом тренутку зачуо изненађене узвике и узбуђене гласове иза себе.

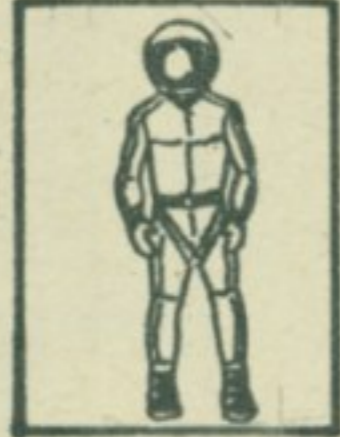
Осврнуо се и схватио одмах какву је грешку учинио: сада је било девет часова следећег јутра и службеници самоуслуге, они из преподневне смене, већ су дошли на посао. Они су открили да је сеф нестао и узбуђено окружили место где је он стајао када су се изненада сеф и Јустос Вибер појавили. Срећом, још је имао у руци машину за време. Брзо је вратио казаљку на нулу, што је значило на онај тренутак када је усавршио изум, и поново притиснуо дугме.

Разуме се, нашао се тамо где је и почео и...

ФРЕДЕРИК БРАУН

ЗАБРАЊЕНО КОЦКАЊЕ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

БИЛО МУ ЈЕ НЕИЗДРЖЉИВО ДА ТАКО ДУГО ЧЕКА ДА ПОСТАНЕ БОГАТ. НАЈЕДНОМ СЕ СЕТИО СЕФА У САМОПОСЛУЗИ

ДРУГИ ПОКУШАЈ

Када је Јустос Вибер изумео своју машину за време, постао је веома срећан човек. Знао је да је сада тако рећи читав свет његов. Додуше, само дотле док свој изум чува у тајности. Могао је лако постати најбогатији човек на земаљској кугли. Стећи богатство које је превазилазило његове најлуђе снове. Треба само да оде на кратак пут у будућност и сазна којим је акцијама скочила цена и који ће коњи победити на тркама, а онда да се врати у садашњост и купи баш те акције и клади се на коње победнике.

Трке су, разуме се, долазиле на прво место јер му за то није потребан почетни капитал, али није имао новца за авионску карту како би отишао до најближег места где се одржавају коњске трке.

Сетио се сефа у самоуслугу у којој је радио као чиновник. У сефу ће бити најмање хиљаду долара, а на њему се налазила брва темпирана на одређено време. Таква брва мора бити ситница за временску машину. Зато је, када је тога дана пошао на посао, понео машину за време у футроли од камере и оставио је у свом орманићу. Када је самоуслуга затворена у 21 час, сакрио се у

магацину и чекао још читав сат док није био сигуран да су сви отишли. Тада је узео машину за време из орманића и отишао до сефа.

Поставио је машину дванаест часова унапред, а онда се брзо предомислио. То би значило да се нађе на истом месту следећег јутра у девет часова. Сеф ће се тада отворити, али ће и самоуслуга бити отворена и пуна људи. Зато је поставио машину за време 24 часа у будућност, тј. за десет часова увече следећег дана, ухватио ручицу сефа и онда притиснуо дугме на машини за време.

У првом тренутку чинило му се да се ништа не догађа. А онда је установио да се ручица сефа окреће и сада је знао да је направио скок у следећи дан. И, разуме се, механизам сефа се отворио у одређено време.

Брзо је отворио сеф, извадио из њега сав новац и гурнуо га у џепове.

Затим је пошао ка споредним вратима да изађе, али пре него што је стигао до њих и пре него што је подигао резу, наједном му је пала на ум генијална мисао. Уместо да изађе кроз врата, он ће употребити своју машину за време, па ће не само повећати мистерију — јер нико неће бити јасно како је лопов

изашао а врата су остала закључана, него ће и себе вратити натраг у простор и време, у онај тренутак када је завршио свој изум — дан и по пре пљачке. А онда ће у време када се одиграла пљачка имати чврст алиби: стићи ће да отпутује и налазећи се у неком хотелу у Флориди или Калифорнији, у сваком случају хиљаду миља далеко од места пљачке. О својој машини за време није мислио до тог тренутка као о изуму који му може обезбедити алиби, али је сада схватио да је и за то веома подесна.

Ставио је казаљку на нулу и притиснуо дугме.

ТРЕЋИ И ПОСЛЕДЊИ ПОКУШАЈ

Када је Јустос Вибер изумео своју машину за време, знао је да је сада тако рећи читав свет његов докле год свој изум чува у тајности. Ако се клади на тркама, игра на берзи, може за кратко време постати богаташ. Једино није имао ни пребијеног гроша у џепу.

Наједном, сетио се самоуслуге у којој је радио и сефа чији је механизам био постављен са бравом темпираном на време. Таква брва мора да је ситница за машину за време.

Сео је на ивицу кревета и почео да размишља. Машио се руком за џеп да узме цигарете и са њима извадио прегршт папирних новчаница, читаву прегршт новчаница од десет долара. Истресао је и друге џепове и у сваком од њих нашао новац. Ставио је новац на кревет крај себе и кад је пребројао крупније новчанице, установио је да има близу 1.500 долара.

Наједном, схватио је истину и почео да се смеје. Он је већ био у будућности и испразнио сеф у самоуслугу; а онда је искористио машину за време да се врати у тренутак када ју је завршио. А пошто се крађа по нормалном времену још није догодила, сада му је преостало да журно оде из града и нађе се хиљаду миља далеко од сцене преступа када се он занста одиграо.

Два часа касније, налазио се у авиону за Лос Анђелос, на путу за хиподром у Санта Анити, и озбиљно се задубио у мисли. Једно га је забрињавало, а то је чињеница да сада када иде у будућност није знао ништа о ономе што се још није догодило. Али, главно је да се новак вратио са њим у прошлост.

ИМАО ЈЕ ИМЕНА СВИХ ПОБЕДНИКА И САД ЈЕ САМО ТРЕБАЛО ДА СЕ ПОМОЋУ СВОЈЕ МАШИНЕ ВРАТИ УНАТРАГ ДВА САТА... ОСТАЛО ЋЕ БИТИ ЈЕДНОСТАВНО.

У Лос Анђелосу је узео такси и одвезао се до једног доброг хотела. Било је касно по подне. За трену-так је размишљао да ли да скокне у следећи дан, али се онда предомислио јер је био сувише поспан и уморан. Легао је у кревет и спавао је скоро до подне следећег дана.

Саобраћај је био веома густ и такси није могао брзо да се пробија тако да је на хиподром стигао када је прва трка била завршена. Али имао је времена да прочита име победника на табли и да га забележи на рукаву своје кошуље. Посматрао је још пет трка не кладећи се ни у једној већ само записујући победника. Одлучио је да се не досађује више и не чека последњу трку. Изашао је са тркалишта и пошао до једног заклоњеног места где га нико није могао видети. Поставио је казаљку своје машине за време два сата унатраг и притиснуо дугме.

Ништа се није догодило, Покушао је поново. Исти резултат.

ОПОМЕНУЛИ СМО ВАС!

А онда је чуо иза себе неки глас који је рекао:

— Неће да ради! Ово је неактивисано поље.

Јустос се осврнуо и угледао испред себе два висока мушкарца, један је био плавокос а други црномањаст, обојица су држали руке у џеповима као да се у њима налази оружје.

— Ми смо временска полиција! — рекао је црнокоси. — Из XXI века. Дошли смо да те казнимо за илегалну употребу машине за време.

— А-а-али — почео је Вибер да муца. — Ја се још нисам кладио.

— То је тачно — рекао је плавокоси човек. — А када ми пронађемо проналазача који машину за време употребљава да би добијао у било каквом облику коцке, ми га први пут опоменемо. Ишли смо за тобом у прошлост и установили да је прва примена машине за време била да украдеш новац из самоуслуге, а то је преступ у сваком веку.

Временски полицајац је извадио из џепа нешто што је неодређено подсећало на револвер.

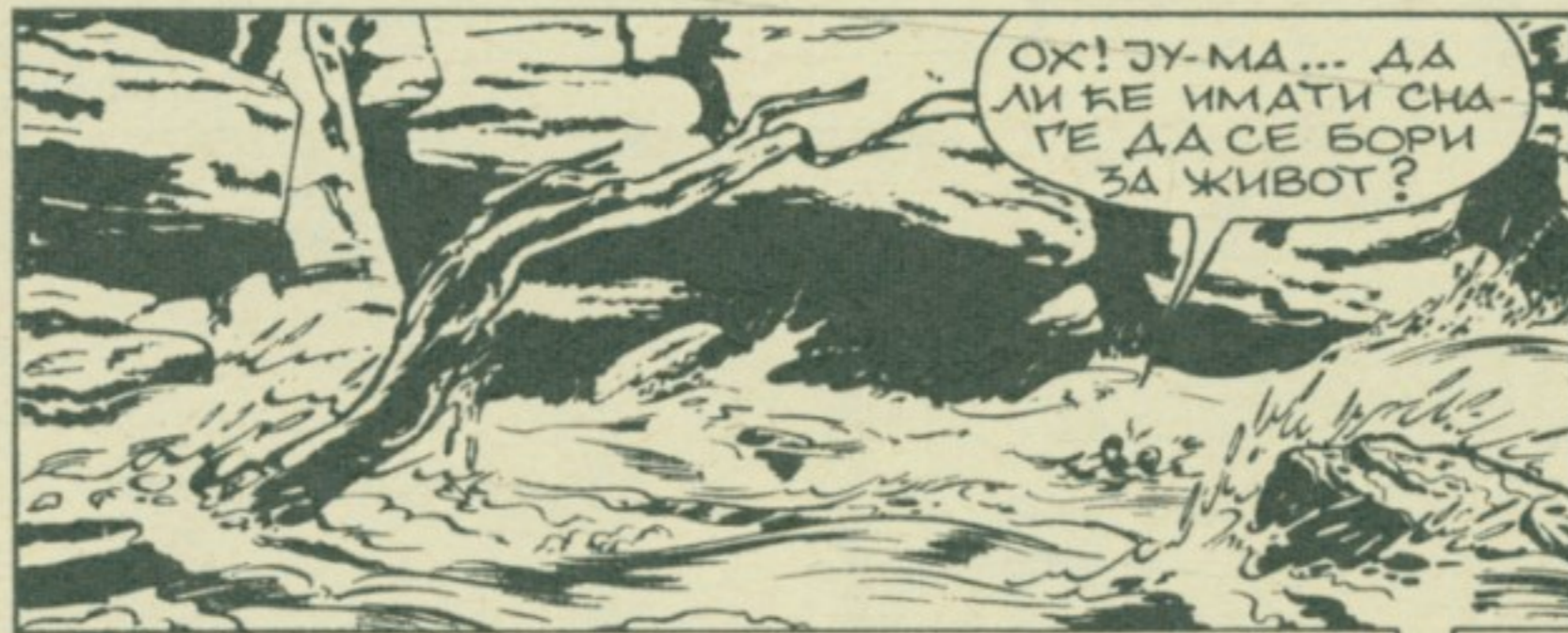
Јустос Вибер се повукао корак уназад.

— Не-не-не мислите....

— Мислим баш то — одговорио је плавокоси и повукао ороз.

Време Јустоса Вибера је било истекло.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЊА

ОХ! ЈУ-МА... ДА ЛИ ЋЕ ИМАТИ СНАГЕ ДА СЕ БОРИ ЗА ЖИВОТ?

ВОДОПАД! ВЕЛИКИ ВОДОПАД! ИЗГУБЉЕНИ СМО!

ОБАМЕ ПОСТАЈУ МАЊЕ СТРЕМЕ И... ДАИ, КАКВА ЈЕ ТО ТУТЊАВА?

У НАТЧОВЕЧАНСКОМ НАПОРУ...

ОБОРЕНА СТАБЛА МЕЂУ СТЕЊЕМ! КАД БИСМО УСПЕЛИ ДА СЕ ЗА ЊИХ УХВАТИМО...

ИПАК, НЕ МОЖЕМО ОВДЕ ОСТАТИ ЈЕР ОАК-РОСИ НЕКЕ МИРОВАТИ ДОК СЕ НЕ УБЕРЕ ДА СМО МРТВИ!

И ЗАИСТА... ВОДА ИХ ЈЕ ОДНЕЛА МЕЂУ СТЕЊЕ И ОБОРЕНА СТАБЛА! НИСУ СЕ МОГЛИ ДУГО БОРИТИ С БРЗАЦИМА!

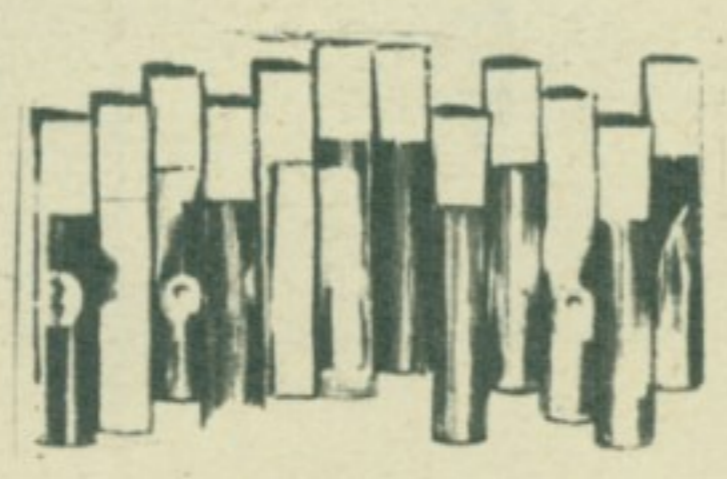
ОПАСЕНИ... БАР ЗАСАД... АЛИ ПОТПУНО БЕЗ СНАГЕ...

НЕЊУ СЕ СМРИТИ ДОК СЕ НЕ УБЕРИМ ДА СУ МРТВИ! ПРЕГЛЕДАЊЕМО СВЕ ДО ВЕЛИКОГ ВОДОПАДА!

ПОДСЕТНИК

ФЛОМАСТЕРИ — 12 боја (у-воз) — леп поклон који ће обрадовати сваког ђака. Може се купити или поручити поузећем: „ФРУШКА ГОРА“, Македонска 27, Београд. Цена од 22,80 до 25,00 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ОПЕТ »БИЧ БОЈС«

По стажу један од најстаријих и најпознатијих америчких ансамбла доживљава ових дана своју ренесансу. Композицијом „Памучна поља“ најављују своје ново златно доба. Ансамбл је формиран још 1961. године а први успех била му је композиција „Сурфин“. Ансамбл се управо налази на турнеји по Европи. Друга композиција на његовој најновијој плочи је „Најближе далеко место“. Цена је 9,30 н. дин.

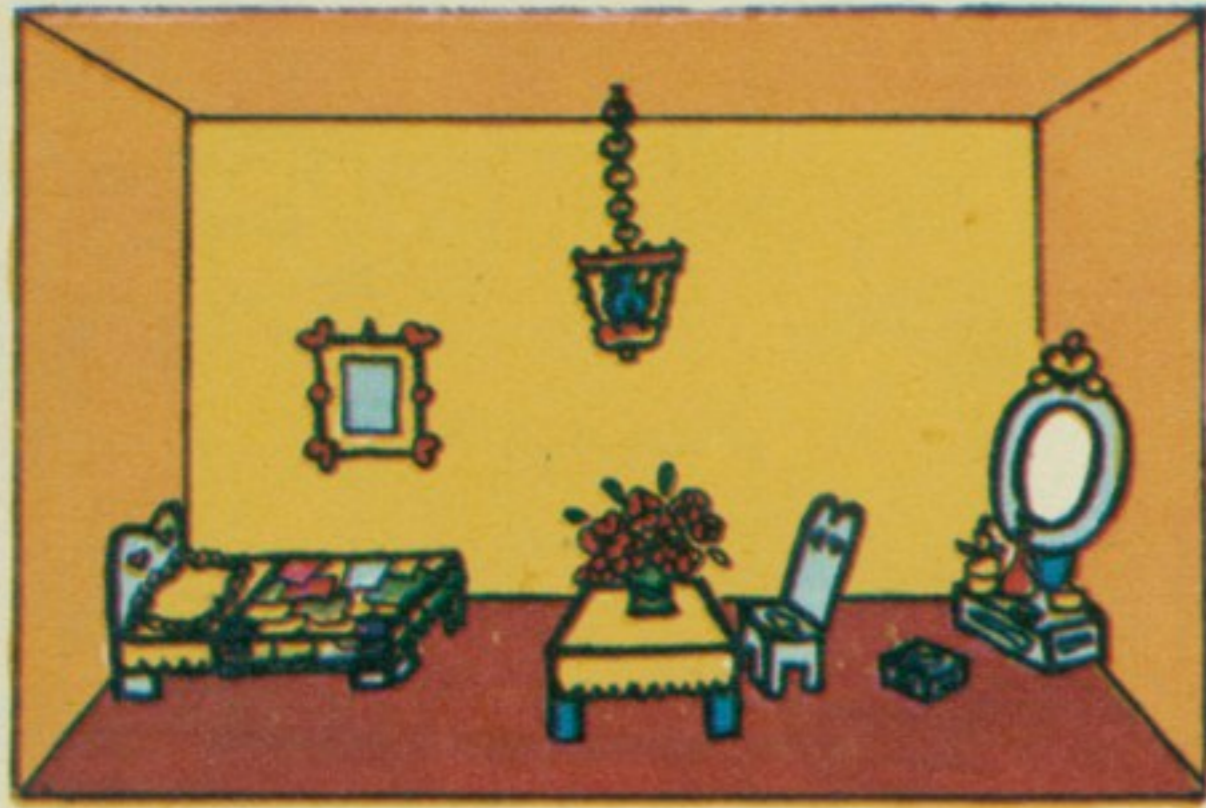

THE BEACH BOYS

СОБА ЗА ДЕЦА

ЗАЛЕПИ ДЕЛОВЕ ОВЕ СОБЕ (КРЕБЕТ, ЛУСТЕР, ИТА) НА СВРШЕНИ КАРТОН, А КАД СЕ ДОБРО ОСУШЕ, ОБРЕЖИ ИХ ПРЕМА УПУТСТВИМА КОЈА СЕ НАЛАЗЕ ПОРЕД СВАКОГ КРЕТКА. ПРОНАЂИ ДОБРО ОЧУВАЊУ КУТИЈУ ОД ЛИПЕЛА И ОБЛЕПИ ЈЕ С УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ ШАРЕНИМ ЛЕПЉИВОМ ХАРТИЉОМ. НА 314° КУТИЈЕ ЗАЛЕПИ СЛИКУ А НА ТАБАНУ ЛУСТЕР.

ОБРЕЖИ ВАЗУ С ЦВЕКЕМ И СТАВИ ЈЕ НА СТО, А ОСТАЛЕ ДЕТАЛЕ РАСПОРЕДИ ПО ТОАЛЕТНОМ СТОЛИЦИ.

А ЗАЛЕПИ ЗА УНУТРАШЊУ СТРАЊУ КОЈЕ ОД КРЕВЕТА
А В ЗАЛЕПИ ЗА ДАНО КРЕВЕТА

ПРОРЕЗАТИ ПО ИСТРЕЖИВАНОЈ ЛИНИЈИ И ТУ ПРОВУКИ ЛИЊУ

ВАЗА СА ЦВЕКЕМ

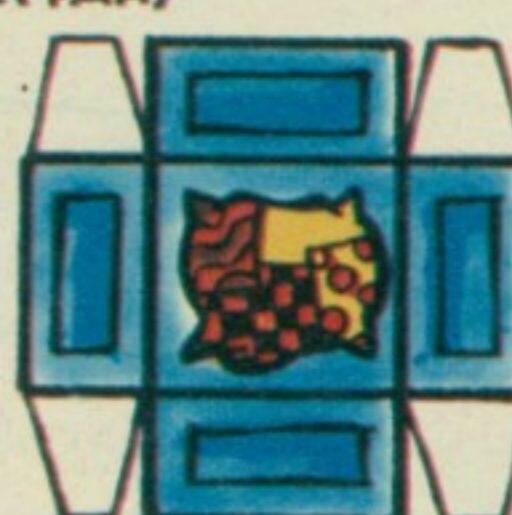

КОЛОЊСКА ВОДА

КРЕБЕТ

ОБАЕ ПРОСЕКИ, ПА ЈЕДАН КРАЈ САВИТИ НА ДЕЈАНУ А ДРУГИ НА ДРУГУ СТРАЊУ

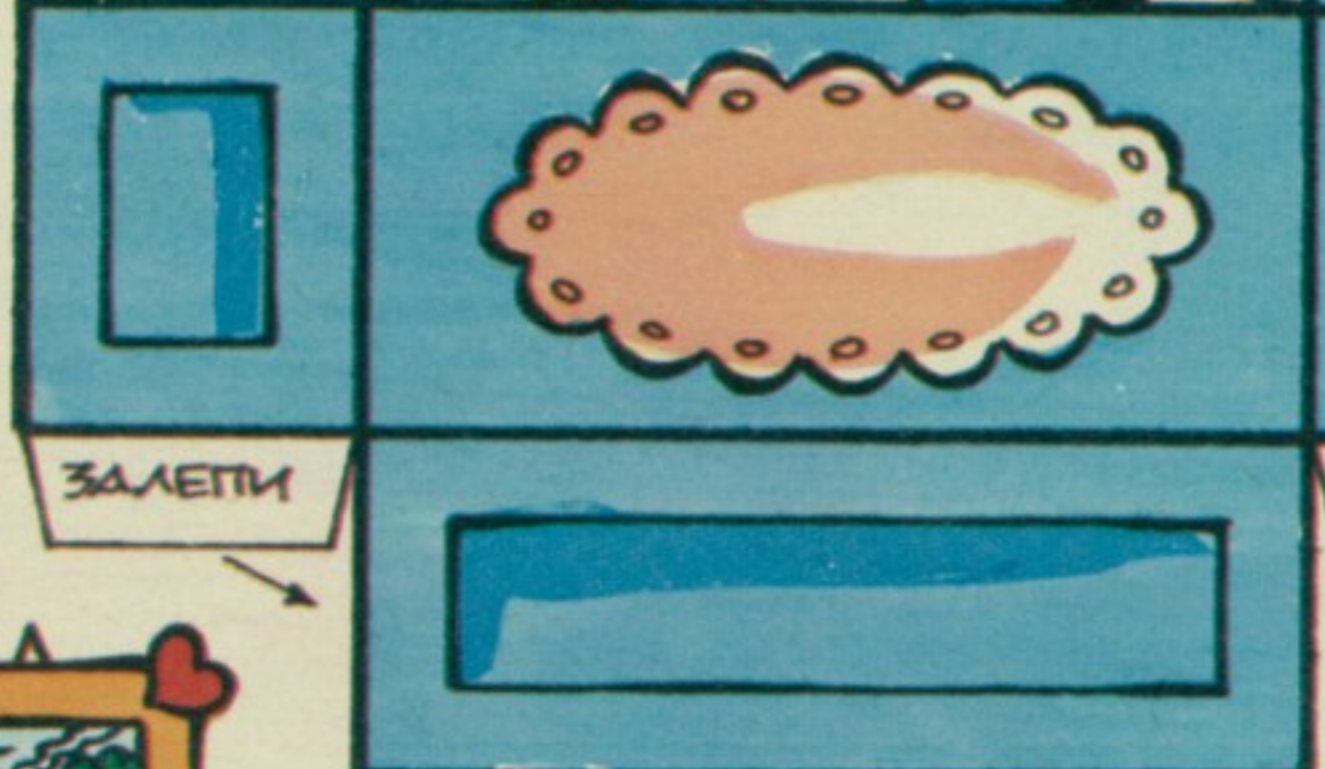
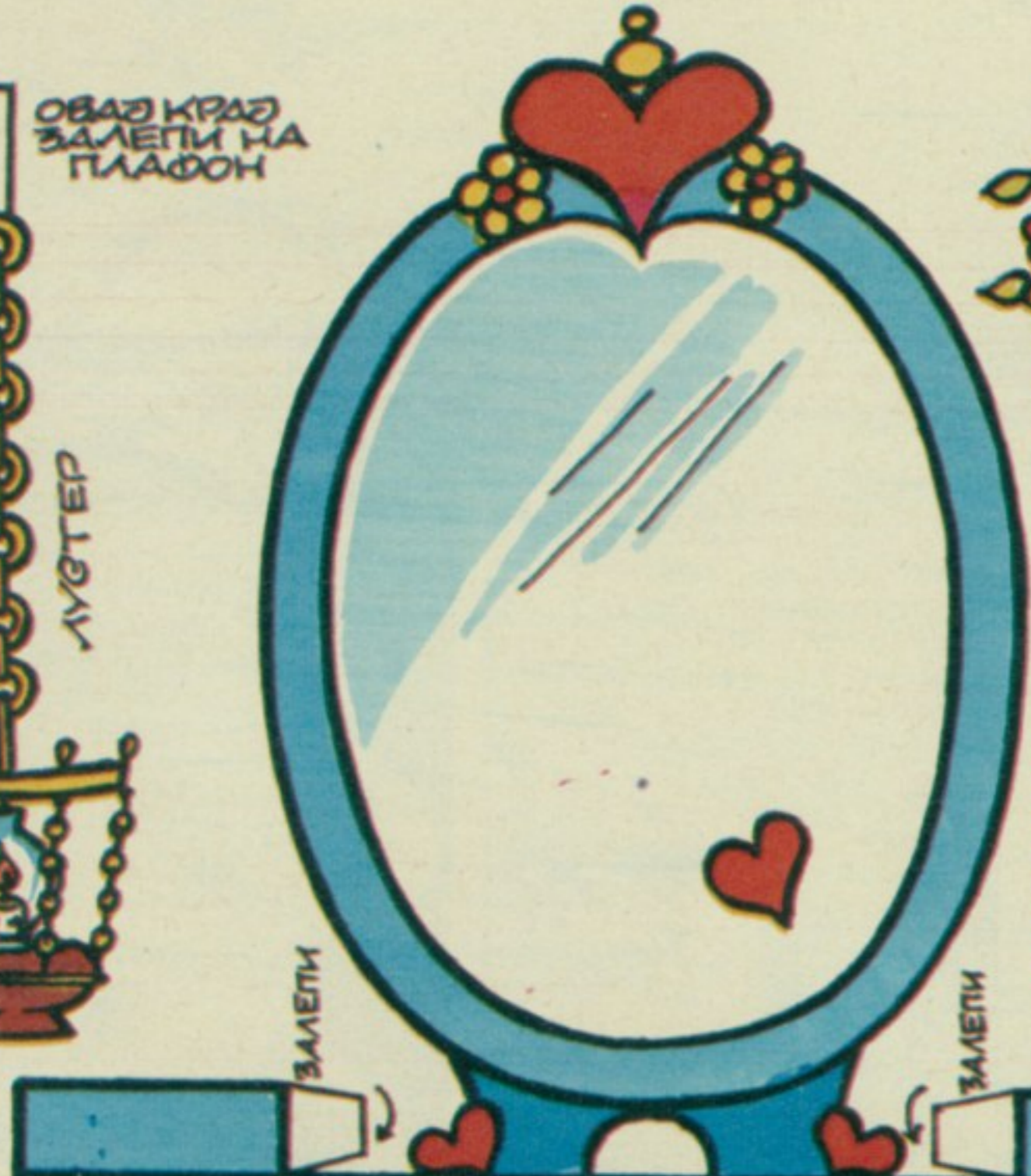
ТАБУРЕТ

ЛУСТЕР

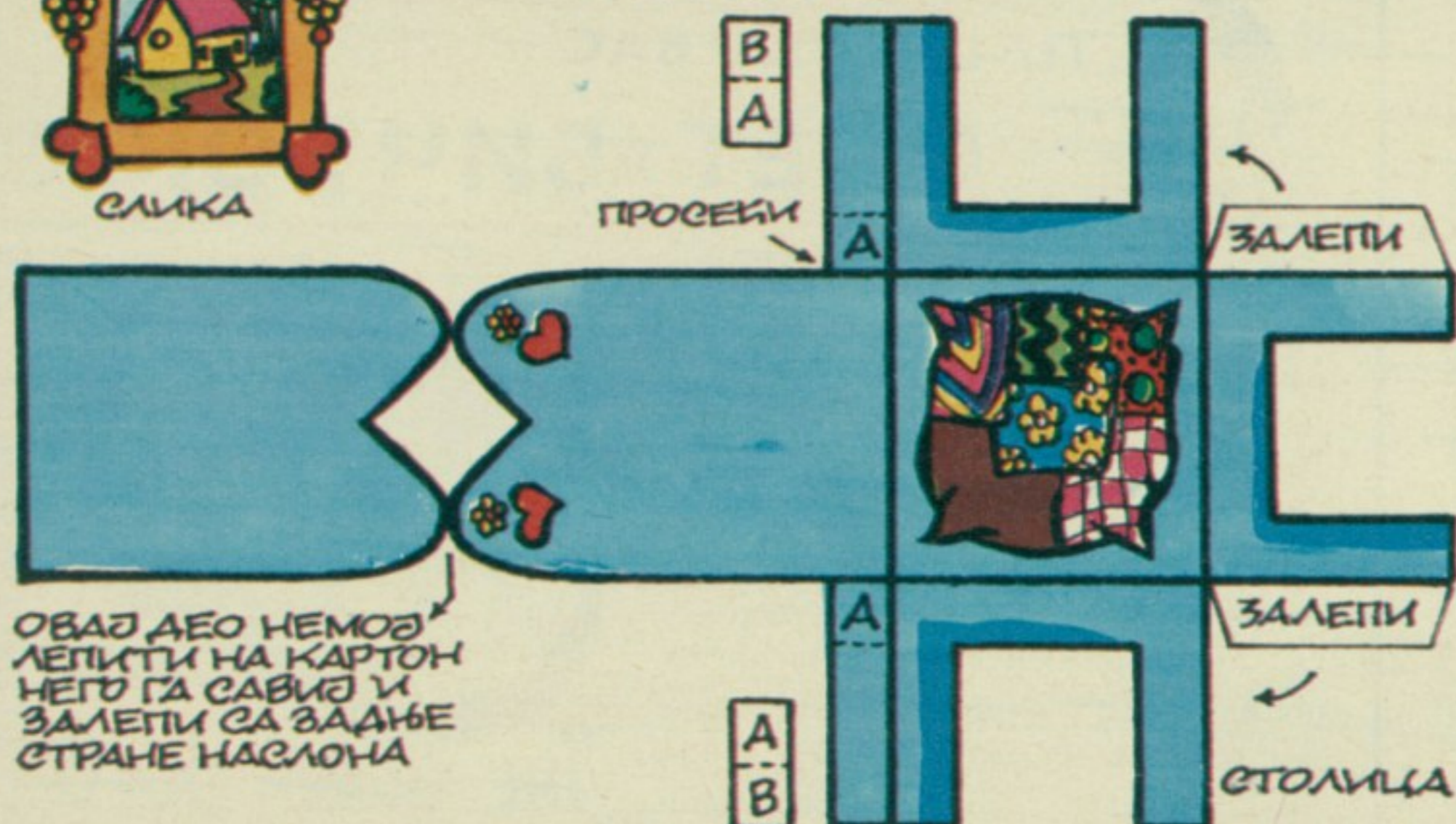
КУТИЈА ЗА СВИЊИЦЕ

ТОАЛЕТНИ СТО

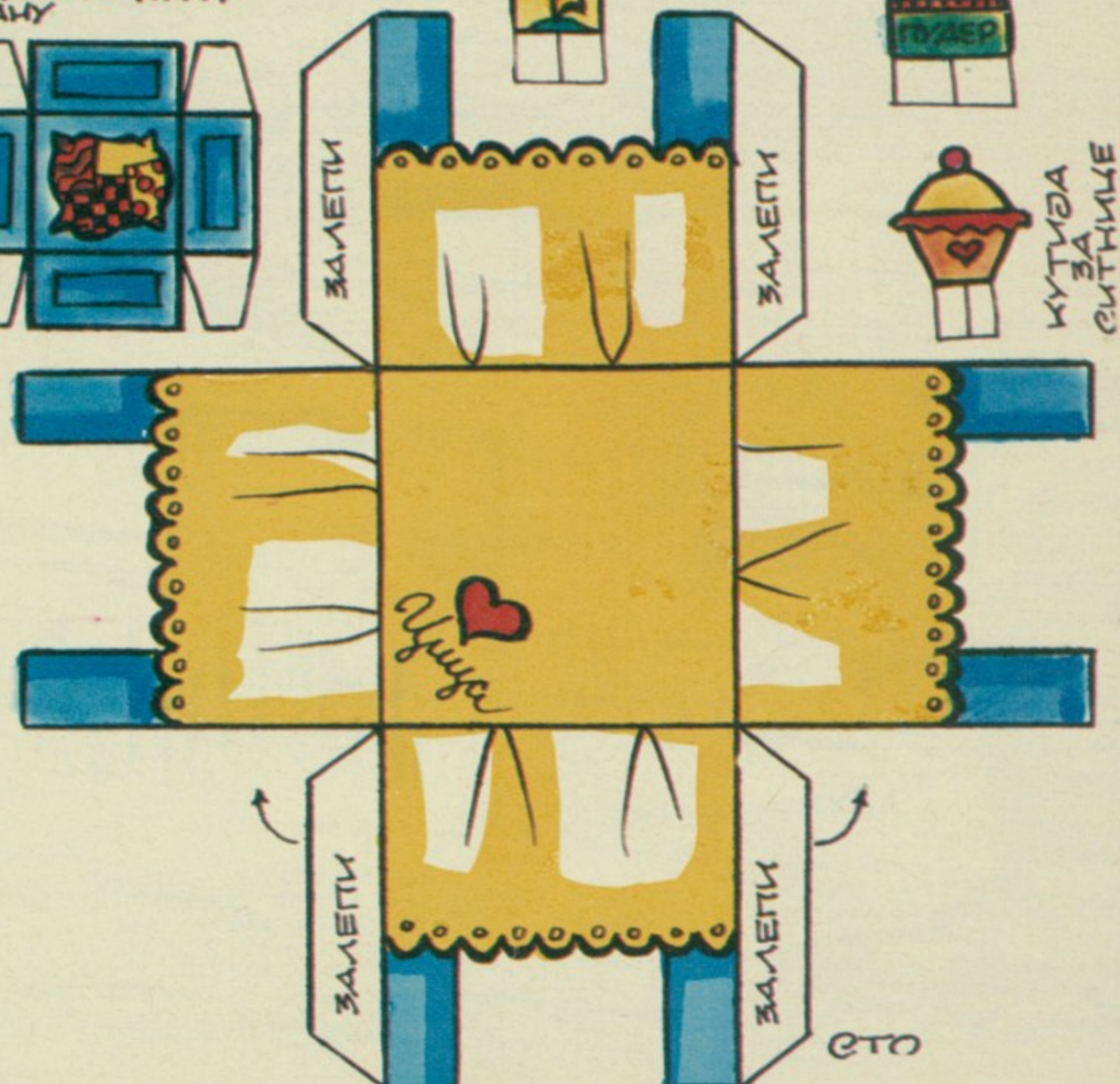

СЛИКА

ОВАЈ ДЕО НЕМОЋ ЛЕПИТИ НА КАРТОН НЕГО ГА САВИТИ И ЗАЛЕПИ СА ЗАДЊЕ СТРАЊЕ НАСЛОЊА

СТОЛИЦА

СТО

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 13 година. Желим да се дописујем. **Верица Вожић**, Балканска 37, Чачак.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 12 година. Сакупљам разгледнице, маркице и сличице „Земље и градови света“. **Јован Грујић**, Булевар Лењина 195/28, Нови Београд.

Идем у VII разред основне школе. Желим да се дописујем с другарицама и друговима читаоцима „Забавника“. Сакупљам стари и страни новац и салвете. **Гордана Гугић**, Козарачка 13, Винковци.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са читаоцима који навијају за „Динамо“ из Загреба. Члан сам „Динамо“ и радо ћу обавестити заинтересоване како ће се учланити и они ако желе. На сваку разгледницу било којег места одговарам разгледницом Кутине. **Крешимир Филипан**, Рударска 70, Гојло, з. п. Кутина.

Желимо да се дописујемо са друговима и другарицама од 15 до 17 година, који сакупљају разгледнице. Имамо 17 година. **Чоловић Лоле**, Миленка Никшића 75а, и **Милорад Миловановић**, Миленка Никшића 75, Чачак.

Имам 15 година. Волим народну музику. Учим енглески језик. Сакупљам салвете, разгледнице, кашичице од сладоледа, фотографије глумца и певача. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. **Аница Бенедек**, Југословенска 86, Суботица.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље који воле Корни групу и емисију „Максиметар“. **Невенка Бајић**, Доситеја Обрадовића 12а, Лесковац.

Имам 9 година. Дописивала бих се са друговима и другарицама из наше земље. Сакупљам салвете и привеске за кључеве. **Јасмина Букин**, Вукосавићева 31/6, Београд — Канарево брдо.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Скупљам марке. Имам 13 година. **Душица Вукадиновић**, село Драча, з. п. Дивостин, Крагујевац.

Имам 15 година. Ученица сам I разреда Медицинске школе. Желела бих да се дописујем са другарицама из наше земље и иностранства. Волим забавну музику. Навијам за „Црвену звезду“. Волим математику и физичко васпитање. Сакупљам разгледнице, салвете и маркице „Кандит“. Језик дописивања руски и српскохрватски. **Љиљана Николић**, насеље Габровачка река ул. III/12, Ниш.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски и енглески. Хоби ми је скупљање разгледница и фотографија глумца и певача. **Борислава Млађен**, Јаворска 35, Н. П. Горанина — Сарајево.

САД СЕ КАЈЕМ

Драги Забавниче,

„Забавник“ сматрам најбољим листом и желим да га похвалим. Нарочито ме је обрадовало награђивање ученика који на крају године поправе слабе оцене од полугодишта. Ја сам такође имао две јединице, али сам се због тога стидео, па вам нисам писао да сам их поправио. Сад се кајем и мислим да није требало да се стидим због тога што нисам знао да говорим српскохрватски, па се боље оцене од

на, из свих република, од разних људи, разних рукописа. Комплет „Политикиних забавника“ 1968. и 1969. год. поклатио сам ученицима основне школе Старо Село, задња пошта Вионица код Ивањице. Сматрам да су моји „Забавници“ отишли у праве руке пошто ова деца похађају школу под врло тешким условима. Други комплет 1970. год. послао сам Славици Богдановић, село Сладинац, задња пошта Голубац на Дунаву.

Захваљујем свима онима који су ми писали. Онима који су ми послали новац у писму — враћам поштом.

ТАКО ЈЕ САМО ОБРНУТО!

Драги Забавниче,

У броју 980 објавили сте четири истинита састава из циклуса „Бекство од куће“. Ту сте направили једну малу грешку. „Хајдуци“, истинит догађај, написао сам ја, то јест Драган Аврамовић, Октобарске револуције 27-6/4, Тузла, а доживљај „Сам у велеграду“ написао је Предраг Стојаковић, ученик првог разреда гимназије, Стаке Скендерове 7/1, Сарајево. Ви сте то написали обрнуто.

Пуно поздрава

ДРАГАН АВРАМОВИЋ

У праву си! Техничком грешком дошло је до замене имена. Извињавамо се и теби и Предрагу Стојаковићу, а и осталим читаоцима „Забавника“.

БЕЗ НАГРАДЕ

Гајим нокат на малом прсту већ 12 месеци и интересује ме додељује ли се за то нека награда, колика дужина нокта треба и где се предаје нокат?! Молим вас на сваки начин одговорите хитно на адресу:

МИЛОЈКО СИМИЋ, Средња пољопривредна школа П/З, Шабац

Није нам познато да код нас или било где у свету постоји такмичење у дужини нокта на малом прсту. Предлажемо ти зато да се даље не трудиш у том правцу.

* укршћене речи *

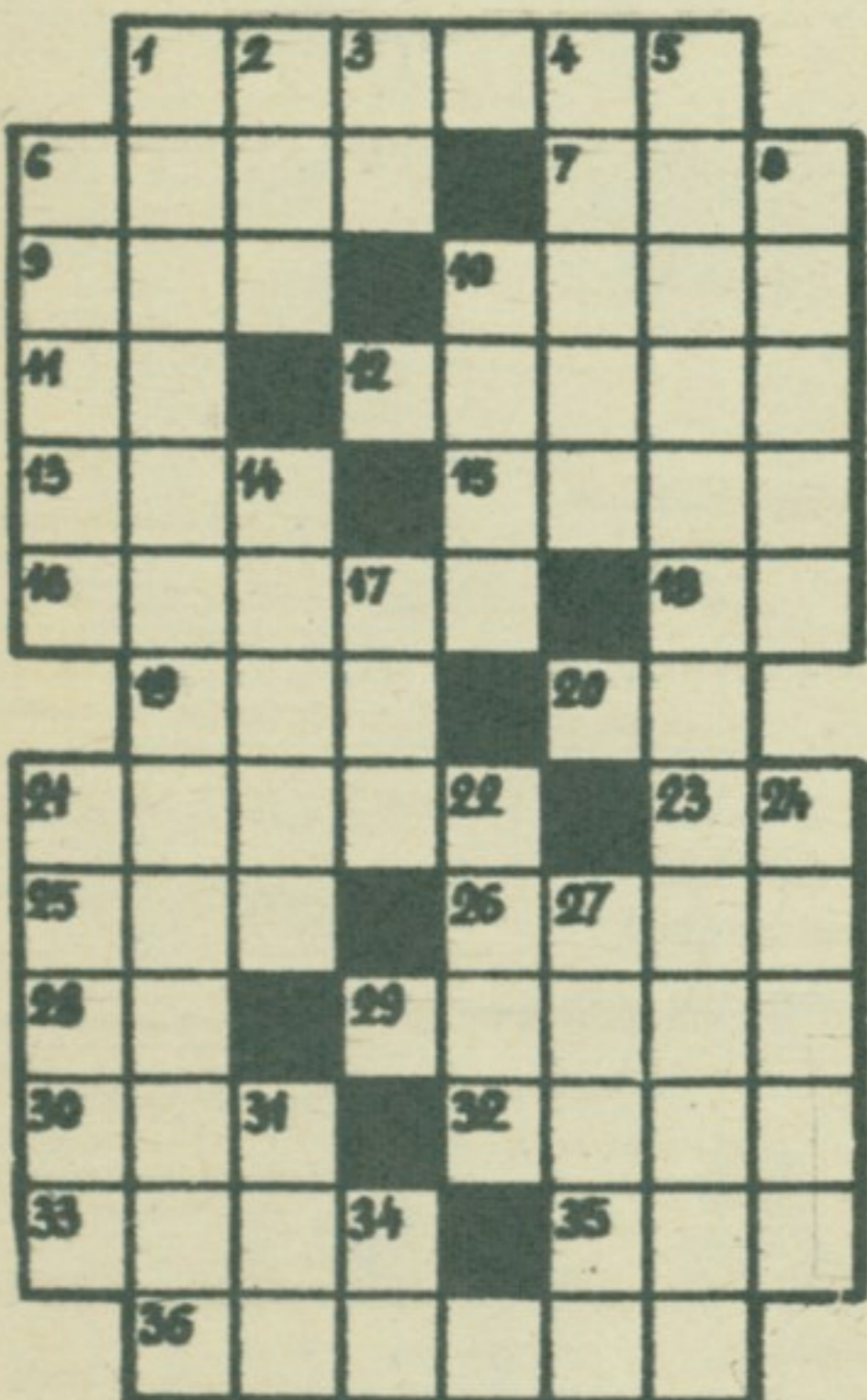
Водоравно: 1) град у Бразилу, највећа светска извозна лука за кафу; 6) енглески филмски глумац (Питер); 7) билијарски штап; 9) сто жер; 10) индонезанско острво; 11) слово латинице; 12) индустријска

биљка; 13) оружани сукоб; 15) посуда за воду; 16) просторија за рад уметника; 18) иницијали нашег сликара („Весела браћа“); 19) лична заменица; 20) разум; 21) слагање; 23) узвик; 25) обор; 26) лековита биљка; 28) иницијали дубровачког песника („Осман“); 29) нација; 30) статуа; 32) ужарена вулканска маса; 33) блесак; 35) гозба; 36) наш познати књижевник, нобеловац.

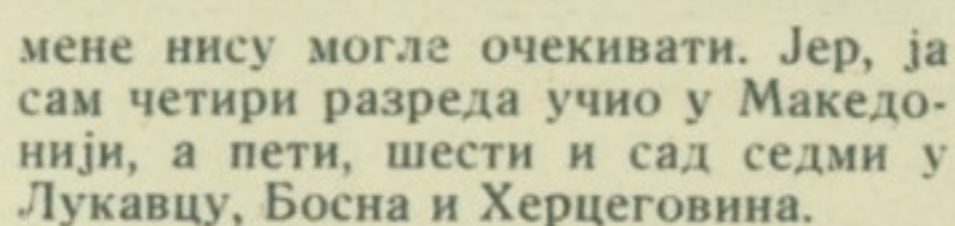
Усправно: 1) наука о обољењима уста и зуба; 2) киргизско село од шатора; 3) аутомобилска ознака за Холандију; 4) град у Канади; 5) име и презиме нашег познатог сликара („Доручак на трви“); 6) музичко-сценско дело; 8) узица; 10) прилог за време; 14) врста певачког гласа; 17) место у Србији; 21) митолошка река у подземном свету; 22) летопис; 24) десна притока Дрине; 27) становници највећег полуострва на свету; 31) митолошки бог природе и демон дивљине; 34) иницијали нашег песника и књижевника („Благо цара Радована“).

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) старт, 5) плед; 6) А(нтон) Ч(ехов); 8) траг, р; 10) ас; 12) ред; 13) нацрт; 15) К(лод) Д(ебиси); 16) либела; 17) Ава; 19) Налис; 20) Ена; 22) реч; 23) пчела; 25) раф; 27) летина; 28) пр; 29) орада; 30) ила; 31) тј, а; 32) трик; 33) еп; 35) трон; 36) Давид.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40. — \$ 10,60 — Ff 58,80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [., тел. 22-711.

мене нису могле очекивати. Јер, ја сам четири разреда учио у Македонији, а пети, шести и сад седми у Лукавцу, Босна и Херцеговина.

Главни је да сам те похвалио, а желео бих да ми одговорим ко је и када дошао на идеју да покрене издавање првог броја „Забавника“.

САФЕТ АКИКИ, сластичарна „Вардар“, Лукавац

Познати новинари предатне „Политике“ Душан-Лука Тимотијевић и Мирслав-Мира Стевановић дошли су на идеју да, по угледу на неке француске часописе, покрену и код нас један лист за старе и младе у коме би се могле прочитати разне занимљивости. Пошто је било тешко одлучити се за име, расписан је међу читаоцима „Политике“ конкурс. Победило је име „Политикин забавник“.

За време рата „Забавник“ није излазио, а поново је покренут 5. јануара 1952.

ОТИШЛИ СУ У ПРАВЕ РУКЕ

Драга редакцијо, Захваљујем што сте моје писмо у коме сам објавио да поклањам комплет „Политикиних забавника“ штампали у рубрици „Мала пошта“. Уједно вас извештавам да сам за ово неколико дана примио 423 писма са свих стра-

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

Теди Тед: КО ЈЕ УБИО ТОМА ТОМВЕЈА?

